

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση

1999/189/ΚΕΠΠΑ:

- ★ Κοινή δράση, της 9ης Μαρτίου 1999, η οποία υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου I.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση περί συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ανασύσταση διώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία 1

1999/190/ΚΕΠΠΑ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, η οποία εκδίδεται βάσει του άρθρου I.4 παράγραφος 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την εφαρμογή της κοινής δράσης περί συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ανασύσταση διώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία 3

1999/191/ΚΕΠΠΑ:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, για τη συμπλήρωση της κοινής δράσης 95/545/ΚΕΠΠΑ, η οποία υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου I.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσον αφορά τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις διαρθρώσεις εφαρμογής της ειρηνευτικής συμφωνίας για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη 5

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 530/1999 του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1999, για τις διαρθρωτικές στατιστικές σχετικά με τις αποδοχές και το κόστος εργασίας 6

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 531/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 11

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 532/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων 13

Τιμή: 19,50 EUR

(συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 533/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, σχετικά με την έναρξη διαρκούς δημοπρασίας για την πώληση μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που ευρίσκεται στην κατοχή του γερμανικού οργανισμού παρέμβασης και ο οποίος προορίζεται για εξαγωγή προς ορισμένες χώρες ΑΚΕ κατά τη διάρκεια της περιόδου 1998/99	21
★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 534/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, με τον οποίο καθορίζονται τα ανώτατα επίπεδα χρηματοδότησης ενεργειών για τη βελτίωση της ποιότητας της ελαιοπαραγωγής κατά το διετή κύκλο 1999/2000	28
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 535/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και των σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως	30
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 536/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή σίκαλης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1746/98	32
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 537/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1079/98	33
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 538/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή θρώμης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98	34
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 539/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2850/98	35
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 540/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2004/98	36
Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 541/1999 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή κριθής στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1078/98	37

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Συμβούλιο

1999/194/ΕΚ:

★ Απόφαση του Συμβουλίου, της 22ας Φεβρουαρίου 1999, σχετικά με τη σύναψη της συμφωνίας-πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά	38
Συμφωνία-πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά	39
Ενημέρωση σχετικά με την έναρξη ισχύος της συμφωνίας-πλασίου συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά	54

Επιτροπή

1999/195/ΕΚ:

★ Απόφαση της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1998, σχετικά με τις ενισχύσεις που ήδη χορηγήθηκαν και που πρόκειται να χορηγηθούν από την Ιταλία υπέρ της Keller SpA και της Keller Meccanica SpA ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2047] ...	55
--	----

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1998, σχετικά με εγγυήσεις υπέρ της Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2369] 63

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1998, σχετικά με την κοινοποιηθείσα αύξηση κεφαλαίου της Air France ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2404] 66

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου V της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ

της 9ης Μαρτίου 1999

η οποία υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου I.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση περί συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ανασύσταση βιώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία

(1999/189/ΚΕΠΠΑ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως τα άρθρα I.3 και I.11 παράγραφος 2,

τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 16ης και 17ης Ιουνίου 1997,

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο υιοθέτησε στις 2 Ιουνίου 1997 μια κοινή θέση για την Αλβανία με σκοπό, ιδίως, την προώθηση του εκδημοκρατισμού και την επάνοδο στην πολιτική σταθερότητα και την εσωτερική ασφάλεια στην Αλβανία·

ότι στην κοινή αυτή θέση η Ένωση δήλωσε ήδη ότι ήταν πρόθυμη να συμβάλει στη σύσταση βιώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία στα πλαίσια του πολυεθνικού συμβουλευτικού αστυνομικού στοιχείου της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ)·

ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα παρέχει υποστήριξη στην αλβανική αστυνομία, συγκεκριμένα όσον αφορά τον εξοπλισμό και την αποκατάσταση των κτιρίων της αστυνομίας, σε συνεργασία με την ΔΕΕ·

ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα παρέχει επίσης ενίσχυση στις αλβανικές αρχές στο δικαστικό πεδίο, συμπεριλαμβανομένου του σωφρονιστικού συστήματος, σε συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης·

ότι πρέπει να παρασχεθεί επιπλέον ενίσχυση στην αλβανική κυβέρνηση στα καθήκοντα της διατήρησης της δημόσιας τάξης,

ΥΙΟΘΕΤΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η Ευρωπαϊκή Ένωση συμβάλει στην ανασύσταση βιώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία διασφαλίζοντας την παροχή:

- εκπαίδευσης και συμβουλών στην αστυνομία, συμπεριλαμβανομένης άμεσης ενίσχυσης μέσω συμβουλευτικών ομάδων,
- σχετικών συμβουλών στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και άλλα υπουργεία, όπως ενδείκνυται.

Η αναφερόμενη στην πρώτη περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου εκπαιδευτική δραστηριότητα διεξάγεται από 160 εκπαιδευτές κατ' ανώτατο όριο και συνεπάγεται τη συμμετοχή 3 000 μελών της αστυνομίας της Αλβανίας κατ' ανώτατο όριο.

2. Η Ευρωπαϊκή Ένωση να συνεχίσει να εξετάζει άλλες δυνατότητες, με στόχο την επίτευξη, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, του στόχου που καθορίζεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 2

1. Στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εγγράφεται ποσό μέχρι 2,1 εκατομμύρια ευρώ, για να καλυφθούν οι επιχειρηματικές δαπάνες που θα προκύψουν από την εφαρμογή της παρούσας κοινής δράσης.

2. Η διαχείριση των δαπανών που χρηματοδοτηθούν από το ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 1 διεξάγεται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που ισχύουν για το γενικό προϋπολογισμό.

Άρθρο 3

1. Προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η αποτελεσματικότητα της όλης βοήθειας, η προεδρία εξασφαλίζει τη συνοχή της βοήθειας που παρέχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση βάσει της παρούσας κοινής δράσης, με τη βοήθεια που παρέχουν κράτη μέλη βάσει διμερών προγραμμάτων, με στόχο την ανασύσταση βιώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία.

2. Το Συμβούλιο σημειώνει ότι η Επιτροπή θα συνεχίσει να κατευθύνει τη δράση της προς την επίτευξη των στόχων της παρούσας κοινής δράσης, οσάκις ενδείκνυται, με κατάλληλα κοινοτικά μέτρα.

Άρθρο 4

Η παρούσα κοινή δράση αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία που υιοθετείται.

Άρθρο 5

Η παρούσα κοινή δράση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Βρυξέλλες, 9 Μαρτίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. RIESTER

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 9ης Μαρτίου 1999

η οποία εκδίδεται βάσει του άρθρου 1.4 παράγραφος 2 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σχετικά με την εφαρμογή της κοινής δράσης περί συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ανασύσταση διώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία

(1999/190/ΚΕΠΠΑ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 1.4 παράγραφος 2,

τη δήλωση για τη Δυτικοευρωπαϊκή Ένωση (ΔΕΕ) που περιέχεται στην τελική πράξη η οποία υπογράφηκε όταν εκδόθηκε η συνθήκη,

Εκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο υιοθέτησε σήμερα, βάσει του άρθρου 1.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, κοινή δράση περί συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ανασύσταση διώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία·

ότι μια τέτοια δράση θα απαιτούσε προσωπικό με ειδική εμπειρία στις αστυνομικές επιχειρήσεις· ότι η ΔΕΕ έχει ήδη αναλάβει αποστολή παροχής ενίσχυσης και συμβουλών στην αλβανική αστυνομία·

ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να προσφύγει στη ΔΕΕ·

ότι μετά από αίτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του άρθρου 1.4 παράγραφος 2, το στρατιωτικό επιτελείο της ΔΕΕ ολοκλήρωσε μελέτη σκοπιμότητας σχετικά με τις πιθανές εναλλακτικές δυνατότητες για μια διεθνή αστυνομική επιχείρηση στην Αλβανία (αναθεώρηση 1) και το σχετικό συμπλήρωμα, η οποία εις το εξής αποκαλείται «μελέτη σκοπιμότητας της ΔΕΕ»·

ότι το μόνιμο συμβούλιο της ΔΕΕ θέσπισε, στις 2 Φεβρουαρίου 1999, το σχέδιο έκτακτης ανάγκης για μια διεθνή αστυνομική επιχείρηση στην Αλβανία βάσει μιας των εναλλακτικών δυνατοτήτων που προσδιορίζονται στη μελέτη σκοπιμότητας της ΔΕΕ·

ότι η εναλλακτική δυνατότητα που αναπτύσσεται στο σχέδιο έκτακτης ανάγκης της ΔΕΕ, θα συνέβαλε στην επίτευξη του στόχου που καθορίζεται στον τίτλο της κοινής δράσης·

ότι τα θεσμικά όργανα της ΔΕΕ έχουν συμφωνήσει για τις πρακτικές ρυθμίσεις που εκτίθενται στο παράρτημα,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ζητάει από τη ΔΕΕ να υλοποιήσει την κοινή της δράση 1999/189/ΚΕΠΠΑ της 9ης Μαρτίου 1999, περί συμβολής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ανασύσταση διώσιμης αστυνομικής δύναμης στην Αλβανία ⁽¹⁾, εφαρμοζόντας «την επαυξημένη δυνατότητα 2» της μελέτης σκοπιμότητας της ΔΕΕ στα πλαίσια του στόχου ο οποίος ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της κοινής δράσης.

2. Η υλοποίηση της κοινής δράσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, διεξάγεται σύμφωνα με τις πρακτικές ρυθμίσεις που εκτίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση και η κοινή δράση 1999/189/ΚΕΠΠΑ κοινοποιούνται στη ΔΕΕ σύμφωνα με τα συμπεράσματα που εξέδωσε το Συμβούλιο στις 14 Μαΐου 1996 σχετικά με τη διαβίβαση στη ΔΕΕ εγγράφων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της έκδοσής της.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Βρυξέλλες, 9 Μαρτίου 1999.

*Για το Συμβούλιο**Ο Πρόεδρος*

W. RIESTER

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

1. Η αποστολή της ΔΕΕ θα εκτελέσει τα καθήκοντά της υπό την ευθύνη της ΔΕΕ.
 2. Κατά τη διάρκεια αυτής της επιχείρησης, προβλέπεται ότι:
 - θα διαβιβάζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση πλήρεις μηνιαίες εκθέσεις σχετικά με την αποστολή της ΔΕΕ· οι εκθέσεις αυτές θα περιλαμβάνουν ενημέρωση σχετικά με τις δραστηριότητες εκπαίδευσης και παροχής συμβουλών, καθώς και εκτιμήσεις σχετικά με τον αντίκτυπο των δραστηριοτήτων αυτών,
 - η αποστολή της ΔΕΕ θα διεξάγει γενική ανασκόπηση μετά από κάθε εξάμηνη περίοδο ή και ενωρίτερα, ανάλογα με τις ανάγκες, προβαίνοντας σε εκτίμηση της επιχείρησης και προτείνοντας, ανάλογα με την περίπτωση, πιθανές προσαρμογές των τρόπων διεξαγωγής της επιχείρησης,
 - σε περίπτωση επείγοντος, θα υποβληθεί αμέσως έκθεση στη ΔΕΕ η οποία θα τη διαβιβάσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα αξιολογηθεί η κατάσταση και θα εκτιμηθεί η ανάγκη υποβολής του ζητήματος στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ΔΕΕ.
 3. Κατά την ολοκλήρωση της επιχείρησης, η ΔΕΕ θα συντάξει έγγραφο για την κτηθείσα πείρα, το οποίο και θα διαβιβαστεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
 4. Κύριοι διάλογοι επικοινωνίας θα είναι:
 - τα υπάρχοντα σημεία επαφής μεταξύ των γραμματειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ΔΕΕ και μεταξύ της Επιτροπής και της γραμματείας της ΔΕΕ,
 - τα σημεία επαφής που ορίζουν οι δύο προεδρίες.
 5. Θα πρέπει να υπάρχει επίσης και η δυνατότητα συντονισμένων συνεδριάσεων των ομάδων εργασίας.
 6. Η διπλωματική αντιπροσωπεία της προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα παράσχει στην αποστολή της ΔΕΕ, εάν χρειασθεί, πολιτική και διπλωματική ενίσχυση.
 7. Θα διατηρηθεί η στενή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης της επιτόπιας συνεργασίας, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ΔΕΕ, μεταξύ άλλων, στα πλαίσια διασύνδεσης και συντονισμού με ευρύτερες διεθνείς προσπάθειες στην Αλβανία, τόσο διμερείς όσο και πολυμερείς.
 8. Η ενημέρωση της κοινής γνώμης σχετικά με την επιχείρηση αυτή θα συντονίζεται.
 9. Η εκταμίευση των δαπανών της επιχείρησης θα γίνεται σύμφωνα με τις οικονομικές ρυθμίσεις που θα θεσπισθούν μεταξύ της Επιτροπής και της ΔΕΕ. Οι ρυθμίσεις αυτές θα συμμορφώνονται με τις διαδικασίες και τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που εφαρμόζονται επί του προϋπολογισμού, λαμβάνοντας υπόψη τις επιχειρησιακές απαιτήσεις της αποστολής της ΔΕΕ.

Προκειμένου να υποστηριχθεί η προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην εκπλήρωση του έργου της δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 της κοινής δράσης 1999/189/ΚΕΠΠΑ, η αποστολή ΔΕΕ θα καθιερώσει μηχανισμό συντονισμού και παρακολούθησης όσον αφορά τις λεπτομέρειες χορήγησης χρηματοδοτικής στήριξης στους αλβανούς οι οποίοι εκπαιδεύονται, που θα χρηματοδοτείται από το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οι εκθέσεις της αποστολής ΔΕΕ θα περιέχουν τακτικές πληροφορίες σχετικά με το μηχανισμό αυτό.
- Οι προαναφερόμενες πρακτικές ρυθμίσεις ουδόλως θίγουν τις εσωτερικές διαδικασίες της κάθε οργάνωσης ή τις περαιτέρω τυχόν αναγκαίες επαφές μεταξύ τους.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 9ης Μαρτίου 1999

για τη συμπλήρωση της κοινής δράσης 95/545/ΚΕΠΠΑ, η οποία υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο δάσει του άρθρου 13 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσον αφορά τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις διαρθρώσεις εφαρμογής της ειρηνευτικής συμφωνίας για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη

(1999/191/ΚΕΠΠΑ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 111,

Εκτιμώντας:

ότι, στις 11 Δεκεμβρίου 1995, το Συμβούλιο υιοθέτησε την κοινή δράση 95/545/ΚΕΠΠΑ όσον αφορά τη συμμετοχή της Ένωσης στις διαρθρώσεις εφαρμογής της ειρηνευτικής συμφωνίας για τη Βοσνία-Ερζεγοβίνη⁽¹⁾, η οποία παρατάθηκε, με την απόφαση 96/745/ΚΕΠΠΑ, της 20ής Δεκεμβρίου 1996⁽²⁾, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998 και, με την απόφαση 98/735/ΚΕΠΠΑ, της 22ας Δεκεμβρίου 1998⁽³⁾, έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999, η οποία συμπληρώθηκε με την απόφαση 97/476/ΚΕΠΠΑ στις 22 Ιουλίου 1997⁽⁴⁾ και με την απόφαση 98/607/ΚΕΠΠΑ στις 26 Οκτωβρίου 1998⁽⁵⁾.

ότι το Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του της 25ης Ιανουαρίου 1999, χαιρετίζει τα αποτελέσματα της διάσκεψης ειρήνευσης της Μαδρίτης και υποστηρίζει τα συμπεράσματά της, τα οποία ανοίγουν το δρόμο για την περαιτέρω εφαρμογή της συμφωνίας του Dayton, και επιπλέον αναλαμβάνει την πλήρη του υποστήριξη στον ύπατο εκπρόσωπο·

ότι, την 1η Φεβρουαρίου 1999, η διοικούσα επιτροπή του Συμβουλίου ειρήνευσης ενέκρινε τον προϋπολογισμό του γραφείου του ύπατου εκπροσώπου για το 1999,

Άρθρο 1

1. Προκειμένου να καλυφθεί η συνεισφορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις λειτουργικές δαπάνες που συνδέονται με την αποστολή του ύπατου εκπροσώπου το 1999, ο γενικός προϋπολογισμός των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το έτος 1999 επιβαρύνεται με ποσό έως 16 153 544 ευρώ.

2. Η διαχείριση των δαπανών που χρηματοδοτούνται από το ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 υπόκειται στις διαδικασίες και τους κανόνες της Κοινότητας που εφαρμόζονται σε θέματα προϋπολογισμού.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημέρα της έκδοσής της. Εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα.

Βρυξέλλες, 9 Μαρτίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. RIESTER

⁽¹⁾ ΕΕ L 309 της 21. 12. 1995, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ L 340 της 30. 12. 1996, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 354 της 30. 12. 1998, σ. 4.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 205 της 31. 7. 1997, σ. 2.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 290 της 29. 10. 1998, σ. 3.

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 530/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 9ης Μαρτίου 1999

για τις διαρθρωτικές στατιστικές σχετικά με τις αποδοχές και το κόστος εργασίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 213,

το σχέδιο κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή,

Εκτιμώντας:

ότι, για να είναι σε θέση να εκπληρώσει τα καθήκοντά της, η Επιτροπή θα πρέπει να είναι συνεχώς ενημερωμένη για το επίπεδο και τη σύνθεση του κόστους εργασίας, καθώς επίσης για τη διάρθρωση και την κατανομή των αποδοχών στα κράτη μέλη·

ότι η ανάπτυξη της Κοινότητας και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς αυξάνουν την ανάγκη για συγκρίσιμα στοιχεία σχετικά με το επίπεδο και τη σύνθεση του κόστους εργασίας και τη διάρθρωση και κατανομή των αποδοχών, ιδίως ως μέσο για την ανάλυση της προόδου της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής και για τη διενέργεια αξιόπιστων και πρόσφορων συγκρίσεων μεταξύ των κρατών μελών και των περιφερειών της Κοινότητας·

ότι η καλύτερη μέθοδος για την εκτίμηση της κατάστασης όσον αφορά το κόστος εργασίας και τις αποδοχές είναι η κατάρτιση κοινοτικών στατιστικών με εναρμονισμένες μεθόδους και ορισμούς, όπως έχει ήδη γίνει σε προηγούμενες περιπτώσεις και, πιο πρόσφατα, το 1996 στην περίπτωση του επιπέδου και της σύνθεσης του κόστους εργασίας, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 23/97⁽¹⁾ και το 1995 στην περίπτωση της διάρθρωσης και της κατανομής των αποδοχών, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2744/95⁽²⁾·

ότι, για να παρακολουθούνται οι αλλαγές που γίνονται στη διάρθρωση του εργατικού δυναμικού, στην κατανομή των αποδοχών και στη σύνθεση των δαπανών στις οποίες υποβάλλονται οι επιχειρήσεις για μισθούς και σχετικές εργοδοτικές εισφορές, οι στατιστικές πρέπει να ενημερώνονται τακτικά·

ότι, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2223/96⁽³⁾, το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ΕΣΛ-95), αποτελεί το πλαίσιο αναφοράς για τα πρότυπα, τους ορισμούς και τις

λογιστικές πρακτικές που ακολουθούνται στα κράτη μέλη για την κάλυψη των κοινοτικών αναγκών· ότι αυτό απαιτεί τη χρησιμοποίηση πλήρων, αξιόπιστων και συγκρίσιμων στατιστικών πηγών σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο· ότι τα επίπεδα κατανομής που θα χρησιμοποιηθούν για τις μεταβλητές περιορίζονται σε ό,τι είναι απολύτως απαραίτητο για να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα με τις προηγούμενες στατιστικές και η συμβατότητα με τις εθνικές απαιτήσεις στον τομέα των λογαριασμών·

ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) χρειάζεται πληροφορίες σχετικά για το επίπεδο και τη σύνθεση του κόστους εργασίας, καθώς επίσης για τη διάρθρωση και την κατανομή των αποδοχών, προκειμένου να αξιολογεί τις οικονομικές εξελίξεις στα κράτη μέλη στα πλαίσια μιας ενιαίας ευρωπαϊκής νομισματικής πολιτικής·

ότι μόνο σε ορισμένα κράτη μέλη υπάρχουν στατιστικά στοιχεία για τον τομέα αυτόν, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η διεξαγωγή έγκυρων συγκρίσεων· ότι, κατά συνέπεια, θα πρέπει να εξασφαλιστεί η κατάρτιση κοινοτικών στατιστικών και να γίνει επεξεργασία των αποτελεσμάτων βάσει κοινών ορισμών και εναρμονισμένων μεθοδολογιών, λαμβανομένων υπόψη των προτύπων που έχουν εγκρίνει οι αρμόδιοι διεθνείς οργανισμοί·

ότι, επί του παρόντος, δεν συλλέγουν όλα τα κράτη μέλη πλήρη στοιχεία στους τομείς Μ (εκπαίδευση), Ν (υγεία και κοινωνική μέριμνα) και Ξ (άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών υπέρ του κοινωνικού συνόλου ή κοινωνικού και ατομικού χαρακτήρα)· ότι είναι συνεπώς σκόπιμο να αποφασισθεί εάν πρέπει να υπαχθούν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού μετά από έκθεση που θα υποβάλει η Επιτροπή βάσει πιλοτικών σχεδίων για το αν είναι σκόπιμο να συλλέγονται πλήρη στοιχεία στους τομείς αυτούς·

ότι, παρόλο που θα πρέπει να αναγνωρισθεί ότι είναι σημαντικό να υπάρχουν πλήρη στοιχεία σε όλους τους τομείς της οικονομίας, θα πρέπει να αντισταθμιστεί με τις δυνατότητες αναφοράς και την αντίστοιχη επιβάρυνση σε συγκεκριμένους τομείς, ιδίως σε σχέση με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ)· ότι θα πρέπει, συνεπώς, να διεξαχθεί η Επιτροπή πιλοτικές μελέτες για τη σκοπιμότητα της συλλογής πλήρων στοιχείων από στατιστικές μονάδες με λιγότερους από δέκα απασχολούμενους και να αποφασίσει το Συμβούλιο για το θέμα αυτό βάσει της έκθεσης που θα υποβάλει η Επιτροπή, εντός τεσσάρων ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού· ότι η χρήση διοικητικών αρχείων μπορεί να είναι χρήσιμη στο μεταξύ και θα πρέπει να ενθαρρυνθεί·

⁽¹⁾ ΕΕ L 6 της 10. 1. 1997, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 287 της 30. 11. 1995, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 310 της 30. 11. 1996, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 448/98 (ΕΕ L 58 της 27. 2. 1998, σ. 1).

ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, η δημιουργία κοινών στατιστικών προτύπων που να επιτρέπουν την παραγωγή εναρμονισμένων πληροφοριών είναι προτεινόμενη δράση οι στόχοι της οποίας, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της, μπορούν να επιτευχθούν αποτελεσματικότερα από την Κοινότητα· ότι τα πρότυπα αυτά θα εφαρμόζονται σε κάθε κράτος μέλος υπό την ευθύνη των φορέων και των οργανισμών που είναι αρμόδιοι για την κατάρτιση κοινοτικών στατιστικών·

ότι φαίνεται σκόπιμο να προβλεφθούν εξαιρέσεις για ορισμένα κράτη μέλη, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ιδιαίτερες τεχνικές δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν τα κράτη αυτά όσον αφορά τη συλλογή ορισμένων ειδών πληροφοριών, με την προϋπόθεση ότι η ποιότητα της στατιστικής πληροφόρησης δεν πρόκειται να θιγεί σοβαρά·

ότι η κατάρτιση ειδικών κοινοτικών στατιστικών διέπεται από τους κανόνες που περιγράφονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 322/97 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 1997, σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές⁽¹⁾·

ότι ζητήθηκε η γνώμη της επιτροπής στατιστικού προγράμματος, που θεσπίστηκε με την απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευράτομ⁽²⁾, σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης αυτής,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Γενικές διατάξεις

Οι εθνικές αρχές και η Eurostat καταρτίζουν γενικές στατιστικές για το επίπεδο και τη σύνθεση του κόστους εργασίας και για τη διάρθρωση ή την κατανομή των αποδοχών των απασχολούμενων, στις οικονομικές δραστηριότητες που ορίζονται στο άρθρο 3.

Άρθρο 2

Περίοδος αναφοράς

- Οι στατιστικές για το επίπεδο και τη σύνθεση του κόστους εργασίας καταρτίζονται για το ημερολογιακό έτος 2000 και, στη συνέχεια, κάθε τέσσερα χρόνια.
- Οι στατιστικές για τη διάρθρωση και την κατανομή των αποδοχών καταρτίζονται για το ημερολογιακό έτος 2002, καθώς και για έναν αντιπροσωπευτικό μήνα αυτού του έτους και, στη συνέχεια, κάθε τέσσερα χρόνια.

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

- Οι στατιστικές καλύπτουν όλες τις οικονομικές δραστηριότητες που ορίζονται στους τίτλους Γ (ορυχεία και λατομεία), Δ (μεταποιητικές βιομηχανίες), Ε (παροχή ηλεκ-

τρικού ρεύματος, φυσικού αερίου και νερού), ΣΤ (κατασκευές), Ζ (χονδρικό και λιανικό εμπόριο· επισκευή αυτοκινήτων οχημάτων, μοτοσυκλετών και ειδών προσωπικής ή οικιακής χρήσης), Η (ξενοδοχεία και εστιατόρια), Θ (μεταφορές, αποθήκευση και επικοινωνίες), Ι (ενδιάμεσοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί), Κ (διαχείριση ακίνητης περιουσίας, εκμίσθωση και επιχειρηματικές δραστηριότητες), Μ (εκπαίδευση), Ν (υγεία και κοινωνική μέριμνα) και Ξ (άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών υπέρ του κοινωνικού συνόλου ή κοινωνικού και ατομικού χαρακτήρα) της γενικής βιομηχανικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, που θα ονομάζεται στο εξής «NACE αναθ. 1» και η οποία θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3037/90, της 9ης Οκτωβρίου 1990, για τη στατιστική ονοματολογία των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα⁽³⁾.

2. Η εισαγωγή οικονομικών δραστηριοτήτων που ορίζονται στους τίτλους Μ (εκπαίδευση), Ν (υγεία και κοινωνική μέριμνα) και Ξ (άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών υπέρ του κοινωνικού συνόλου ή κοινωνικού και ατομικού χαρακτήρα) της NACE αναθ. 1 στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού είναι προαιρετική για τα έτη αναφοράς 2000 και 2002. Μπορεί να γίνει προαιρετική και τα επόμενα έτη σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των πιλοτικών μελετών στον τομέα αυτό, και δη όσον εκτελούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ, Ευράτομ) αριθ. 58/97 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1996, για τις στατιστικές διάρθρωσης των επιχειρήσεων⁽⁴⁾.

Άρθρο 4

Λαμβάνοντας υπόψη τις απόψεις της επιτροπής στατιστικού προγράμματος, η Επιτροπή συντάσσει, εντός τεσσάρων ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, έκθεση λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα των πιλοτικών μελετών, ιδίως βάσει των υπάρχουσών πηγών στον τομέα των στατιστικών μονάδων με λιγότερους από δέκα απασχολούμενους, και την υποβάλλει στο Συμβούλιο. Στην έκθεση αξιολογείται η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού σε σχέση με μονάδες με λιγότερους από δέκα απασχολούμενους. Στην έκθεση σταθμίζεται η σημασία των πλήρων στοιχείων με τις δυνατότητες αναφοράς και την αντίστοιχη επιβάρυνση. Μετά από την έκθεση αυτή, η Επιτροπή μπορεί, εάν είναι αναγκαίο, να υποβάλει κατάλληλες πρωτοβουλίες στο Συμβούλιο για την τροποποίηση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Στατιστικές μονάδες

Η κατάρτιση των στατιστικών γίνεται με βάση τις τοπικές μονάδες και επιχειρήσεις, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 696/93 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1993, σχετικά με τις στατιστικές μονάδες παρατήρησης και ανάλυσης του παραγωγικού συστήματος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 293 της 24. 10. 1990, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 761/93 (ΕΕ L 83 της 3. 4. 1993, σ. 1).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 14 της 17. 1. 1997, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 76 της 30. 3. 1993, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 52 της 22. 2. 1997, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 181 της 28. 6. 1989, σ. 47.

Άρθρο 6

Χαρακτηριστικά των ζητούμενων πληροφοριών

1. Στην περίπτωση των στατιστικών για το επίπεδο και τη σύνθεση του κόστους εργασίας, θα παρέχονται πληροφορίες τουλάχιστον:

α) για τα παρακάτω χαρακτηριστικά, που αφορούν την τοπική μονάδα:

- περιφέρεια (σε επίπεδο NUTS 1),
- μέγεθος της επιχείρησης στην οποία ανήκει η τοπική μονάδα (η κατάταξη θα γίνεται με βάση τις εξής τάξεις μεγέθους: 10-49, 50-249, 250-499, 500-999, 1000 ή περισσότεροι απασχολούμενοι),
- οικονομική δραστηριότητα (σε επίπεδο τμήματος της NACE αναθ. 1):

β) για τις παρακάτω μεταβλητές:

- συνολικό ετήσιο κόστος εργασίας, με διάκριση μεταξύ ημερομισθίων και μισθών (και με κατανομή μεταξύ άμεσων αμοιβών και επιμισθίων —bonus—, πληρωμών σε αποταμιευτικά προγράμματα υπέρ των απασχολούμενων, πληρωμών για μη δεδουλευθείσες ημέρες και αμοιβών σε είδος), εργοδοτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης (με κατανομή μεταξύ πραγματικών και τεκμαρτών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης), δαπανών επαγγελματικής κατάρτισης, άλλων εξόδων και φόρων, καθώς επίσης επιδομάτων που συνδέονται άμεσα με το κόστος εργασίας,
- μέσος ετήσιος αριθμός απασχολούμενων, με διάκριση μεταξύ απασχολούμενων πλήρους απασχόλησης, απασχολούμενων μερικής απασχόλησης και μαθητευομένων,
- ετήσιος αριθμός δεδουλευθεισών ωρών και ετήσιος αριθμός ωρών για τις οποίες καταβλήθηκε αμοιβή, με διάκριση, σε κάθε περίπτωση, μεταξύ απασχολούμενων πλήρους απασχόλησης, απασχολούμενων μερικής απασχόλησης και μαθητευομένων.

2. Στην περίπτωση των στατιστικών για τη διάρθρωση και την κατανομή των αποδοχών, θα παρέχονται πληροφορίες τουλάχιστον:

α) για τα παρακάτω χαρακτηριστικά, που αφορούν την τοπική μονάδα στην οποία ανήκουν οι απασχολούμενοι του δείγματος:

- περιφέρεια (σε επίπεδο NUTS 1),
- μέγεθος της επιχείρησης στην οποία ανήκει η τοπική μονάδα (η κατάταξη θα γίνεται με βάση τις εξής τάξεις μεγέθους: 10-49, 50-249, 250-499, 500-999, 1000 ή περισσότεροι απασχολούμενοι),
- οικονομική δραστηριότητα (σε επίπεδο τμήματος της NACE αναθ. 1):
- μορφή του χρηματοοικονομικού ελέγχου, κατά την έννοια της οδηγίας 80/723/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 1980, σχετικά με τη διαφάνεια των οικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημόσιων επιχειρήσεων (¹),

— είδος της ισχύουσας συλλογικής μισθολογικής σύμβασης.

β) για τα παρακάτω χαρακτηριστικά, τα οποία αφορούν κάθε απασχολούμενο του δείγματος:

- φύλο,
- ηλικία,
- επάγγελμα, σύμφωνα με τη διεθνή τυποποιημένη ταξινόμηση των επαγγελματιών,
- ανώτερο ολοκληρωμένο επίπεδο εκπαίδευσης και κατάρτισης,
- χρόνος προϋπηρεσίας στην επιχείρηση,
- ιδιότητα του απασχολούμενου ως πλήρους ή μερικής απασχόλησης,
- είδος της σύμβασης απασχόλησης.

γ) για τα παρακάτω στοιχεία των αποδοχών:

- ακαθάριστες αποδοχές για έναν αντιπροσωπευτικό μήνα (κάνοντας διάκριση για τις αποδοχές που καταβάλλονται για υπερωριακή εργασία και τις ειδικές αμοιβές που καταβάλλονται για εργασία με βάρδιες),
- ακαθάριστες ετήσιες αποδοχές κατά το έτος αναφοράς (κάνοντας διάκριση για τα επιμίσθια —bonus— που καταβάλλονται σε μη τακτική βάση),
- χρόνος εργασίας (αριθμός ωρών για τις οποίες καταβλήθηκε αμοιβή κατά τη διάρκεια του μήνα αναφοράς ή αριθμός ωρών για τις οποίες καταβλήθηκε αμοιβή σε έναν τυπικό μήνα εργασίας, αριθμός ωρών υπερωριακής απασχόλησης για τις οποίες καταβλήθηκε αμοιβή κατά τη διάρκεια του μήνα και δικαίωμα ετήσιας άδειας).

Άρθρο 7

Συλλογή στοιχείων

1. Η διεξαγωγή των ερευνών γίνεται μέσω των αρμόδιων εθνικών αρχών, οι οποίες προσδιορίζουν τις ενδεδειγμένες μεθόδους συλλογής των πληροφοριών, λαμβάνοντας υπόψη την επιβάρυνση που συνεπάγεται η συμμετοχή στην έρευνα, κυρίως για τις ΜΜΕ.

2. Οι εργοδότες και τα άλλα άτομα που θα κληθούν να παράσχουν πληροφοριακά στοιχεία απαντούν στις ερωτήσεις πλήρως και μέσα στην προθεσμία που τάσσεται για το σκοπό αυτό. Τα κράτη μέλη οφείλουν να λάβουν τα ενδεδειγμένα μέτρα προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε καταστρατήγηση της υποχρέωσης παροχής των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 6.

3. Για να μειωθεί ο φόρτος των επιχειρήσεων, και ιδίως των ΜΜΕ, δεν χρειάζεται να γίνονται έρευνες αν οι εθνικές αρχές διαθέτουν τις σχετικές πληροφορίες από άλλες αξιόπιστες πηγές ή είναι σε θέση να προβούν σε εκτιμήσεις των απαιτούμενων στοιχείων χρησιμοποιώντας διαδικασίες πραγματοποίησης στατιστικών εκτιμήσεων για την περίπτωση κατά την οποία μερικά ή όλα τα χαρακτηριστικά δεν έχουν παρατηρηθεί για όλες τις μονάδες για τις οποίες πρέπει να καταρτίζονται οι στατιστικές.

(¹) ΕΕ L 195 της 29. 7. 1980, σ. 35· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 93/84/ΕΟΚ (ΕΕ L 254 της 12. 10. 1993, σ. 16).

Άρθρο 8

Επεξεργασία των αποτελεσμάτων

Οι εθνικές αρχές επεξεργάζονται τις απαντήσεις που δίνονται στις ερωτήσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2, ή τις πληροφορίες που συλλέγουν από άλλες πηγές, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 3, ώστε να προκύπτουν συγκρίσιμα αποτελέσματα.

Άρθρο 9

Διαβίβαση των αποτελεσμάτων

Τα αποτελέσματα πρέπει να διαβιβάζονται στην Eurostat εντός περιόδου 18 μηνών από τη λήξη του έτους αναφοράς.

Άρθρο 10

Ποιότητα

1. Οι εθνικές αρχές μεριμνούν ώστε τα αποτελέσματα που αντανakλούν την πραγματική κατάσταση του συνολικού πληθυσμού των μονάδων, με επαρκή βαθμό αντιπροσωπευτικότητας.

2. Οι εθνικές αρχές υποβάλλουν στην Eurostat, κατόπιν σχετικής αιτήσεώς της, μετά από κάθε περίοδο αναφοράς, έκθεση που περιέχει όλα τα πληροφοριακά στοιχεία τα σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού στο αντίστοιχο κράτος μέλος, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αξιολόγηση της ποιότητας των στατιστικών.

Άρθρο 11

Μέτρα εφαρμογής

Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, περιλαμβανομένων των μέτρων που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι οικονομικές και τεχνικές εξελίξεις, και ειδικότερα:

- i) η αντιμετώπιση (τρόπος χειρισμού) των οικονομικών δραστηριοτήτων που ορίζονται στους τίτλους M, N και Ξ της NACE αναθ. 1 (άρθρο 3 παράγραφος 2)·
- ii) ο ορισμός και η κατανομή των προς παροχή πληροφοριών (άρθρο 6)·
- iii) η ενδεδειγμένη τεχνική μορφή διαβίβασης των αποτελεσμάτων (άρθρο 9)·
- iv) τα κριτήρια αξιολόγησης της ποιότητας (άρθρο 10)·
- v) παρεκκλίσεις, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, για τις περιόδους 2004 και 2006, αντιστοίχως (άρθρο 13 παράγραφος 2),

θα καθορίζονται, για κάθε περίοδο αναφοράς, τουλάχιστον εννέα μήνες από την έναρξη της περιόδου αναφοράς, με τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 12.

Άρθρο 12

Διαδικασία

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή στατιστικού προγράμματος, η οποία θα αποκαλείται στο εξής «επιτροπή».

2. Ο εκπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των προς λήψη μέτρων. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία την οποία μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των εκπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα, εάν συμφωνούν με τη γνώμη της επιτροπής.

β) Εάν, όμως, τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με την γνώμη της επιτροπής, ή αν δεν διατυπώθηκε γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει, αμελλητί, πρόταση στο Συμβούλιο σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν μετά την πάροδο τριών μηνών από την υποβολή τους στο Συμβούλιο, το Συμβούλιο δεν έχει αποφασίσει, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

Άρθρο 13

Παρεκκλίσεις

1. Οι παρεκκλίσεις από τις διατάξεις των άρθρων 2, 3 και 6 για τα έτη αναφοράς 2000 και 2002, εκτίθενται στο παράρτημα.

2. Για τα έτη 2004 και 2006, αντιστοίχως, οι παρεκκλίσεις από τα άρθρα 3 και 6 μπορούν να αποφασισθούν εφόσον το εθνικό στατιστικό σύστημα απαιτεί μείζονες προσαρμογές, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 9 Μαρτίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

W. RIESTER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ

I. Παρεκκλίσεις από το άρθρο 2

1. Γερμανία: οι πρώτες στατιστικές για τη διάρθρωση και την κατανομή των αποδοχών βάσει του κανονισμού, καταρτίζονται για το έτος αναφοράς 2001 αντί του 2002. Οι επόμενες στατιστικές για τη διάρθρωση και την κατανομή των αποδοχών καταρτίζονται για το έτος αναφοράς 2006 και, στη συνέχεια, κάθε τέσσερα χρόνια.
2. Γαλλία, Γερμανία, Ιρλανδία, Σουηδία και Ηνωμένο Βασίλειο: οι στατιστικές για τα έτη αναφοράς 2000 και 2002 δύνανται να αφορούν το οικονομικό έτος που αντιστοιχεί αμεσότερα στα εν λόγω ημερολογιακά έτη, αυτό όμως δεν θα επηρεάσει τις προθεσμίες αποστολής των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 9.

II. Παρεκκλίσεις από το άρθρο 3

1. Γερμανία: οι οικονομικές δραστηριότητες που προσδιορίζονται στους τίτλους Η (ξενοδοχεία και εστιατόρια), Θ (μεταφορές, αποθήκευση και επικοινωνίες) και Κ (διαχείριση ακίνητης περιουσίας, εκμίσθωση και επιχειρηματικές δραστηριότητες) της NACE αναθ. 1, είναι προαιρετικές για τα έτη αναφοράς 2000 και 2001.
2. Ιρλανδία: οι οικονομικές δραστηριότητες που προσδιορίζονται στον τίτλο Η (ξενοδοχεία και εστιατόρια), είναι προαιρετικές για το έτος αναφοράς 2000.
3. Ιρλανδία: οι οικονομικές δραστηριότητες που προσδιορίζονται στον τίτλο Θ (μεταφορές, αποθήκευση και επικοινωνίες), το τμήμα 67 του τίτλου Ι και τον τίτλο Κ (διαχείριση ακίνητης περιουσίας, εκμίσθωση και επιχειρηματικές δραστηριότητες) της NACE αναθ. 1, είναι προαιρετικές για το έτος αναφοράς 2002.

III. Παρεκκλίσεις από το άρθρο 6

1. Αυστρία, Βέλγιο, Ιταλία και Κάτω Χώρες: για τα έτη αναφοράς 2000 και 2002, τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο άρθρο 6 δύνανται να αφορούν την επιχείρηση αντί της τοπικής μονάδας.
 2. Ιταλία: για το έτος αναφοράς 2000, τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) — πληρωμές σε αποταμιευτικά προγράμματα υπέρ των απασχολούμενων, άλλα έξοδα και φόροι, καθώς επίσης και επιδόματα από τον εργοδότη, είναι προαιρετικά.
-

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 531/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
της 11ης Μαρτίου 1999
για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής
εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15. 7. 1998, σ. 4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε EUR/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	72,5
	204	38,0
	624	174,5
	999	95,0
0707 00 05	068	160,7
	999	160,7
0709 10 00	220	276,6
	999	276,6
0709 90 70	052	113,9
	204	154,8
	999	134,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	60,4
	204	47,9
	212	46,5
	600	50,0
	624	48,7
	999	50,7
0805 30 10	052	46,6
	600	86,1
	999	66,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	102,8
	400	82,1
	404	72,4
	508	89,0
	512	92,7
	528	91,8
	720	95,2
	728	95,7
	999	90,2
	052	122,9
0808 20 50	388	70,4
	400	79,8
	512	64,4
	528	70,8
	624	71,0
	999	79,9

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2317/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 321 της 22. 11. 1997, σ. 19). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 532/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Μαρτίου 1999

για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 1968 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1587/96⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 17 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι, δυνάμει του άρθρου 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, η διαφορά μεταξύ των τιμών στο διεθνές εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού και των τιμών των προϊόντων αυτών εντός της Κοινότητας δύναται να καλυφθεί με μια επιστροφή κατά την εξαγωγή εντός των ορίων που προκύπτουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης·

ότι, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, οι επιστροφές για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού τα οποία εξάγονται ως έχουν καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη:

- η κατάσταση και οι προοπτικές εξελίξεως στην αγορά της Κοινότητας όσον αφορά την τιμή του γάλακτος, των γαλακτοκομικών προϊόντων και των διαθεσίμων ποσοτήτων, καθώς και στο διεθνές εμπόριο, όσον αφορά τις τιμές του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων,
- τα έξοδα εμπορίας και τα πλέον συμφέροντα έξοδα μεταφοράς από την αγορά της Κοινότητας μέχρι τους λιμένες ή άλλους τόπους εξαγωγής της Κοινότητας καθώς και τις δαπάνες διοχετεύσεως μέχρι τις χώρες προορισμού,
- οι στόχοι της κοινής οργάνωσης αγοράς, στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, οι οποίοι αποβλέπουν στην εξασφάλιση ισορροπίας και κανονικών εξελίξεων των τιμών και των συναλλαγών στις αγορές αυτές,
- τα όρια που προκύπτουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 228 της συνθήκης,
- η ανάγκη αποφυγής διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας,
- η οικονομική πλευρά των σχεδιαζόμενων εξαγωγών·

ότι, κατά το άρθρο 17 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, οι τιμές εντός της Κοινότητας καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη οι εφαρμοζόμενες τιμές που αποδεικνύονται οι πλέον ευνοϊκές για την εξαγωγή, οι δε

τιμές στο διεθνές εμπόριο καθορίζονται αφού ληφθούν υπόψη ιδίως:

- α) οι τιμές που εφαρμόζονται στις αγορές τρίτων χωρών·
- β) οι τιμές οι πλέον ευνοϊκές κατά την εισαγωγή, προελεύσεως από τρίτες χώρες, στις τρίτες χώρες προορισμού·
- γ) οι τιμές στην παραγωγή που διαπιστώνονται στις τρίτες χώρες εξαγωγείς, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, τις επιδοτήσεις που χορηγούνται από τις χώρες αυτές·
- δ) οι τιμές προσφοράς «ελεύθερο στα σύνορα» της Κοινότητας·

ότι, κατά το άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 του εν λόγω κανονισμού ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι το άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 προβλέπει ότι ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία χορηγείται μια επιστροφή κατά την εξαγωγή και το ποσό της επιστροφής αυτής καθορίζονται τουλάχιστον μία φορά κάθε τέσσερις εβδομάδες· ότι το ποσό της επιστροφής δύναται να διατηρηθεί στο αυτό επίπεδο περισσότερο από τέσσερις εβδομάδες·

ότι, βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 174/1999 της Επιτροπής, της 26ης Ιανουαρίου 1999, περί ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου όσον αφορά τα πιστοποιητικά εξαγωγής και των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽³⁾, η επιστροφή που χορηγείται στα ζαχαρούχα γαλακτοκομικά προϊόντα ισούται με το άθροισμα δύο στοιχείων· ότι το ένα στοιχείο έχει σκοπό να λάβει υπόψη την ποσότητα των γαλακτοκομικών προϊόντων και υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας το βασικό ποσό επί την περιεκτικότητα σε γαλακτοκομικά προϊόντα του εν λόγω προϊόντος· ότι το άλλο στοιχείο έχει σκοπό να λάβει υπόψη την ποσότητα της ζαχαρόζης που έχει προστεθεί και υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την περιεκτικότητα σε ζαχαρόζη ολοκλήρου του προϊόντος επί το βασικό ποσό της επιστροφής που ισχύει την ημέρα της εξαγωγής για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1785/81⁽⁴⁾ του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1981, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1148/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾· ότι ωστόσο, το τελευταίο αυτό στοιχείο λαμβάνεται υπόψη μόνον εάν η ζαχαρόζη που έχει προστεθεί στο προϊόν έχει παραχθεί από ζαχαρότευτλα ή ζαχαροκάλαμα που έχουν συγκομισθεί στην Κοινότητα·

⁽¹⁾ ΕΕ L 148 της 28. 6. 1968, σ. 13.⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 16. 8. 1996, σ. 21.⁽³⁾ ΕΕ L 20 της 27. 1. 1999, σ. 8.⁽⁴⁾ ΕΕ L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.⁽⁵⁾ ΕΕ L 159 της 3. 6. 1998, σ. 38.

ότι το ποσό επιστροφής για τα τυριά υπολογίζεται για τα προϊόντα που προορίζονται για άμεση κατανάλωση· ότι η κρούστα και τα υπολείμματα δεν είναι προϊόντα που ανταποκρίνονται στον προορισμό αυτόν· ότι για να αποφευχθεί κάθε σύγχυση ερμηνείας πρέπει να διευκρινισθεί ότι τα τυριά αξίας ελεύθερο στα σύνορα μικρότερης από 230,00 EUR ανά 100 χιλιόγραμμα δεν απολαύουν επιστροφής·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 896/84 της Επιτροπής⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 222/88⁽²⁾ προέβλεπε συμπληρωματικά μέτρα όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά τις αλλαγές περιόδου· ότι οι διατάξεις αυτές προβλέπουν τη δυνατότητα διαφοροποιήσεως των επιστροφών των αποδόσεων συναρτήσει της ημερομηνίας παρασκευής των προϊόντων·

ότι, για τον υπολογισμό του ποσού της επιστροφής για τα λιωμένα τυριά, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι, στην περίπτωση που έχουν προστεθεί καζεΐνη ή/και καζεϊνικά άλατα, η ποσότητα αυτή δεν πρέπει να λαμβάνεται υπόψη·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής για τα προϊόντα και τα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή σε φυσική κατάσταση των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.
2. Δεν καθορίζεται επιστροφή για τις εξαγωγές προς τον προορισμό αριθ. 400 για τα προϊόντα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0401, 0402, 0403, 0404, 0405 και 2309.
3. Δεν καθορίζεται επιστροφή για τις εξαγωγές προς τους προορισμούς αριθ. 022, 024, 028, 043, 044, 045, 046, 052, 404, 600, 800 και 804 για τα προϊόντα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 0406.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 91 της 1. 4. 1984, σ. 71.

⁽²⁾ ΕΕ L 28 της 1. 2. 1988, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό των επιστροφών κατά την εξαγωγή στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων

(EUR/100 kg καθαρού βάρους, εκτός άλλης ενδείξεως)

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών
0401 10 10 9000	970	2,327	0402 21 91 9900	+	159,96
	* * *	—	0402 21 99 9100	+	120,86
0401 10 90 9000	970	2,327	0402 21 99 9200	+	121,69
	* * *	—	0402 21 99 9300	+	123,20
0401 20 11 9100	970	2,327	0402 21 99 9400	+	131,67
	* * *	—	0402 21 99 9500	+	134,61
0401 20 11 9500	970	3,597	0402 21 99 9600	+	145,88
	* * *	—	0402 21 99 9700	+	152,49
0401 20 19 9100	970	2,327	0402 21 99 9900	+	159,96
	* * *	—	0402 29 15 9200	+	0,9000
0401 20 19 9500	970	3,597	0402 29 15 9300	+	1,0589
	* * *	—	0402 29 15 9500	+	1,1156
0401 20 91 9100	970	4,551	0402 29 15 9900	+	1,2002
	* * *	—	0402 29 19 9200	+	0,9000
0401 20 91 9500	+	—	0402 29 19 9300	+	1,0589
0401 20 99 9100	970	4,551	0402 29 19 9500	+	1,1156
	* * *	—	0402 29 19 9900	+	1,2002
0401 20 99 9500	+	—	0402 29 91 9100	+	1,2086
0401 30 11 9100	+	—	0402 29 91 9500	+	1,3167
0401 30 11 9400	970	10,50	0402 29 99 9100	+	1,2086
	* * *	—	0402 29 99 9500	+	1,3167
0401 30 11 9700	970	15,77	0402 91 11 9110	+	—
	* * *	—	0402 91 11 9120	+	—
0401 30 19 9100	+	—	0402 91 11 9310	+	11,31
0401 30 19 9400	+	—	0402 91 11 9350	+	13,85
0401 30 19 9700	970	15,77	0402 91 11 9370	+	16,84
	* * *	—	0402 91 19 9110	+	—
0401 30 31 9100	+	38,32	0402 91 19 9120	+	—
0401 30 31 9400	+	59,85	0402 91 19 9310	+	11,31
0401 30 31 9700	+	66,00	0402 91 19 9350	+	13,85
0401 30 39 9100	+	38,32	0402 91 19 9370	+	16,84
0401 30 39 9400	+	59,85	0402 91 31 9100	+	—
0401 30 39 9700	+	66,00	0402 91 31 9300	+	19,91
0401 30 91 9100	+	75,22	0402 91 39 9100	+	—
0401 30 91 9400	+	110,55	0402 91 39 9300	+	19,91
0401 30 91 9700	+	129,01	0402 91 51 9000	+	—
0401 30 99 9100	+	75,22	0402 91 59 9000	+	—
0401 30 99 9400	+	110,55	0402 91 91 9000	+	63,94
0401 30 99 9700	+	129,01	0402 91 99 9000	+	63,94
0402 10 11 9000	+	90,00	0402 99 11 9110	+	—
0402 10 19 9000	+	90,00	0402 99 11 9130	+	—
0402 10 91 9000	+	0,9000	0402 99 11 9150	+	—
0402 10 99 9000	+	0,9000	0402 99 11 9310	+	0,2689
0402 21 11 9200	+	90,00	0402 99 11 9330	+	0,3228
0402 21 11 9300	+	105,89	0402 99 11 9350	+	0,4291
0402 21 11 9500	+	111,56	0402 99 19 9110	+	—
0402 21 11 9900	+	120,00	0402 99 19 9130	+	—
0402 21 17 9000	+	90,00	0402 99 19 9150	+	—
0402 21 19 9300	+	105,89	0402 99 19 9310	+	0,2689
0402 21 19 9500	+	111,56	0402 99 19 9330	+	0,3228
0402 21 19 9900	+	120,00	0402 99 19 9350	+	0,4291
0402 21 91 9100	+	120,86	0402 99 31 9110	+	—
0402 21 91 9200	+	121,69	0402 99 31 9150	+	0,4467
0402 21 91 9300	+	123,20	0402 99 31 9300	+	0,3832
0402 21 91 9400	+	131,67	0402 99 31 9500	+	0,6600
0402 21 91 9500	+	134,61	0402 99 39 9110	+	—
0402 21 91 9600	+	145,88	0402 99 39 9150	+	0,4467
0402 21 91 9700	+	152,49	0402 99 39 9300	+	0,3832

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών
0402 99 39 9500	+	0,6600	0404 90 29 9160	+	152,49
0402 99 91 9000	+	0,7522	0404 90 29 9180	+	159,96
0402 99 99 9000	+	0,7522	0404 90 81 9100	+	0,9000
0403 10 11 9400	+	—	0404 90 81 9910	+	—
0403 10 11 9800	+	—	0404 90 81 9950	+	0,2689
0403 10 13 9800	+	—	0404 90 83 9110	+	0,9000
0403 10 19 9800	+	—	0404 90 83 9130	+	1,0589
0403 10 31 9400	+	—	0404 90 83 9150	+	1,1156
0403 10 31 9800	+	—	0404 90 83 9170	+	1,2002
0403 10 33 9800	+	—	0404 90 83 9911	+	—
0403 10 39 9800	+	—	0404 90 83 9913	+	—
0403 90 11 9000	+	88,48	0404 90 83 9915	+	—
0403 90 13 9200	+	88,48	0404 90 83 9917	+	—
0403 90 13 9300	+	104,95	0404 90 83 9919	+	—
0403 90 13 9500	+	110,56	0404 90 83 9931	+	0,2689
0403 90 13 9900	+	118,93	0404 90 83 9933	+	0,3228
0403 90 19 9000	+	119,81	0404 90 83 9935	+	0,4291
0403 90 31 9000	+	0,8848	0404 90 83 9937	+	0,4467
0403 90 33 9200	+	0,8848	0404 90 89 9130	+	1,2086
0403 90 33 9300	+	1,0495	0404 90 89 9150	+	1,3167
0403 90 33 9500	+	1,1056	0404 90 89 9930	+	0,4601
0403 90 33 9900	+	1,1893	0404 90 89 9950	+	0,6600
0403 90 39 9000	+	1,1981	0404 90 89 9990	+	0,7522
0403 90 51 9100	970	2,327	0405 10 11 9500	+	165,85
	* * *	—	0405 10 11 9700	+	170,00
0403 90 51 9300	+	—	0405 10 19 9500	+	165,85
0403 90 53 9000	+	—	0405 10 19 9700	+	170,00
0403 90 59 9110	+	—	0405 10 30 9100	+	165,85
0403 90 59 9140	+	—	0405 10 30 9300	+	170,00
0403 90 59 9170	970	15,77	0405 10 30 9500	+	165,85
	* * *	—	0405 10 30 9700	+	170,00
0403 90 59 9310	+	38,32	0405 10 50 9100	+	165,85
0403 90 59 9340	+	59,85	0405 10 50 9300	+	170,00
0403 90 59 9370	+	66,00	0405 10 50 9500	+	165,85
0403 90 59 9510	+	75,22	0405 10 50 9700	+	170,00
0403 90 59 9540	+	110,55	0405 10 90 9000	+	176,22
0403 90 59 9570	+	129,01	0405 20 90 9500	+	155,49
0403 90 61 9100	+	—	0405 20 90 9700	+	161,71
0403 90 61 9300	+	—	0405 90 10 9000	+	216,00
0403 90 63 9000	+	—	0405 90 90 9000	+	170,00
0403 90 69 9000	+	—	0406 10 20 9100	+	—
0404 90 21 9100	+	90,00	0406 10 20 9230	037	—
0404 90 21 9910	+	—		039	—
0404 90 21 9950	+	11,31		099	37,68
0404 90 23 9120	+	90,00		400	22,83
0404 90 23 9130	+	105,89		* * *	37,68
0404 90 23 9140	+	111,56			—
0404 90 23 9150	+	120,00	0406 10 20 9290	037	—
0404 90 23 9911	+	—		039	—
0404 90 23 9913	+	—		099	35,05
0404 90 23 9915	+	—		400	15,29
0404 90 23 9917	+	—		* * *	35,05
0404 90 23 9919	+	—			—
0404 90 23 9931	+	11,31			—
0404 90 23 9933	+	13,85			15,39
0404 90 23 9935	+	16,84			7,834
0404 90 23 9937	+	19,91			15,39
0404 90 23 9939	+	20,81			
0404 90 29 9110	+	120,86			
0404 90 29 9115	+	121,69			
0404 90 29 9120	+	123,20			
0404 90 29 9130	+	131,67			
0404 90 29 9135	+	134,61			
0404 90 29 9150	+	145,88			

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών
0406 10 20 9610	037	—	0406 20 90 9990	+	—
	039	—	0406 30 31 9710	037	—
	099	51,11		039	—
	400	30,98		099	9,536
	* * *	51,11		400	8,346
0406 10 20 9620	037	—		* * *	17,88
	039	—	0406 30 31 9730	037	—
	099	51,83		039	—
	400	31,42		099	13,99
	* * *	51,83		400	12,25
0406 10 20 9630	037	—		* * *	26,24
	039	—	0406 30 31 9910	037	—
	099	57,86		039	—
	400	35,06		099	9,536
	* * *	57,86		400	8,346
0406 10 20 9640	037	—		* * *	17,88
	039	—	0406 30 31 9930	037	—
	099	85,03		039	—
	400	48,35		099	13,99
	* * *	85,03		400	12,25
0406 10 20 9650	037	—		* * *	26,24
	039	—	0406 30 31 9950	037	—
	099	70,86		039	—
	400	25,44		099	20,36
	* * *	70,86		400	17,81
0406 10 20 9660	+	—		* * *	38,17
0406 10 20 9830	037	—	0406 30 39 9500	037	—
	039	—		039	—
	099	26,28		099	13,99
	400	13,38		400	12,25
	* * *	26,28		* * *	26,24
0406 10 20 9850	037	—	0406 30 39 9700	037	—
	039	—		039	—
	099	31,87		099	20,36
	400	16,22		400	17,81
	* * *	31,87		* * *	38,17
0406 10 20 9870	+	—	0406 30 39 9930	037	—
0406 10 20 9900	+	—		039	—
0406 20 90 9100	+	—		099	20,36
0406 20 90 9913	037	—		400	17,81
	039	—		* * *	38,17
	099	58,77	0406 30 39 9950	037	—
	400	31,59		039	—
	* * *	58,77		099	23,02
0406 20 90 9915	037	—		400	21,14
	039	—		* * *	43,16
	099	77,56	0406 30 90 9000	037	—
	400	42,12		039	—
	* * *	77,56		099	24,15
0406 20 90 9917	037	—		400	21,14
	039	—		* * *	45,28
	099	82,41	0406 40 50 9000	037	—
	400	44,75		039	—
	* * *	82,41		099	90,00
0406 20 90 9919	037	—		400	32,98
	039	—		* * *	90,00
	099	92,10			
	400	50,02			
	* * *	92,10			

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών
0406 40 90 9000	037	—	0406 90 33 9951	037	—
	039	—		039	—
	099	92,42		099	68,98
	400	32,98		400	20,01
	* * *	92,42		* * *	68,98
0406 90 13 9000	037	—	0406 90 35 9190	037	28,95
	039	—		039	28,95
	099	101,62		099	105,71
	400	60,16		400	61,40
	* * *	101,62		* * *	105,71
0406 90 15 9100	037	—	0406 90 35 9990	037	—
	039	—		039	—
	099	105,01		099	105,71
	400	62,17		400	40,19
	* * *	105,01		* * *	105,71
0406 90 17 9100	037	—	0406 90 37 9000	037	—
	039	—		039	—
	099	105,01		099	101,62
	400	62,17		400	60,16
	* * *	105,01		* * *	101,62
0406 90 21 9900	037	—	0406 90 61 9000	037	40,61
	039	—		039	40,61
	099	102,90		099	112,00
	400	44,53		400	57,27
	* * *	102,90		* * *	112,00
0406 90 23 9900	037	—	0406 90 63 9100	037	37,12
	039	—		039	37,12
	099	90,36		099	111,41
	400	18,57		400	63,89
	* * *	90,36		* * *	111,41
0406 90 25 9900	037	—	0406 90 63 9900	037	29,52
	039	—		039	29,52
	099	89,77		099	107,11
	400	21,16		400	48,93
	* * *	89,77		* * *	107,11
0406 90 27 9900	037	—	0406 90 69 9100	+	—
	039	—	0406 90 69 9910	037	—
	099	81,30		039	—
	400	18,57		099	107,11
	* * *	81,30		400	48,93
0406 90 31 9119	037	—		* * *	107,11
	039	—	0406 90 73 9900	037	—
	099	74,72		039	—
	400	25,56		099	93,28
	* * *	74,72		400	52,63
0406 90 33 9119	037	—		* * *	93,28
	039	—	0406 90 75 9900	037	—
	099	74,72		039	—
	400	25,56		099	93,90
	* * *	74,72		400	22,27
0406 90 33 9919	037	—		* * *	93,90
	039	—	0406 90 76 9300	037	—
	099	68,29		039	—
	400	20,33		099	84,68
	* * *	68,29		400	20,12
				* * *	84,68

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών
0406 90 76 9400	037	—	0406 90 85 9999	+	—
	039	—	0406 90 86 9100	+	—
	099	94,85	0406 90 86 9200	037	—
	400	23,22		039	—
	* * *	94,85		099	86,17
0406 90 76 9500	037	—		400	27,65
	039	—		* * *	86,17
	099	90,24	0406 90 86 9300	037	—
	400	23,22		039	—
	* * *	90,24		099	87,41
0406 90 78 9100	037	—		400	30,30
	039	—		* * *	87,41
	099	87,50	0406 90 86 9400	037	—
	400	18,14		039	—
	* * *	87,50		099	92,87
0406 90 78 9300	037	—		400	34,28
	039	—		* * *	92,87
	099	92,78	0406 90 86 9900	037	—
	400	20,12		039	—
	* * *	92,78		099	102,43
0406 90 78 9500	037	—		400	40,24
	039	—		* * *	102,43
	099	91,91	0406 90 87 9100	+	—
	400	23,22	0406 90 87 9200	037	—
	* * *	91,91		039	—
0406 90 79 9900	037	—		099	71,81
	039	—		400	24,78
	099	75,02		* * *	71,81
	400	19,23	0406 90 87 9300	037	—
	* * *	75,02		039	—
0406 90 81 9900	037	—		099	80,27
	039	—		400	28,02
	099	94,85		* * *	80,27
	400	47,61	0406 90 87 9400	037	—
	* * *	94,85		039	—
0406 90 85 9910	037	28,95		099	82,36
	039	28,95		400	30,66
	099	102,43		* * *	82,36
	400	59,27	0406 90 87 9951	037	—
	* * *	102,43		039	—
0406 90 85 9991	037	—		099	93,15
	039	—		400	42,19
	099	102,43		* * *	93,15
	400	40,19	0406 90 87 9971	037	—
	* * *	102,43		039	—
0406 90 85 9995	037	—		099	93,15
	039	—		400	34,41
	099	93,90	0406 90 87 9972	* * *	93,15
	400	21,16		099	39,68
	* * *	93,90		400	13,67
				* * *	39,68

Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών	Κωδικός του προϊόντος	Προορισμός (*)	Ποσό των επιστροφών
0406 90 87 9973	037	—	2309 10 19 9100	+	—
	039	—	2309 10 19 9200	+	—
	099	91,46	2309 10 19 9300	+	—
	400	24,08	2309 10 19 9400	+	—
	* * *	91,46	2309 10 19 9500	+	—
			2309 10 19 9600	+	—
0406 90 87 9974	037	—	2309 10 19 9700	+	—
	039	—	2309 10 19 9800	+	—
	099	99,26	2309 10 70 9010	+	—
	400	24,08	2309 10 70 9100	+	13,85
	* * *	99,26	2309 10 70 9200	+	18,47
			2309 10 70 9300	+	23,09
0406 90 87 9975	037	—	2309 10 70 9500	+	27,70
	039	—	2309 10 70 9600	+	32,32
	099	101,25	2309 10 70 9700	+	36,94
	400	31,87	2309 10 70 9800	+	40,63
	* * *	101,25	2309 90 35 9010	+	—
			2309 90 35 9100	+	—
0406 90 87 9979	037	—	2309 90 35 9200	+	—
	039	—	2309 90 35 9300	+	—
	099	90,36	2309 90 35 9400	+	—
	400	24,08	2309 90 35 9500	+	—
	* * *	90,36	2309 90 35 9700	+	—
			2309 90 39 9010	+	—
0406 90 88 9100	+	—	2309 90 39 9100	+	—
0406 90 88 9300	037	—	2309 90 39 9200	+	—
	039	—	2309 90 39 9300	+	—
	099	70,90	2309 90 39 9400	+	—
	400	30,30	2309 90 39 9500	+	—
	* * *	70,90	2309 90 39 9600	+	—
			2309 90 39 9700	+	—
2309 10 15 9010	+	—	2309 90 39 9800	+	—
2309 10 15 9100	+	—	2309 90 70 9010	+	—
2309 10 15 9200	+	—	2309 90 70 9100	+	13,85
2309 10 15 9300	+	—	2309 90 70 9200	+	18,47
2309 10 15 9400	+	—	2309 90 70 9300	+	23,09
2309 10 15 9500	+	—	2309 90 70 9500	+	27,70
2309 10 15 9700	+	—	2309 90 70 9600	+	32,32
2309 10 19 9010	+	—	2309 90 70 9700	+	36,94
			2309 90 70 9800	+	40,63

(*) Οι κωδικοί αριθμοί των προορισμών είναι εκείνοι που εμφανίζονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2645/98 της Επιτροπής (ΕΕ L 335 της 10. 12. 1998, σ. 22.) Εντούτοις:

— ο κωδικός «099» συγκεντρώνει όλους τους κωδικούς προορισμών από τον 053 έως και τον 096.

— ο κωδικός «970» περιλαμβάνει τις εξαγωγές που αναφέρονται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχεία α) και γ) και στο άρθρο 42 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής (ΕΕ L 351 της 14. 12. 1987, σ. 1).

Για τους άλλους προορισμούς από εκείνους που εμφανίζονται για κάθε «κωδικό προϊόντος», το ποσό της επιστροφής που εφαρμόζεται εμφανίζεται με ***.

Στην περίπτωση κατά την οποία δεν εμφανίζεται κανένας προορισμός («+»), το ποσό της επιστροφής εφαρμόζεται προς οιονδήποτε προορισμό πλην εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφοι 2 και 3.

NB: Οι κωδικοί των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων, καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3846/87 της Επιτροπής (ΕΕ L 366 της 24. 12. 1987, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 533/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Μαρτίου 1999

σχετικά με την έναρξη διαρκούς δημοπρασίας για την πώληση μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που ευρίσκεται στην κατοχή του γερμανικού οργανισμού παρέμβασης και ο οποίος προορίζεται για εξαγωγή προς ορισμένες χώρες ΑΚΕ κατά τη διάρκεια της περιόδου 1998/99

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 39/1999 ⁽⁴⁾, καθορίζει τις διατάξεις και τους όρους διάθεσης προς πώληση των σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης·

ότι, ενόψει του εφοδιασμού της αγοράς των χωρών ΑΚΕ, προνομιούχοι εταίροι της Κοινότητας, απαιτούνται σημαντικές ποσότητες μαλακού σίτου· ότι ο εφοδιασμός των εν λόγω αγορών πραγματοποιείται συνήθως βάσει τακτικών συμβάσεων που έχουν ως σκοπό να εγγυηθούν στις χώρες ΑΚΕ σταθερές τιμές για ορισμένη περίοδο· ότι λαμβάνοντας υπόψη την παρούσα κατάσταση των αγορών ενδείκνυται, κατά συνέπεια, η έναρξη ειδικής δημοπρασίας που έχει ως σκοπό να εγγυηθεί τη χρήση του μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου, υπό όρους που ενδείκνυνται σε σχέση με την κατάσταση του ανταγωνισμού που επικρατεί στη διεθνή αγορά·

ότι ο γερμανικός οργανισμός παρέμβασης διαθέτει σημαντικά αποθέματα μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου· ότι είναι, κατά συνέπεια, δυνατόν να επιτραπεί η εκ νέου πώληση μέρους των σιτηρών που προέρχονται από αποθέματα παρέμβασης που ευρίσκονται στην κατοχή του ανωτέρω αναφερομένου οργανισμού με προορισμό τις χώρες ΑΚΕ, ότι για να ανταποκρίνονται στις ποσοτικές και ποιοτικές τους ανάγκες, είναι αναγκαίο η εξαγωγή του κατακυρούμενου μαλακού σίτου προς τις χώρες προορισμού, να πραγματοποιηθεί το αργότερο στις 31 Αυγούστου 1999·

ότι ο ειδικός χαρακτήρας της λειτουργίας καθώς και τα λογιστικά στοιχεία που αφορούν τον εν λόγω μαλακό σίτο, απαιτούν την απάλυνση των μηχανισμών και την υποχρέωση για εκ νέου πώληση των αποθεμάτων παρέμβασης καθώς και τον αποκλεισμό κάθε επιστροφής φόρου ή μηνιαίας προσαύξησης· ότι πρέπει να καθοριστούν οι ειδι-

κές λεπτομέρειες για να εξασφαλισθεί η κανονική διεξαγωγή των λειτουργιών καθώς και οι έλεγχοι αυτών· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να προβλεφθεί ένα σύστημα εγγυήσεως που εξασφαλίζει την τήρηση των επιδιωκόμενων στόχων, αποφεύγοντας συγχρόνως τις υπερβολικές επιβαρύνσεις για τους επιχειρηματίες· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να γίνει παρέκκλιση από ορισμένους κανόνες, ιδίως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93·

ότι πρέπει, εκτός των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 30 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 168/1999 ⁽⁶⁾, να προβλεφθεί ότι η αποδέσμευση της εγγύησης του πιστοποιητικού εξαγωγής υπόκειται στην παροχή απόδειξης για θέση σε ανάλωση στο κράτος ή τα κράτη ΑΚΕ που προβλέπονται από τον εν λόγω κανονισμό·

ότι, στην περίπτωση κατά την οποία η παραλαβή μαλακού σίτου καθυστερήσει περισσότερο από πέντε ημέρες ή μετατεθεί χρονικά η αποδέσμευση μιας των απαιτούμενων εγγυήσεων στον οργανισμό παρέμβασης, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, θα πρέπει να καταβάλει αποζημίωση·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Πραγματοποιείται μια διαρκής δημοπρασία για την εξαγωγή 200 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου, που ευρίσκονται στην κατοχή του γερμανικού οργανισμού παρέμβασης.
2. Ο μαλακός σίτος πρέπει να εξάγεται με προορισμό μία χώρα ΑΚΕ ή πολλές χώρες στο εσωτερικό μιας των ομάδων των χωρών ΑΚΕ που καθορίζονται στο παράρτημα Ι.
3. Οι περιοχές στις οποίες αποθηκεύονται οι 200 000 τόνοι γερμανικού μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου, αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ.
4. Ο σχετικός οργανισμός παρέμβασης κατάρτιζει προκήρυξη δημοπρασίας, στην οποία αναφέρεται για κάθε παρτίδα ή ενδεχομένως για τμήμα παρτίδας:

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31. 7. 1993, σ. 76.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 5 της 9. 1. 1999, σ. 64.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 19 της 26. 1. 1999, σ. 4.

- ο τόπος και
- τουλάχιστον τα ακόλουθα ποιοτικά χαρακτηριστικά:
 - το ειδικό βάρος,
 - η περιεκτικότητα σε υγρασία,
 - ο δείκτης πτώσης Hagberg,
 - η περιεκτικότητα σε προσμείξεις και σπόροι βλαστημένοι,
 - η περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες.

5. Ο οργανισμός παρέμβασης δημοσιεύει την εν λόγω προκήρυξη δημοπρασίας τουλάχιστον δύο ημέρες πριν από την ημερομηνία που καθορίζεται για την πρώτη μερική δημοπρασία.

Άρθρο 2

Με επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού οι πωλήσεις μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου, που αναφέρονται στο άρθρο 1, πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τους όρους που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93.

Άρθρο 3

1. Η προθεσμία υποβολής των προσφορών για την πρώτη μερική δημοπρασία λήγει την Πέμπτη, 18 Μαρτίου 1999, στις 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

2. Η προθεσμία υποβολής των προσφορών για τη δεύτερη μερική δημοπρασία λήγει την επόμενη Πέμπτη, στις 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

Η τελευταία προθεσμία λήγει στις 30 Απριλίου 1999.

3. Οι προσφορές πρέπει να υποβάλλονται στο γερμανικό οργανισμό παρέμβασης.

Άρθρο 4

1. Οι προσφορές γίνονται αποδεκτές μόνον εφόσον:
 - ο υποβάλλων την προσφορά προσκομίζει γραπτή απόδειξη, η οποία προέρχεται από επίσημο οργανισμό της χώρας προορισμού ΑΚΕ ή από εταιρεία της οποίας η έδρα εκμετάλλευσης ενδίδεται στην εν λόγω χώρα, σύμφωνα με την οποία έχει συνάψει, για την εν λόγω ποσότητα, εμπορική σύμβαση για εφοδιασμό μαλακού σίτου για εξαγωγή με προορισμό μία χώρα ΑΚΕ ή πολλές χώρες στο εσωτερικό μιας των ομάδων των χωρών ΑΚΕ που καθορίζονται στο παράρτημα Ι. Η σύμβαση αυτή πρέπει να αφορά μόνο τις παραδόσεις που θα πραγματοποιηθούν κατά την περίοδο από Απρίλιο έως Αύγουστο 1999 για τις ποσότητες που παραδίδονται παραδοσιακά. Οι αποδείξεις πρέπει να υποβληθούν στον αρμόδιο οργανισμό τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν από την ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας υποβολής των προσφορών για τον μερικό διαγωνισμό,
 - οι αποδείξεις πρέπει να συνοδεύονται από αίτηση πιστοποιητικού εξαγωγής για τον εν λόγω προορισμό.

Η απόδειξη που προβλέπεται στην πρώτη περίπτωση αναφέρει επίσης, την προβλεπόμενη στην σύμβαση ποιότητα, την προθεσμία παράδοσης και τους όρους τιμών.

Το κράτος μέλος, διαβιβάζει αμέσως στην Επιτροπή για ενημέρωση, αντίγραφο της εν λόγω απόδειξης.

2. Οι υποβαλλόμενες προσφορές δεν δύνανται να υπερβαίνουν την ποσότητα που αποτελεί αντικείμενο της συναπτόμενης εμπορικής σύμβασης.

Άρθρο 5

1. Για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται καμία επιστροφή ή φόρος στην εξαγωγή, ούτε μηνιαία προσαύξηση.

2. Η ισχύς των πιστοποιητικών εξαγωγής που εκδίδονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό λήγει στις 31 Ιουλίου 1999.

3. Το πιστοποιητικό καθιστά υποχρεωτική την εξαγωγή προς την ή τις χώρες ΑΚΕ, για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση πιστοποιητικού. Ωστόσο, εντός του ορίου 30 % της ποσότητας για την οποία εκδόθηκε το πιστοποιητικό, ο επιχειρηματίας δύναται να εκτελέσει τη σύμβαση για άλλο προορισμό, υπό τον όρο ότι η εν λόγω χώρα προορισμού ανήκει στην ίδια ομάδα χωρών που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι.

4. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής εκδίδονται μόλις έχουν καθοριστεί οι υπερθεματιστές.

5. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88, τα δικαιώματα που απορρέουν από το πιστοποιητικό που αναφέρεται στο παρόν άρθρο δεν μεταβιβάζονται.

Άρθρο 6

1. Ο οργανισμός παρέμβασης, ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση και, εφόσον το επιθυμεί, ο υπερθεματιστής προβαίνουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, είτε πριν από την έξοδο είτε κατά την έξοδο από την αποθήκη με επιλογή του υπερθεματιστή, σε δειγματοληψία επανέλεγχου με συχνότητα τουλάχιστον μία δειγματοληψία ανά 500 τόνους και στην ανάλυση των δειγμάτων αυτών. Ο οργανισμός παρέμβασης δύναται να εκπροσωπείται από πληρεξούσιο υπό τον όρο ότι αυτός δεν είναι ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται αμέσως στην Επιτροπή σε περίπτωση αμφισβήτησας.

Η δειγματοληψία επανέλεγχου και η ανάλυση των δειγμάτων πραγματοποιούνται εντός προθεσμίας επτά εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως του υπερθεματιστού ή εντός τριών εργάσιμων ημερών εάν η δειγματοληψία διενεργείται κατά την έξοδο από την αποθήκη. Εάν από το τελικό αποτέλεσμα των πραγματοποιηθεισών αναλύσεων επί των δειγμάτων προκύπτει ποιότητα:

- α) ανώτερη από εκείνη που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, ο υπερθεματιστής θα πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·
- β) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, παραμένοντας εντός των ορίων μιας αποκλίσεως που μπορεί να φθάσει έως·

- 2 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο για το ειδικό βάρος, χωρίς ωστόσο να είναι κατώτερο από 72 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο,
- μία ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες,
- 20 ποσοστιαίες μονάδες για το δείκτη πτώσης Hagberg,
- μία ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες,
- μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στα σημεία B.2 και B.4 αντιστοίχως του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 της Επιτροπής⁽¹⁾,
- μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στο σημείο B.5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 χωρίς ωστόσο να τροποποιηθούν τα ποσοστά που είναι αποδεκτά για τους βλαβερούς σπόρους και την αίρα,

ο υπερθεματιστής πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

γ) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και όταν διαπιστώνεται διαφορά πέραν της αποκλίσεως που αναφέρεται στο στοιχείο β), ο υπερθεματιστής μπορεί:

- είτε να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει,
- είτε να αρνηθεί να αναλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις για την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, μόνον αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης, σύμφωνα με το παράρτημα V· ωστόσο, εάν ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες, δεν αποδεσμεύεται η εγγύηση. Η αντικατάσταση της παρτίδας πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα V·

δ) κατώτερη από τα ελάχιστα απαιτούμενα χαρακτηριστικά στην παρέμβαση, ο υπερθεματιστής δεν μπορεί να παραλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την εν λόγω παρτίδα συμπεριλαμβανομένων των εν λόγω εγγυήσεων, μόνο εφόσον ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα V. Ωστόσο, μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης, να του προμηθεύσει μια άλλη παρτίδα μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες· στην περίπτωση αυτή, η εγγύηση δεν αποδεσμεύεται. Η αντικατάσταση της παρτίδας θα πρέπει να πραγματοποιηθεί εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα V.

2. Εντούτοις, εάν ο μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος εξαχθεί πριν από τα αποτελέσματα των αναλύσεων, όλοι οι κίνδυνοι αποθεματοποίησης βαρύνουν τον υπερθεματιστή από τη στιγμή της παραλαβής της παρτίδας, με την επιφύ-

λαξη των δυνατοτήτων προσφυγής που έχει στη διάθεσή του ο υπερθεματιστής έναντι του προβαίνοντος στην αποθεματοποίηση.

3. Εάν εντός ενός μηνός το πολύ από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή για αντικατάσταση και μετά από αλληπάλληλες αντικαταστάσεις, ο υπερθεματιστής δεν έχει λάβει παρτίδα αντικαταστάσεως της προβλεπόμενης ποιότητας, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα V.

4. Οι σχετικές δαπάνες για τις δειγματοληψίες και τις αναλύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εκτός από εκείνες κατά τις οποίες από το τελικό αποτέλεσμα των αναλύσεων προκύπτει ποιότητα κατώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αναλαμβάνονται από το ΕΓΤΠΕ εντός ορίου μιας ανάλυσεως ανά 500 τόνους εκτός από τις δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο.

Οι δαπάνες των συμπληρωματικών αναλύσεων που ενδεχομένως ζητούνται από τον υπερθεματιστή επιβαρύνουν τον ίδιο.

Άρθρο 7

Ο υπερθεματιστής πληρώνει το μαλακό σίτο πριν από την παραλαβή του, στην τιμή που αναφέρεται στην προσφορά. Η ανάληψη πρέπει να γίνει το αργότερο στις 31 Ιουλίου 1999. Η πληρωμή που οφείλεται για κάθε παρτίδα που πρέπει να αναληφθεί είναι αδιαίρετη.

Άρθρο 8

1. Η εγγύηση που συστήνεται κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, πρέπει να αποδεσμεύεται μόλις τα πιστοποιητικά εξαγωγής έχουν παραδοθεί στους υπερθεματιστές.

2. Η υποχρέωση εξαγωγής και εισαγωγής στις χώρες προορισμού που καθορίζονται στο παράρτημα I, καλύπτεται από εγγύηση που ανέρχεται σε 50 ευρώ ανά τόνο, της οποίας ποσό 15 ευρώ ανά τόνο συνίσταται κατά την παράδοση του πιστοποιητικού εξαγωγής και το υπόλοιπο ποσό των 35 ευρώ ανά τόνο, συνίσταται πριν από την ανάληψη των σιτηρών.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 της Επιτροπής⁽²⁾:

- το ποσό των 15 ευρώ ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 20 εργάσιμων ημερών, σύμφωνα με την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής προσκομίζει την απόδειξη ότι ο παραληφθείς μαλακός σίτος έχει εγκαταλείψει το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,
- το ποσό των 35 ευρώ ανά τόνο πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών, σύμφωνα με την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής προσκομίζει την απόδειξη της διάθεσης προς κατανάλωση στη χώρα ή στις χώρες ΑΚΕ που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 3. Η εν λόγω απόδειξη προσκομίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 18 και 47 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3665/87 της Επιτροπής⁽³⁾.

⁽²⁾ ΕΕ L 301 της 17. 10. 1992, σ. 17.

⁽³⁾ ΕΕ L 351 της 14. 12. 1987, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 74 της 20. 3. 1992, σ. 18.

3. Εκτός εξαιρετικής περιπτώσεως, η οποία αιτιολογείται δεόντως, ιδίως σε περίπτωση ενάρξεως διοικητικού ελέγχου, κάθε αποδέσμευση των εγγυήσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η οποία πραγματοποιείται εκτός των προθεσμιών που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, θα αποτελέσει αντικείμενο αποζημίωσης από το κράτος μέλος ίσης προς 0,015 Ecu ανά 10 τόνους ανά ημέρα καθυστέρησης εκ μέρους του οργανισμού παρέμβασης.

Η εν λόγω αποζημίωση δεν αναλαμβάνεται από το ΕΓΤΠΕ.

Άρθρο 9

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92, τα έγγραφα σχετικά με την πώληση μαλακού σίτου, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και ιδίως το πιστοποιητικό εξαγωγής, η διατακτική απόσυρσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο 6) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92, η δήλωση εξαγωγής και, ενδεχομένως, το αντίτυπο ελέγχου T 5, πρέπει να φέρουν τη μνεία:

- Trigo blando panificable de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, destinado a (nombre del Estado o de los Estados ACP), Reglamento (CE) n° 533/1999
- Bageegnet blød hvede fra intervention uden restitutionssydelse eller -afgift bestemt for (navnet på det eller de pågældende AVS-lande), forordning (EF) nr. 533/1999
- Interventions-Brotweichweizen ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Bestimmung (Name des AKP-Staates oder der AKP-Staaten), Verordnung (EG) Nr. 533/1999
- Μαλακός αρτοποιήσιμος σίτος παρέμβασης, χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου προοριζόμενος για (όνομα της χώρας ΑΚΕ ή των χωρών ΑΚΕ), κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 533/1999
- Intervention common wheat of breadmaking quality without application of refund or tax, bound for (name of the ACP State or States), Regulation (EC) No 533/1999

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

- Blé tendre d'intervention panifiable ne donnant pas lieu à restitution ni à taxe, destiné à (nom de l'État ACP ou des États ACP), règlement (CE) n° 533/1999
- Frumento tenero d'intervento panificabile senza applicazione di restituzione o di tassa, destinato al (nome del paese o dei paesi ACP), regolamento (CE) n. 533/1999
- Zachte tarwe van bakkwaliteit uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, bestemd voor (naam van de ACS-Staat of de ACS-Staten), Verordening (EG) nr. 533/1999
- Trigo mole panificável de intervenção sem aplicação de uma restituição, ou imposição destinado a (nome do Estado ou dos Estados ACP), Regulamento (CE) n.º 533/1999
- Interventioleipävehnä, jolle ei makseta vientitukea eikä vientimaksua ja jonka määräpäikällä on (AKT-maan nimi tai AKT-maiden nimet), asetus (EY) N:o 533/1999
- Interventionsvete av brödkvalitet, ej utan bidrag eller avgift avsett för (AVS-statens eller AVS-staternas namn), förordning (EG) nr 533/1999.

Άρθρο 10

1. Ο γερμανικός οργανισμός παρέμβασης ανακοινώνει στην Επιτροπή, το αργότερο τρεις ώρες μετά από τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, τις λαμβανόμενες προσφορές. Πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με το σχέδιο που αναφέρεται στο παράρτημα III και τους αριθμούς της προσφοράς που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

2. Ο οργανισμός παρέμβασης ενημερώνει μηνιαίως την Επιτροπή σχετικά με τις ποσότητες μαλακού σίτου που έχουν αναληφθεί στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Ομάδες κρατών ΑΚΕ που έχουν υπογράψει τη συνθήκη της Λομέ

Ομάδα I	Ομάδα II	Ομάδα III
Μαυριτανία Μαλί Νίγηρας Σενεγάλη Γκάμπια Γουινέα Μπισάου Γουινέα Πράσινο Ακρωτήριο Σιέρα Λεόνε Λιβερία Ακτή Ελεφαντοστού Γκάνα Τόγκο	Τσαντ Δημοκρατία της Κεντρικής Αφρικής Μπενίν Καμερούν Ισημερινή Γουινέα Σάο Τομέ και Πρίνσιπε Γκαμπόν Κογκό Δημοκρατία του Κογκό Ρουάντα Μπουρούντι Μπουρκίνα Φάσο	Σεϋχέλλες Κομόρες Μαδαγασκάρη Μαυρίκιος Αγκόλα Ζάμπια Μαλάουι Μοζαμβίκη Ναμίμπια Μποτσουάνα Ζιμπάμπουε Λεσότο Σουαζιλάνδη Τζιμπουτί Αιθιοπία Ερυθραία

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

(σε τόνους)

Περιφέρειες αποθεματοποίησης	Ποσότητα
Schleswig-Holstein/Hamburg/ Niedersachsen/Bremen/ Nordrhein-Westfalen	120 000
Hessen/Rheinland-Pfalz/ Baden-Württemberg/Saarland/Bayern	25 000
Berlin/Brandenburg/ Mecklenburg-Vorpommern	17 000
Sachsen/Sachsen-Anhalt/Thüringen	38 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή 200 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που ευρίσκονται στην κατοχή του γερμανικού οργανισμού παρέμβασης

[Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 533/1999]

1	2	3	4	5	6	7
Αρίθμηση των υποβαλλόντων προσφορά	Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Τιμή προσφοράς (σε ευρώ/τόνο) ⁽¹⁾	Αυξήσεις (+) Μειώσεις (–) (σε ευρώ/τόνο) (προς υπόμνηση)	Εμπορικές δαπάνες (σε ευρώ/τόνο)	Προορισμός
1						
2						
3						
κ.λπ.						

⁽¹⁾ Η εν λόγω τιμή περιλαμβάνει τις αυξήσεις ή μειώσεις που αφορούν την παρτίδα στην οποία αναφέρεται η προσφορά.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

Οι μοναδικοί αριθμοί κλήσης που δύνανται να χρησιμοποιηθούν είναι:

DG VI/C/1

— τέλεξ: 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (ελληνικοί χαρακτήρες),
— τέλεφαξ: 296 49 56,
295 25 15.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Ανακοίνωση απόρριψης παρτίδων στο πλαίσιο διαρκούς δημοπρασίας για την εξαγωγή 200 000 τόνων μαλακού αρτοποιήσιμου σίτου που δρίσκονται στην κατοχή του γερμανικού οργανισμού παρέμβασης

[Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 533/1999]

- Όνομα του υποβάλλοντος την προσφορά στον οποίο κατακυρώθηκε η δημοπρασία:
- Ημερομηνία της δημοπρασίας:
- Ημερομηνία απόρριψης της παρτίδας εκ μέρους εκείνου στον οποίο κατακυρώθηκε η δημοπρασία:

Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Διεύθυνση του σιλό	Αιτιολόγηση αρνήσεως αναλήψεως
			— Ειδικό βάρος (kg/hl) — % σπόροι που έχουν βλαστήσει — % διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz) — % στοιχεία που δεν είναι σίτος αμέεμπτου ποιότητας — Άλλα

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 534/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Μαρτίου 1999****με τον οποίο καθορίζονται τα ανώτατα επίπεδα χρηματοδότησης ενεργειών για τη βελτίωση της ποιότητας της ελαιοπαραγωγής κατά το διετή κύκλο 1999/2000**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 163/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1996, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1638/98 ⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 528/1999 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 1999, για τον καθορισμό μέτρων με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας της ελαιοπαραγωγής ⁽³⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 528/1999 προβλέπεται ο καθορισμός, για κάθε δωδεκάμηνο παραγωγικό κύκλο, ανωτάτων επιπέδων χρηματοδότησης ενεργειών με σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας της ελαιοπαραγωγής και των επιπτώσεων που έχει στο περιβάλλον, που μπορεί να επιτευχθούν σε έκαστο παραγωγό κράτος μέλος·

ότι, για το πρώτο έτος εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 528/1999 και λαμβάνοντας υπόψη την ημερομηνία έναρξης ισχύος του, είναι ανάγκη να προβλεφθεί συμπληρωματική προθεσμία για την κατάρτιση του προγράμματος ενεργειών κατά τον κύκλο παραγωγής 1999/2000·

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2095/98 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, περί καθορισμού, για την περίοδο εμπορίας 1997/98, της εκτιμώμενης παραγωγής ελαιολάδου καθώς και του ποσού της μοναδιαίας ενισχύσεως στην παραγωγή που μπορεί να καταβληθεί ⁽⁴⁾, εκτιμά την εν λόγω παραγωγή σε 2 290 600 τόνους· ότι η κατ' εκτίμηση αυτή παραγωγή αντιστοιχεί σε 1 157 000 τόνους για την Ισπανία, 422 000 τόνους για την Ελλάδα, 670 000 τόνους για την Ιταλία, 39 000 τόνους για την Πορτογαλία και 2 600 τόνους για την Γαλλία· ότι βάση για τη χρηματοδότηση ενεργειών προς βελτίωση της ποιότητας του κύκλου της ελαιοπαραγωγής που αρχίζει την 1η Μαΐου 1999 θα αποτελέσει η κράτηση επί της καταβαλλόμενης ενισχύσεως προς την παραγωγή της εν λόγω περιόδου εμπορίας ελαιολάδου·

ότι οι προς επιτέλεση ενέργειες συνεπάγονται σχετικώς σταθερό ελάχιστο κόστος· ότι, επομένως, μπορεί να αποδειχθεί ανεπαρκές το ανώτατο επίπεδο της συνολικής χρηματοδότησης για ορισμένα κράτη μέλη· ότι, κατά συνέπεια, για τις ανωτέρω περιπτώσεις θα πρέπει να προσδιοριστούν τα ενδεδειγμένα όρια·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό συμφωνούν με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης λιπαρών ουσιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τον κύκλο παραγωγής από την 1η Μαΐου 1999 έως τις 30 Απριλίου 2000, τα ανώτατα επίπεδα χρηματοδότησης ενεργειών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) 528/1999 είναι:

— Ισπανία	14 039 000 ευρώ
— Ελλάδα	5 846 000 ευρώ
— Γαλλία	49 000 ευρώ
— Ιταλία	9 081 000 ευρώ
— Πορτογαλία	632 000 ευρώ.

Άρθρο 2

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 528/1999, ως προθεσμία για την κατάρτιση του προγράμματος ενεργειών κατά τον κύκλο παραγωγής 1999/2000 ορίζεται η 30ή Απριλίου 1999.

Άρθρο 3

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 528/1999, η συμπληρωματική εθνική χρηματοδοτική συνδρομή, για όσα κράτη μέλη το ανώτατο επίπεδο της προβλεπόμενης στο άρθρο 1 χρηματοδότησης δεν υπερβαίνει τα 100 000 ευρώ, δύναται να ανέλθει το πολύ σε 250 000 ευρώ.

*Άρθρο 4*Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.⁽¹⁾ ΕΕ 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.⁽²⁾ ΕΕ L 210 της 28. 7. 1998, σ. 32.⁽³⁾ ΕΕ L 62 της 11. 3. 1999, σ. 8.⁽⁴⁾ ΕΕ L 266 της 1. 10. 1998, σ. 62.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 535/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Μαρτίου 1999****για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και των σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, η διαφορά μεταξύ των τιμών των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού αυτού και των τιμών των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα δύναται να καλυφθεί από μια επιστροφή κατά την εξαγωγή·

ότι οι επιστροφές πρέπει να καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98 ⁽⁴⁾·

ότι, για τα άλευρα, τα πλιγούρια και σιμιγδάλια σίτου και σικάλεως, η επιστροφή που εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά πρέπει να υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η αναγκαία ποσότητα σιτηρών για την παρασκευή των εξεταζόμενων

προϊόντων· ότι οι ποσότητες αυτές έχουν καθορισθεί στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95·

ότι η κατάσταση της διεθνούς αγοράς ή οι ειδικές απαιτήσεις ορισμένων αγορών δύνανται να καταστήσουν αναγκαία τη διαφοροποίηση της επιστροφής για ορισμένα προϊόντα ανάλογα με τον προορισμό τους·

ότι η επιστροφή καθορίζεται μία φορά το μήνα· ότι δύναται να τροποποιείται ενδιαμέσως·

ότι η εφαρμογή των λεπτομερειών αυτών στην παρούσα κατάσταση της αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και ιδίως στις τιμές των προϊόντων αυτών στην Κοινότητα και στη διεθνή αγορά, οδηγεί στον καθορισμό της επιστροφής στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή των αναφερόμενων στο άρθρο 1 στοιχεία α), β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 προϊόντων, εκτός της δύνης, ως έχουν, καθορίζονται στα ποσά που ορίζονται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 1999, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σιτηρών, των αλεύρων και των πλιγουριών και σιμιγδαλιών σίτου ή σικάλεως

(EUR/τόνο)			(EUR/τόνο)		
Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (¹)	Επιστροφή	Κωδικός προϊόντος	Προορισμός (¹)	Επιστροφή
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	45,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	42,25
1001 90 99 9000	03	23,00	1101 00 15 9150	01	39,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	36,00
1002 00 00 9000	03	64,00	1101 00 15 9180	01	33,50
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	43,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	30,00 (²)
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	27,00 (²)
1005 90 00 9000	03	35,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	30,00 (²)
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

(¹) Προορισμοί:

- 01 όλες οι τρίτες χώρες,
- 02 άλλες τρίτες χώρες,
- 03 Ελβετία, Λιχτενστάιν.

(²) Όταν αυτό το προϊόν περιέχει σιμιγδάλι συσσωματωμένο, ουδεμία επιστροφή χορηγείται κατά την εξαγωγή.

NB: Οι ζώνες είναι αυτές που ορίζονται στον τροποποιημένο κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2145/92 της Επιτροπής (ΕΕ L 214 της 30. 7. 1992, σ. 20).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 536/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Μαρτίου 1999****σχετικά με τις προσφορές που ανακοινώνονται για την εξαγωγή σίκαλης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1746/98**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7, Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1746/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή σίκαλης προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται

στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να μην δοθεί συνέχεια στο διαγωνισμό·

ότι, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των κριτηρίων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, δεν ενδείκνυται ο καθορισμός μέγιστης επιστροφής ή ενός ελάχιστου φόρου·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Δεν δίδεται συνέχεια στις προσφορές που ανακοινώνονται από τις 5 έως τις 11 Μαρτίου 1999 στο πλαίσιο του διαγωνισμού της επιστροφής ή του φόρου κατά την εξαγωγή σίκαλης που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1746/98.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 219 της 7. 8. 1998, σ. 3.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 537/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Μαρτίου 1999****για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1079/98**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1079/98 της Επιτροπής ⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2005/98 ⁽⁶⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου προς όλες τις τρίτες χώρες εκτός ορισμένων χωρών ΑΚΕ·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την

εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σ' εκείνον ή σ' εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1079/98 από τις 5 έως τις 11 Μαρτίου 1999, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου καθορίζεται σε 32,98 EUR/t.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.⁽⁵⁾ ΕΕ L 154 της 28. 5. 1998, σ. 24.⁽⁶⁾ ΕΕ L 258 της 22. 9. 1998, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 538/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Μαρτίου 1999****για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή δρώμης στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾,τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98 της Επιτροπής, της 21ης Σεπτεμβρίου 1998, περί ειδικού μέτρου παρέμβασης για τα σιτηρά στη Φινλανδία και τη Σουηδία⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 244/1999⁽⁶⁾, και ιδίως το άρθρο 8,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής κατά την εξαγωγή δρώμης που παράγεται στη Φινλανδία και στη Σουηδία και προορίζεται για εξαγωγή από τη Φινλανδία και τη Σουηδία προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/98, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο

άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2007/98 από την 5η έως τις 11 Μαρτίου 1999, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή δρώμης καθορίζεται σε 60,90 EUR/t.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.

⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.

⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 258 της 22. 9. 1998, σ. 13.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 27 της 2. 2. 1999, σ. 10.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 539/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Μαρτίου 1999****για καθορισμό της μέγιστης μείωσης των δασμών κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2850/98**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι έχει προκηρυχθεί διαγωνισμός για τη μέγιστη μείωση του δασμού κατά την εισαγωγή αραβοσίτου στην Πορτογαλία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2850/98 της Επιτροπής⁽³⁾:

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95 της Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1963/95⁽⁵⁾, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει τον καθορισμό μιας μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή· ότι για τον καθορισμό αυτό πρέπει κυρίως να ληφθούν υπόψη τα κριτήρια που προβλέπονται στα άρθρα 6 και 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1839/95· ότι ο διαγωνισμός θα κατακυρωθεί στους ενδιαφερομένους που συμμετέχουν, των οποίων οι προσφορές ανταποκρίνονται στο επί-

πεδο της μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή ή είναι μικρότερες αυτού του επιπέδου·

ότι η εφαρμογή των κριτηρίων που προβλέπονται ανωτέρω στη σημερινή κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού, οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης μείωσης του δασμού κατά την εισαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2850/98 από τις 5 έως τις 11 Μαρτίου 1999, η μέγιστη μείωση του δασμού κατά την εισαγωγή αραβοσίτου καθορίζεται σε 63,98 EUR/t για μέγιστη συνολική ποσότητα 69 000 t.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 358 της 31. 12. 1998, σ. 44.⁽⁴⁾ ΕΕ L 177 της 28. 7. 1995, σ. 4.⁽⁵⁾ ΕΕ L 189 της 10. 8. 1995, σ. 22.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 540/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Μαρτίου 1999****για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2004/98**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 7,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2004/98 της Επιτροπής⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 456/1999⁽⁶⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου προς ορισμένες χώρες ΑΚΕ·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την

εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σ' εκείνον ή σ' εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι η επιτροπή διαχείρισης σιτηρών δεν διατύπωσε γνώμη στην προθεσμία που όρισε ο πρόεδρός της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται από την 5η έως τις 11 Μαρτίου 1999 στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2004/98, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή μαλακού σίτου καθορίζεται σε 39,97 EUR/t.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.⁽⁵⁾ ΕΕ L 258 της 22. 9. 1998, σ. 4.⁽⁶⁾ ΕΕ L 55 της 3. 3. 1999, σ. 5.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 541/1999 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**της 11ης Μαρτίου 1999****για καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή κριθής στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1078/98**

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί δημιουργίας κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 ⁽²⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1501/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, περί θεσπίσεως ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή, καθώς και τα μέτρα τα οποία πρέπει να λαμβάνονται σε περίπτωση διαταραχής της αγοράς στον τομέα των σιτηρών ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2513/98 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 4,

Εκτιμώντας:

ότι, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1078/98 της Επιτροπής ⁽⁵⁾, προκηρύχθηκε διαγωνισμός για τον καθορισμό της επιστροφής ή/και του φόρου κατά την εξαγωγή κριθής προς όλες τις τρίτες χώρες·

ότι το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95, προβλέπει ότι, με βάση τις ανακοινωθείσες προσφορές, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, να αποφασίσει να καθορίσει μια μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που αναφέρονται

στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95· ότι στην περίπτωση αυτή, ο διαγωνισμός κατακυρώνεται σ' εκείνον ή σ' εκείνους εκ των προσφερόντων των οποίων η προσφορά είναι μικρότερη ή ίση από τη μέγιστη επιστροφή καθώς και σε εκείνον ή σε εκείνους των υποβαλλόντων των οποίων η προσφορά αφορά φόρο κατά την εξαγωγή·

ότι η εφαρμογή των ανωτέρω κριτηρίων στην παρούσα κατάσταση της αγοράς του εν λόγω σιτηρού οδηγεί στον καθορισμό της μέγιστης επιστροφής κατά την εξαγωγή στο ποσό που αναφέρεται στο άρθρο 1·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τις προσφορές που ανακοινώνονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1078/98 από την 5η έως τις 11 Μαρτίου 1999, η μέγιστη επιστροφή κατά την εξαγωγή κριθής καθορίζεται σε 52,90 EUR/t.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 12 Μαρτίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1999.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 126 της 24. 5. 1996, σ. 37.⁽³⁾ ΕΕ L 147 της 30. 6. 1995, σ. 7.⁽⁴⁾ ΕΕ L 313 της 21. 11. 1998, σ. 16.⁽⁵⁾ ΕΕ L 154 της 28. 5. 1998, σ. 20.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Φεβρουαρίου 1999

σχετικά με τη σύναψη της συμφωνίας-πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά

(1999/194/EK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 113 και 130 Ω, σε συνδυασμό με το άρθρο 228 παράγραφος 2 πρώτη φράση και παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

Εκτιμώντας ότι θα πρέπει η Κοινότητα να εγκρίνει, για την πραγματοποίηση των στόχων της στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων, τη συμφωνία-πλαίσιο συνεργασίας με τις Δημοκρατίες της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η συμφωνία-πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας.

Το κείμενο της συμφωνίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου προβαίνει στην κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 37 της συμφωνίας.

Άρθρο 3

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βοηθούμενη από τους αντιπροσώπους των κρατών μελών, εκπροσωπεί την Κοινότητα στη μεικτή επιτροπή που θεσπίζεται με το άρθρο 33 της συμφωνίας.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Λουξεμβούργο, 22 Φεβρουαρίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

H.-F. von PLOETZ

⁽¹⁾ ΕΕ C 77 της 18. 3. 1993, σ. 30.

⁽²⁾ ΕΕ C 255 της 20. 9. 1993, σ. 167.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

αφενός,

ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ, ΤΟΥ ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ, ΤΗΣ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑΣ, ΤΗΣ ΟΝΔΟΥΡΑΣ, ΤΗΣ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ,

αφετέρου,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ τις παραδοσιακές φιλικές σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που εφεξής καλείται «Κοινότητα», και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, που εφεξής καλούνται «Κεντρική Αμερική», οι οποίες έχουν ενισχυθεί τα τελευταία εννέα χρόνια χάρις στην καθιέρωση εποικοδομητικού πολιτικού διαλόγου και οικονομικής συνεργασίας, η οποία θα πρέπει να εμβυθιστεί·

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία που έχει για την κεντρική Αμερική η εφαρμογή της συμφωνίας συνεργασίας που υπεγράφη στο Λουξεμβούργο στις 12 Νοεμβρίου 1985, καθώς και τα τελικά ανακοινωθέντα των υπουργικών συνεδριάσεων μεταξύ της Κοινότητας και της Κεντρικής Αμερικής·

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την προσήλωσή τους στις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και στους κανόνες του διεθνούς δικαίου, στις δημοκρατικές αξίες και στο σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου, και υπογραμμίζοντας τη σημασία του ψηφίσματος που ενέκρινε το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη της Κοινότητας, στις 28 Νοεμβρίου 1991, σχετικά με τα δικαιώματα του ανθρώπου, τη δημοκρατία και την ανάπτυξη·

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ την πρόοδο που έχουν σημειώσει οι χώρες της Κεντρικής Αμερικής όσον αφορά την ειρήνη και τη δημοκρατία, στα πλαίσια των διαδικασιών του διαλόγου και της εθνικής συμφιλίωσης που επιχειρούνται στην εν λόγω περιοχή καθώς και τις σημαντικές προσπάθειες που καταβάλλονται για το σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ότι η ανάπτυξη αποτελεί θεμελιώδη όρο για την παγίωση της ειρήνης και της δημοκρατίας και βασικό παράγοντα για την προώθηση των οικονομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των λαών της Κεντρικής Αμερικής·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τη σημασία που αποδίδει η Κοινότητα στην ανάπτυξη του εμπορίου και την οικονομική συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες, και λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις κατευθύνσεις και τα ψηφίσματα για τη συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ τις θετικές συνέπειες που απορρέουν από τη διαδικασία εκσυγχρονισμού και οικονομικής μεταρρύθμισης καθώς και από την εμπορική απελευθέρωση, που έχουν υιοθετήσει οι κυβερνήσεις της Κεντρικής Αμερικής, καθώς και την ανάγκη να συνοδεύονται οι μεταρρυθμίσεις αυτές με την προώθηση των κοινωνικών δικαιωμάτων των λιγότερο ευνοημένων τμημάτων που πληθυσμού, και πεπεισμένοι ότι η συνεργασία με την Κοινότητα αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την εξάλειψη των προβλημάτων της άκρας φτώχειας που αντιμετωπίζει αυτή η περιοχή·

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ότι είναι σημαντικό να βοηθηθεί η Κεντρική Αμερική να ενταχθεί πλήρως στην παγκόσμια οικονομία·

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΙ για τη σπουδαιότητα του ελεύθερου διεθνούς εμπορίου, των αρχών του πολυμερούς εμπορικού συστήματος, της αύξησης των επενδύσεων και του σεβασμού των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την ιδιαίτερη σημασία που αποδίδουν τα συμβαλλόμενα μέρη για την καλύτερη προστασία του περιβάλλοντος, προκειμένου να επιτευχθεί βιώσιμη ανάπτυξη·

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ την επείγουσα ανάγκη να ενισχυθεί η διεθνής συνεργασία για την καταπολέμηση των προβλημάτων που συνδέονται με τα ναρκωτικά·

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ την ανάγκη να αναβαθμιστεί ο ρόλος της γυναίκας, ως ουσιαστικού παράγοντα της αναπτυξιακής διαδικασίας·

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΟΝΤΑΣ την πρόοδο που έχει σημειωθεί στα πλαίσια του συστήματος ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής (SICA), χωρίς στις μεταβολές που επήλθαν στο Χάρτη του Οργανισμού Κρατών της Κεντρικής Αμερικής (ODECA), που περιέχονται στο πρωτόκολλο της Τεγκουσικγάλα, και λαμβάνοντας υπόψη ότι η Κεντρική Αμερική αποτελείται από αναπτυσσόμενες χώρες·

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΟΙ ότι είναι ανάγκη να καθιερωθεί μια νέα φάση συνεργασίας μεταξύ των δύο περιοχών σύμφωνα με τα συμπεράσματα της όγδοης υπουργικής συνδιάσκεψης του Σαν Χοσέ, και αναγνωρίζοντας ότι ουσιαστικός στόχος της συμφωνίας είναι η παγίωση, εμβάθυνση και διαφοροποίηση των σχέσεων μεταξύ των συμβαλλομένων μερών,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα συμφωνία και, προς το σκοπό αυτό, όρισαν πληρεξουσίους:

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ:

Niels Helveg PETERSEN

Υπουργός Εξωτερικών της Δανίας

Ασκών την Προεδρία του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Manuel MARIN

Μέλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ:

Bernd H. NIEHAUS QUESADA

Υπουργός Εξωτερικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ:

Dr. José M. PACAS CASTRO

Υπουργός Εξωτερικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑΣ:

Gonzalo MENENDEZ PARK

Υπουργός Εξωτερικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΟΝΔΟΥΡΑΣ:

Mario CARIAS ZAPATA

Υπουργός Εξωτερικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑΣ:

Ernesto LEAL

Υπουργός Εξωτερικών

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ:

Julio LINARES

Υπουργός Εξωτερικών

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ, μετά την ανταλλαγή των πληρεξουσίων εγγράφων τους, που θρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Άρθρο 1

Δημοκρατική θεμελίωση της συνεργασίας

Οι σχέσεις συνεργασίας μεταξύ της Κοινότητας και της Κεντρικής Αμερικής καθώς και όλες οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας βασίζονται στην τήρηση των δημοκρατικών αρχών και στο σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου που εμπνέουν την εσωτερική και τη διεθνή πολιτική τόσο της Κοινότητας όσο και της Κεντρικής Αμερικής και αποτελούν βασικό στοιχείο της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 2

Ενίσχυση της συνεργασίας

Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να ενισχύσουν και να διαφοροποιήσουν τις σχέσεις τους συνεργασίας σε όλους τους τομείς κοινού ενδιαφέροντος, ιδίως στον οικονομικό, χρηματοπιστωτικό, εμπορικό, κοινωνικό, επιστημονικό, τεχνικό και περιβαλλοντικό

τομέα, και να προωθήσουν την ενίσχυση και την παγίωση του συστήματος ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής.

Η Κοινότητα λαμβάνοντας υπόψη την ιδιαιτερότητα των χωρών της Κεντρικής Αμερικής, ως αναπτυσσόμενων χωρών, θα εφαρμόσει τη συνεργασία αυτή κατά τον πιο ευνοϊκό για τις χώρες αυτές τρόπο.

Άρθρο 3

Οικονομική συνεργασία

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη, λαμβάνοντας υπόψη το αμοιβαίο συμφέρον και τους μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους οικονομικούς στόχους τους, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να αναπτύξουν την ευρύτερη δυνατή οικονομική συνεργασία χωρίς να αποκλείουν εκ των προτέρων κανένα τομέα. Οι στόχοι της συνεργασίας αυτής συνίστανται, ιδίως, στα εξής:

α) ενίσχυση και διαφοροποίηση, εν γένει, των οικονομικών τους δεσμών·

- β) συμβολή στη διαρκή και σταθερή ανάπτυξη της οικονομίας τους και στη βελτίωση των αντιστοιχών βιοτικών τους επιπέδων, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την προστασία του περιβάλλοντος·
- γ) προώθηση των εμπορικών συναλλαγών, με σκοπό τη διαφοροποίηση και το άνοιγμα νέων αγορών και διευκόλυνση της πρόσβασης στις αγορές αυτές·
- δ) προώθηση των ροών των επενδύσεων και ενίσχυση της προστασίας των επενδύσεων·
- ε) προώθηση των μεταφορών τεχνολογίας και συνεργασίας μεταξύ οικονομικών φορέων, ιδίως μεταξύ μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ενισχύοντας την επιστημονική βάση και τις δυνατότητες καινοτομίας των συμβαλλομένων μερών·
- στ) δημιουργία συνθηκών για τη βελτίωση της απασχόλησης και της παραγωγικότητας·
- ζ) προώθηση των μέτρων που αποσκοπούν στην ανάπτυξη του αγροτικού τομέα και στη βελτίωση της διαβίωσης στα αστικά κέντρα·
- η) ενθάρρυνση των προσπαθειών που καταβάλλουν οι χώρες της Κεντρικής Αμερικής για την εφαρμογή πολιτικών που αποσκοπούν στον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη του γεωργικού και βιομηχανικού τομέα·
- θ) ενίσχυση της διαδικασίας ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής·
- ι) ανταλλαγή πληροφοριών στους τομείς της στατιστικής και της μεθοδολογίας·

2. Για τους σκοπούς αυτούς, τα συμβαλλόμενα μέρη καθορίζουν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, αφού λάβουν υπόψη τα αμοιβαία συμφέροντα και τις ικανότητές τους, τους τομείς οικονομικής συνεργασίας, χωρίς να αποκλείουν εκ των προτέρων κανένα τομέα. Η συνεργασία αυτή καλύπτει, ιδίως, τους ακόλουθους τομείς:

- α) εκσυγχρονισμός των τομέων παραγωγής (βιομηχανία, βιομηχανία επεξεργασίας γεωργικών προϊόντων, γεωργία, εκτροφή, αλιεία, ιχθυοκαλλιέργεια, εξορυκτικός και δασικός τομέας)·
- β) σχεδιασμός και ορθολογική χρησιμοποίηση της ενέργειας·
- γ) διαχείριση και προστασία των φυσικών πόρων και του περιβάλλοντος·
- δ) μεταφορά τεχνολογίας·
- ε) επιστήμη και τεχνολογία·
- στ) πνευματική ιδιοκτησία, συμπεριλαμβανομένης της βιομηχανικής ιδιοκτησίας·
- ζ) πρότυπα και κριτήρια ποιότητας·
- η) υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, του τουρισμού, των μεταφορών, των τηλεπικοινωνιών και της πληροφορικής·
- θ) ανταλλαγή πληροφοριών για νομισματικά θέματα, καθώς και εναρμόνιση των μακροοικονομικών πολιτικών με σκοπό να ενισχυθεί η περιφερειακή ολοκλήρωση·

- ι) τεχνικοί, υγειονομικοί και φυτοϋγειονομικοί κανόνες·
- ια) ενίσχυση των περιφερειακών οργανισμών και φορέων οικονομικής συνεργασίας·
- ιβ) περιφερειακή ανάπτυξη και συνοριακή ολοκλήρωση.

3. Για την υλοποίηση των στόχων της οικονομικής συνεργασίας, τα συμβαλλόμενα μέρη, σύμφωνα με τις αντίστοιχες νομοθεσίες τους, καταβάλλουν προσπάθειες για να προωθήσουν, μεταξύ άλλων, τις ακόλουθες δραστηριότητες:

- α) τεχνική βοήθεια, ιδίως με την αποστολή εμπειρογνομόνων και την πραγματοποίηση ειδικών μελετών στους προαναφερόμενους τομείς συνεργασίας·
- β) δημιουργία κοινών επιχειρήσεων (joint ventures), σύναψη συμφωνιών όσον αφορά την παροχή αδειών εκμετάλλευσης, μεταφοράς τεχνογνωσίας, υπεργολαβιών, μεταξύ άλλων·
- γ) εντατικοποίηση των επαφών μεταξύ επικεφαλής επιχειρήσεων των δύο μερών, ιδίως με τη διοργάνωση διασκέψεων, σεμιναρίων, εμπορικών και βιομηχανικών αποστολών, με σκοπό την αύξηση των ροών των συναλλαγών και των επενδύσεων, των εμπορικών διαπραγματεύσεων και των γενικών και τομεακών εμποροπανηγύρεων·
- δ) κοινή συμμετοχή επιχειρήσεων της Κοινότητας σε εκθέσεις και εμποροπανηγύρεις που πραγματοποιούνται στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής, και αντιστρόφως·
- ε) σχέδια τεχνικών και επιστημονικών ερευνών και ανταλλαγές εμπειρογνομόνων·
- στ) ανταλλαγή πληροφοριών στους τομείς συνεργασίας που περιλαμβάνει η παρούσα συμφωνία, ιδίως όσον αφορά την πρόσβαση σε υπάρχουσες ή μελλοντικές βάσεις δεδομένων·
- ζ) σύσταση δικτύου οικονομικών φορέων, ιδίως στο βιομηχανικό τομέα.

Άρθρο 4

Μεταχείριση του μάλλον ευνοουμένου κράτους

Τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν αμοιβαία τη μεταχείριση του μάλλον ευνοουμένου κράτους κατά τις εμπορικές τους σχέσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ).

Άρθρο 5

Ανάπτυξη της εμπορικής συνεργασίας

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προωθήσουν την ανάπτυξη και τη διεύρυνση των εμπορικών συναλλαγών τους, σε όσο το δυνατόν υψηλότερο επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη την αντίστοιχη οικονομική κατάσταση τους, με την αμοιβαία χορήγηση των ευρύτερων δυνατών διευκολύνσεων.

2. Για το σκοπό αυτό, τα συμβαλλόμενα μέρη μελετούν τις μεθόδους και τα μέσα περιορισμού και κατάργησης των διαφόρων φραγμών που παρεμποδίζουν την ανάπτυξη του εμπορίου, ιδίως των μη δασμολογικών ή παραδασμολογικών φραγμών, λαμβάνοντας υπόψη τις εργασίες που έχουν ήδη πραγματοποιήσει στον τομέα αυτό οι διεθνείς οργανισμοί.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη μελετούν την καθιέρωση, στις κατάλληλες περιπτώσεις, διαδικασιών αμοιβαίων διαβουλεύσεων.

Άρθρο 6

Μορφές εμπορικής συνεργασίας

Για την επίτευξη δυναμικότερης εμπορικής συνεργασίας, τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να φέρουν εις αίσιο πέρας τις ακόλουθες δράσεις:

- να προωθούν τις συναντήσεις, ανταλλαγές και επαφές μεταξύ επικεφαλής επιχειρήσεων των δύο μερών, με σκοπό να εντοπιστούν τα προϊόντα που θα μπορούσαν να διατεθούν στην αγορά του άλλου συμβαλλόμενου μέρους,
- να διευκολύνουν τη συνεργασία μεταξύ των αντίστοιχων τελωνειακών υπηρεσιών τους, ιδίως όσον αφορά την επαγγελματική κατάρτιση, την απλούστευση των διαδικασιών και τη διαπίστωση των παραβάσεων των τελωνειακών κανόνων,
- να ενθαρρύνουν και να ενισχύσουν τις δραστηριότητες εμπορικής προώθησης, όπως σεμινάρια, συμπόσια, εμπορικές και βιομηχανικές εκθέσεις και εμποροπανηγύρεις, εμπορικές αποστολές, επισκέψεις, εμπορικές εβδομάδες, μελέτες αγοράς, μεταξύ άλλων,
- να ενθαρρύνουν τις αντίστοιχες οργανώσεις και επιχειρήσεις τους με σκοπό την πραγματοποίηση αμοιβαία επωφελών ενεργειών,
- να λαμβάνουν υπόψη τα αμοιβαία συμφέροντα σχετικά με την πρόσβαση στις αγορές τους για τα προϊόντα βάσης και τα ημιεπεξεργασμένα προϊόντα, καθώς και σχετικά με τη σταθεροποίηση των διεθνών αγορών πρώτων υλών, σύμφωνα με τους στόχους που έχουν τεθεί από τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς,
- να εξετάζουν τα μέσα και τις μεθόδους για τη διευκόλυνση των εμπορικών συναλλαγών και την εξουδετέρωση των φραγμών του εμπορίου, λαμβάνοντας υπόψη τις εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί στα πλαίσια των διεθνών οργανισμών.

Άρθρο 7

Βιομηχανική συνεργασία

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη προωθούν τη διεύρυνση και τη διαφοροποίηση της παραγωγής των χωρών της Κεντρικής Αμερικής στο βιομηχανικό τομέα και στον τομέα των υπηρεσιών, ευνοώντας ειδικά τις πρωτοβουλίες συνεργασίας μεταξύ των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων των δύο

μερών που προορίζονται να τους διευκολύνουν την πρόσβαση στις πηγές κεφαλαίου στις αγορές και στις κατάλληλες τεχνολογίες, καθώς και τις πρωτοβουλίες κοινών επιχειρήσεων.

2. Για το σκοπό αυτό, τα συμβαλλόμενα μέρη, στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, προωθούν τα έργα και τις δράσεις που ευνοούν:

- τη σταθεροποίηση και την επέκταση των δικτύων που έχουν συσταθεί για τη συνεργασία,
- τη διευρυμένη χρησιμοποίηση των κοινοτικών μέσων προώθησης, ιδίως του χρηματοπιστωτικού οργάνου «European Community Investment Partners» (ECIP), μεταξύ άλλων με τη συχνή πρόσβαση στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα των χωρών της Κεντρικής Αμερικής,
- τη συνεργασία μεταξύ επικεφαλής επιχειρήσεων, όπως κοινές επιχειρήσεις, υπεργολαβίες, μεταφορά τεχνολογίας, άδειες εκμετάλλευσης, εφαρμοσμένη έρευνα και εκχωρήσεις δικαιωμάτων αποκλειστικής εκμετάλλευσης (franchising).

Άρθρο 8

Επενδύσεις

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν:

- να προωθήσουν, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων τους, των ρυθμίσεων και της αντίστοιχης πολιτικής τους, την αύξηση των αμοιβαία επωφελών επενδύσεων,
- να συμβάλουν στη δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για αμοιβαίες επενδύσεις, ιδίως με την ενθάρρυνση συμφωνιών προώθησης και προστασίας των επενδύσεων μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και των χωρών της Κεντρικής Αμερικής.

2. Προκειμένου να υλοποιήσουν τους ανωτέρω στόχους, τα συμβαλλόμενα μέρη αποφασίζουν να φέρουν εις πέρας δράσεις στήριξης για την προώθηση και προσέλκυση των επενδύσεων, με στόχο να προσδιοριστούν νέες δυνατότητες και να ευνοηθεί η υλοποίησή τους.

Οι δράσεις αυτές συνίστανται σε:

- α) διοργάνωση σεμιναρίων, εκθέσεων και αποστολών των επικεφαλής επιχειρήσεων·
- β) κατάρτιση των οικονομικών παραγόντων με στόχο την υλοποίηση επενδυτικών έργων·
- γ) παροχή της απαραίτητης τεχνικής βοήθειας για την πραγματοποίηση κοινών επενδύσεων·
- δ) εφαρμογή δράσεων στα πλαίσια του προγράμματος «European Community Investment Partners» (ECIP).

3. Στις μορφές συνεργασίας θα μπορούν να συμμετέχουν ιδιωτικοί, επίσημοι, εθνικοί και πολυμερείς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των περιφερειακών χρηματοπιστωτικών οργανισμών, τόσο της Κεντρικής Αμερικής όσο και της Κοινότητας.

*Άρθρο 9***Συνεργασία μεταξύ χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων**

Τα συμβαλλόμενα μέρη καταβάλλουν προσπάθειες για να τονώσουν, ανάλογα με τις ανάγκες τους και στα πλαίσια των αντίστοιχων προγραμμάτων και νομοθεσιών τους, τη συνεργασία μεταξύ των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων με δράσεις οι οποίες προωθούν:

- την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών στους τομείς αμοιβαίου ενδιαφέροντος. Αυτή η μορφή συνεργασίας πραγματοποιείται, μεταξύ άλλων, με τη διοργάνωση σεμιναρίων, συνδιασκέψεων και εργαστηρίων,
- την ανταλλαγή εμπειρογνομώνων,
- την ανάληψη δραστηριοτήτων για την παροχή τεχνικής βοήθειας,
- την ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της στατιστικής και της μεθοδολογίας.

*Άρθρο 10***Επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία**

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη, λαμβάνοντας υπόψη το αμοιβαίο ενδιαφέρον και τους στόχους της αντίστοιχης επιστημονικής τους πολιτικής, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να προωθήσουν την επιστημονική και τεχνική συνεργασία, η οποία αποσκοπεί ιδίως:

- στην προώθηση της ανταλλαγής επιστημόνων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Κεντρικής Αμερικής,
- στη θέσπιση στενότερων δεσμών μεταξύ των επιστημονικών και τεχνολογικών κοινοτήτων των δύο μερών, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα ερευνητικά κέντρα των δύο περιοχών,
- στην προώθηση της μεταφοράς τεχνολογίας με βάση το αμοιβαίο όφελος,
- στην εφαρμογή των αναγκαίων δράσεων για την επίτευξη των στόχων των ερευνητικών προγραμμάτων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για τις δύο περιοχές,
- στην ενίσχυση των ερευνητικών δυνατοτήτων στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής, ευνοώντας δράσεις μεταξύ κέντρων επιστημονικοτεχνικής έρευνας, καθώς και την πρόοδο της τεχνικής και εφαρμοσμένης έρευνας,
- στη δημιουργία ευκαιριών για οικονομική και εμπορική συνεργασία.

2. Χωρίς να αποκλείεται εκ των προτέρων κανένας τομέας, τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν να προσδιορίσουν από κοινού τους τομείς συνεργασίας, για την ανάπτυξη της επιστημονικής και τεχνικής συνεργασίας τους, λαμβάνοντας υπόψη τις αναπτυξιακές ανάγκες των παραγωγικών τομέων στην Κεντρική Αμερική.

Οι τομείς αυτοί περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων:

- την ανάπτυξη και διαχείριση πολιτικών που άπτονται της επιστήμης και τεχνολογίας,

- την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος, ιδίως την προστασία και ανανέωση του τροπικού δάσους βροχών και των μεθοριακών γεωργικών ζωνών,
- την ανανεώσιμη ενέργεια και την ορθολογική χρήση των φυσικών πόρων,
- την τροπική γεωργία, τη βιομηχανία μεταποίησης γεωργικών προϊόντων και την αλιεία,
- την υγεία, τη διατροφή και εν γένει την κοινωνική πρόνοια, και ιδιαιτέρως τις ασθένειες των τροπικών ζωνών,
- άλλους τομείς όπως η στέγαση, η ανάπτυξη των αστικών ζωνών, ο σχεδιασμός και η ανάπτυξη, οι μεταφορές και οι επικοινωνίες,
- την περιφερειακή ολοκλήρωση και συνεργασία όσον αφορά την επιστήμη και την τεχνολογία,
- τις εφαρμογές της βιοτεχνολογίας στην ιατρική και τη γεωργία,
- την πραγματοποίηση μελετών για την κατάταξη της αυτόχθονης χλωρίδας και πανίδας, με στόχο την κατάρτιση καταλόγου βιολογικών ειδών, για ιατρικές, γεωργικές και άλλες χρήσεις.

3. Τα συμβαλλόμενα μέρη προωθούν και ενθαρρύνουν τις δράσεις για την επίτευξη των στόχων της συνεργασίας τους, και ιδίως:

- την εκτέλεση κοινών ερευνητικών σχεδίων επιστημονικού και τεχνολογικού περιεχομένου από τα ερευνητικά κέντρα και άλλους αρμόδιους οργανισμούς των δύο μερών, τόσο δημόσιους όσο και ιδιωτικούς,
- την κατάλληλη κατάρτιση ερευνητών της Κεντρικής Αμερικής στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης, ιδίως με τη διοργάνωση σεμιναρίων, μαθημάτων και συνεδρίων σε ερευνητικά κέντρα της Ευρώπης, την ανταλλαγή εμπειρογνομώνων και τεχνικών και την απονομή υποτροφιών ειδίκευσης και κατάρτισης σε ερευνητικά κέντρα,
- την ανταλλαγή επιστημονικών πληροφοριών, ιδίως μέσω της κοινής διοργάνωσης σεμιναρίων, εργαστηρίων, συσκέψεων εργασίας και συνεδρίων στα οποία θα συμμετέχουν επιστήμονες υψηλού επιπέδου και των δύο συμβαλλομένων μερών,
- τη διάδοση επιστημονικών και τεχνολογικών πληροφοριών και γνώσεων.

*Άρθρο 11***Συνεργασία στον τομέα των προτύπων**

Με την επιφύλαξη των διεθνών τους υποχρεώσεων, τα συμβαλλόμενα μέρη, εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων τους και σύμφωνα με τις κατ' ιδίαν νομοθεσίες τους, λαμβάνουν μέτρα για τον περιορισμό των διαφορών στους τομείς της μετρολογίας, της τυποποίησης και της πιστοποίησης, με την προώθηση της χρήσεως συμβιβασίμων προτύπων και συστημάτων πιστοποίησης. Για το σκοπό αυτό, ευνοούν όλως ιδιαιτέρως:

- τις σχέσεις μεταξύ των εμπειρογνομόνων, με σκοπό να διευκολύνουν την ανταλλαγή πληροφοριών και μελετών σχετικά με τη μετρολογία, την τυποποίηση, τον έλεγχο, την προώθηση και την πιστοποίηση της ποιότητας, και την ανάπτυξη της τεχνικής βοήθειας στον τομέα αυτό,
- την προώθηση των ανταλλαγών και των επαφών μεταξύ οργανισμών και ιδρυμάτων ειδικευμένων στα θέματα αυτά,
- την ανάπτυξη δράσεων με σκοπό την αμοιβαία αναγνώριση των συστημάτων και των προτύπων για την πιστοποίηση της ποιότητας,
- τη διοργάνωση συνεδριάσεων συμβουλευτικού χαρακτήρα στους ανωτέρω τομείς.

Άρθρο 12

Πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη, κατ' εφαρμογή των αντίστοιχων νομοθετικών, κανονιστικών και πολιτικών διατάξεών τους, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξασφαλίσουν κατάλληλη και αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής και βιομηχανικής ιδιοκτησίας, συμπεριλαμβανομένων των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης, και να ενισχύσουν αυτήν την προστασία, εάν αυτό αποδειχθεί σκόπιμο.
2. Οι χώρες της Κεντρικής Αμερικής, στο μέτρο των δυνατοτήτων τους, εφαρμόζουν τις διεθνείς συμβάσεις που διέπουν την πνευματική και βιομηχανική ιδιοκτησία.

Άρθρο 13

Συνεργασία στον εξορυκτικό τομέα

Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν να προωθήσουν τη συνεργασία για την ανάπτυξη του εξορυκτικού τομέα, λαμβάνοντας υπόψη τις περιβαλλοντικές πλευρές.

Η συνεργασία αυτή πραγματοποιείται κυρίως με την εφαρμογή δράσεων που σκοπεύουν:

- στην προώθηση της συμμετοχής των επιχειρήσεων των δύο μερών στην ανίχνευση, διερεύνηση, εκμετάλλευση και θέση σε εμπορία των αντίστοιχων ορυκτών πόρων τους,
- την ανάπτυξη δραστηριοτήτων για την προώθηση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων στον εξορυκτικό τομέα,
- την ανταλλαγή εμπειριών και τεχνολογίας σχετικά με την ανίχνευση, διερεύνηση και εκμετάλλευση ορυκτών πόρων, καθώς και τη διεξαγωγή κοινών ερευνών για την προώθηση των δυνατοτήτων τεχνολογικής ανάπτυξης.

Άρθρο 14

Συνεργασία στον τομέα της ενέργειας

Τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν τη σημασία του τομέα της ενέργειας για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη και είναι διατεθειμένα να ενισχύσουν τη συνεργασία τους, ιδίως όσον αφορά τον ενεργειακό προγραμματισμό, την εξοικονόμηση ενέργειας και την ορθολογιστική χρήση της ενέργειας, καθώς και τη διερεύνηση νέων πηγών ενέργειας. Η ενισχυμένη συνεργασία θα λαμβάνει επίσης υπόψη τα θέματα που αφορούν το περιβάλλον.

Για την επίτευξη αυτών των στόχων, τα συμβαλλόμενα μέρη αποφασίζουν να προωθήσουν:

- την κατάρτιση κοινών μελετών και ερευνών,
- την αξιολόγηση των δυνατοτήτων που προσφέρουν οι εναλλακτικές πηγές ενέργειας και την εφαρμογή τεχνολογιών για την εξοικονόμηση ενέργειας στην παραγωγή,
- τις επαφές μεταξύ των αρμοδίων για τον προγραμματισμό σε θέματα ενέργειας,
- την εκτέλεση σχετικών προγραμμάτων και έργων.

Άρθρο 15

Συνεργασία στον τομέα των μεταφορών

Αναγνωρίζοντας τη σημασία των μεταφορών για την οικονομική ανάπτυξη και για την εντατικοποίηση των εμπορικών συναλλαγών, τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν να θεσπίσουν τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή της συνεργασίας τους στους διάφορους τρόπους μεταφορών.

Η συνεργασία θα αφορά ιδίως:

- στην ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις αντίστοιχες πολιτικές και θέματα κοινού ενδιαφέροντος,
- προγράμματα κατάρτισης σε οικονομικά, νομικά και τεχνικά θέματα για οικονομικούς φορείς και αρμοδίους της δημόσιας διοίκησης,
- παροχή τεχνικής βοήθειας, ιδίως για προγράμματα εκσυγχρονισμού των υποδομών.

Άρθρο 16

Συνεργασία στον τομέα των τεχνολογιών πληροφορικής και τηλεπικοινωνιών

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη, διαπιστώνοντας ότι οι τεχνολογίες πληροφορικής και οι τηλεπικοινωνίες έχουν ιδιαίτερη σημασία για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένα να προωθήσουν τη συνεργασία στους τομείς κοινού ενδιαφέροντος, κυρίως όσον αφορά:

- την προώθηση των επενδύσεων και κοινών επενδύσεων,
- την τυποποίηση, τους ελέγχους συμμόρφωσης και την πιστοποίηση,

- τα συστήματα τηλεφωνίας στην ύπαιθρο και την κινητή τηλεφωνία καθώς και τις επίγειες και διαστημικές τηλεπικοινωνίες, όπως τα δίκτυα μεταφορών, οι δορυφόροι, οι οπτικές ίνες, το δίκτυο ISDN και η διαβίβαση δεδομένων,
- την ηλεκτρονική και μικροηλεκτρονική,
- την εισαγωγή της πληροφορικής και την αυτοματοποίηση,
- την έρευνα και ανάπτυξη νέων τεχνολογιών πληροφόρησης και τηλεπικοινωνιών.

2. Η συνεργασία αυτή θα πραγματοποιηθεί, συγκεκριμένα, με τους ακόλουθους τρόπους:

- προώθηση κοινών έργων σε θέματα έρευνας και ανάπτυξης, καθώς και δημιουργία δικτύων πληροφόρησης και τραπεζών δεδομένων, και πρόσβαση στα ήδη υπάρχοντα δίκτυα και τράπεζες,
- συνεργασία μεταξύ εμπειρογνομόνων,
- πραγματογνωμοσύνες, μελέτες και ανταλλαγή πληροφοριών,
- κατάρτιση του επιστημονικού και τεχνικού προσωπικού,
- προσδιορισμό και εκτέλεση έργων κοινού ενδιαφέροντος.

Άρθρο 17

Συνεργασία στον τομέα του τουρισμού

Τα συμβαλλόμενα μέρη θα ενισχύσουν, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία τους, τη συνεργασία στον τουριστικό τομέα των χωρών της Κεντρικής Αμερικής με την πραγματοποίηση δράσεων, όπως:

- ανταλλαγή πληροφοριών και μελέτες για τις μελλοντικές δυνατότητες του τουρισμού,
- ενίσχυση του τομέα της στατιστικής και της πληροφορικής,
- δράσεις κατάρτισης,
- διοργάνωση εκδηλώσεων και συμμετοχή σε εμποροπανηγύρεις με στόχο την προώθηση της περιοχής της Κεντρικής Αμερικής,
- προώθηση επενδύσεων και κοινών επενδύσεων για την ανάπτυξη του τουρισμού.

Άρθρο 18

Συνεργασία στον τομέα του περιβάλλοντος

Τα συμβαλλόμενα μέρη εκφράζουν τη βούλησή τους να καθιερώσουν στενή συνεργασία όσον αφορά την προστασία, διατήρηση, βελτίωση και διαχείριση του περιβάλλοντος, που θα επικεντρώνεται όλως ιδιαιτέρως στην αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδάτων, του εδάφους και του αέρα, της διάβρωσης, της απερίθωτης, της αποψίλωσης και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων, της συγκέντρωσης του πληθυσμού στις αστικές ζώνες, καθώς επίσης και την παραγωγική διατήρηση της δασικής και υδατικής χλωρίδας και πανίδας, ώστε να αποφεύγεται η παράλογη εκμετάλλευση και εμπορία των εν λόγω φυσικών πόρων, ιδίως όταν πρόκειται για προστατευόμενα είδη.

Για το σκοπό αυτό, τα συμβαλλόμενα μέρη επιδιώκουν την πραγματοποίηση κοινών δράσεων, που προορίζονται ιδίως:

- στη δημιουργία και την ενίσχυση αρμόδιων δημοσίων και ιδιωτικών οργανισμών της Κεντρικής Αμερικής,
- στην εντατικοποίηση της εκπαίδευσης σε θέματα περιβάλλοντος σε όλα τα επίπεδα, και στην ευρεία διάδοση γνώσεων σχετικά με τα προβλήματα του περιβάλλοντος, και τις πιθανές λύσεις τους, με σκοπό να ευαισθητοποιηθεί η κοινή γνώμη,
- στην εκπόνηση μελετών και έργων καθώς και στην παροχή τεχνικής βοήθειας,
- στη διοργάνωση συναντήσεων, σεμιναρίων, εργαστηρίων, συνδιασκέψεων, ανταλλαγών τεχνικών και υπαλλήλων που ειδικεύονται στον εν λόγω τομέα,
- στην ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών,
- στην υλοποίηση μελετών και ερευνών για την εκτέλεση κοινών προγραμμάτων και σχεδίων σχετικά με την πρόληψη και τον έλεγχο των φυσικών καταστροφών,
- στην ανάπτυξη και την εναλλακτική οικονομική χρήση των προστατευόμενων ζωνών, ανάλογα με τον ιδιαίτερο χαρακτήρα των περιοχών αυτών.

Άρθρο 19

Συνεργασία στον τομέα της βιοποικιλότητας

Τα συμβαλλόμενα μέρη θα καταβάλλουν προσπάθειες για τη θέσπιση συνεργασίας προς όφελος της διατήρησης της βιοποικιλότητας. Η συνεργασία αυτή πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα κριτήρια κοινωνικοοικονομικής σκοπιμότητας, προστασίας του περιβάλλοντος και σεβασμού των συμφερόντων των αυτοχθόνων.

Άρθρο 20

Συνεργασία για την ανάπτυξη

Προκειμένου να βελτιωθεί η απόδοση των ακόλουθων τομέων συνεργασίας, τα συμβαλλόμενα μέρη θα μελετήσουν τη δυνατότητα καθιέρωσης πολυετούς προγραμματισμού.

Επιπλέον, τα συμβαλλόμενα μέρη αναγνωρίζουν ότι η θέληση να συμβάλλουν σε μια καλύτερα ελεγχόμενη, σταθερή και διαρκή ανάπτυξη προϋποθέτει, αφενός, ότι δίδεται προτεραιότητα σε αναπτυξιακά έργα που προορίζονται να καλύψουν τις σοβαρότερες ανάγκες των περισσότερων μειονεκτούντων πληθυσμών των χωρών της Κεντρικής Αμερικής, καθώς και στο ρόλο της γυναίκας στα πλαίσια της αναπτυξιακής διαδικασίας και, αφετέρου, ότι τα προβλήματα του περιβάλλοντος συνδέονται στενά με τη δυναμική της ανάπτυξης.

Ειδικότερα, η συνεργασία συνεπάγεται δράσεις για την καταπολέμηση της άκρας φτώχειας, την ελάφρυνση των επιπτώσεων των προγραμμάτων διαρθρωτικής προσαρμογής και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, ευνοώντας δράσεις που έχουν αντίκτυπο στη διάρθρωση της οικονομίας και λαμβάνοντας υπόψη μακροοικονομικά και τομεακά προβλήματα, καθώς και προβλήματα που συνδέονται με την ανάπτυξη των θεσμών.

Η συνεργασία αυτή θα πραγματοποιηθεί, στο μέτρο του δυνατού, σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη.

Άρθρο 23

Συνεργασία στον τομέα της υγείας

Τα συμβαλλόμενα μέρη αποφασίζουν να συνεργαστούν, με σκοπό τη βελτίωση της δημόσιας υγείας, κυρίως των πλέον μειονεκτούντων πληθυσμιακών ομάδων, αποδίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στις ομάδες κινδύνου.

Για την επίτευξη αυτού του στόχου, τα συμβαλλόμενα μέρη θα επιδιώξουν να προωθήσουν την κοινή έρευνα, τη μεταφορά τεχνολογίας, την ανταλλαγή εμπειριών και την τεχνική βοήθεια, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, δράσεων που αφορούν:

- τη διαχείριση και διοίκηση των αρμόδιων υπηρεσιών, ιδίως πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης,
- την προώθηση προγραμμάτων εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης στον τομέα της υγείας,
- προγράμματα και έργα για τη βελτίωση των συνθηκών (ιδίως όσον αφορά την πρόληψη των ενδημικών μολύνσεων και ασθενειών) και της κοινωνικής ευημερίας σε αστικές και αγροτικές περιοχές,
- την κατάρτιση προσωπικού για πρωτοβάθμια υγειονομική περίθαλψη,
- την πρόληψη και θεραπεία του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας (AIDS),
- την προσοχή στην υγεία μητέρων και παιδιών και τον οικογενειακό προγραμματισμό,
- την πρόληψη και τη θεραπεία της χολέρας.

Άρθρο 24

Συνεργασία στον τομέα της κοινωνικής ανάπτυξης

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη αποφασίζουν να καθιερώσουν ευρεία συνεργασία, εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων τους και σύμφωνα με τις αντίστοιχες νομοθεσίες τους, με σκοπό να ενισχύσουν την κοινωνική ανάπτυξη, ιδίως με τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των φτωχότερων ομάδων των πληθυσμών της Κεντρικής Αμερικής.

2. Τα μέτρα και οι δράσεις που πρέπει να εφαρμοστούν για την επίτευξη αυτών των στόχων περιλαμβάνουν στήριξη, κυρίως υπό μορφή τεχνικής βοήθειας, στους ακόλουθους τομείς:

- προστασία των παιδιών,
- προώθηση του ρόλου της γυναίκας,
- βοήθεια για την μετατροπή της άτυπης σε επίσημη οικονομία,
- προγράμματα εκπαίδευσης και παροχής βοήθειας στους νέους που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες,
- δράσεις με σκοπό την ελαχιστοποίηση των κοινωνικών επιπτώσεων που συνεπάγονται τα προγράμματα διαρθρωτικής προσαρμογής, ιδίως με την εφαρμογή προγραμμάτων που ευνοούν τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης,
- τη διοίκηση των κοινωνικών υπηρεσιών,
- βελτίωση των συνθηκών κατοικίας και υγιεινής στα αστικά κέντρα και στην ύπαιθρο.

Άρθρο 21

Συνεργασία στο γεωργικό, δασικό και αγροτικό τομέα

Τα συμβαλλόμενα μέρη καθιερώνουν συνεργασία στο γεωργικό και δασικό τομέα, καθώς και στους τομείς της βιομηχανίας επεξεργασίας γεωργικών προϊόντων, παραγωγής ειδών διατροφής, και στους τομείς της εκτροφής και των τροπικών προϊόντων, με σκοπό την περαιτέρω ανάπτυξή τους.

Για το σκοπό αυτό, αναλαμβάνουν την υποχρέωση να εξετάσουν, με πνεύμα συνεργασίας και καλή θέληση, αφού λάβουν υπόψη τις αντίστοιχες νομοθεσίες τους στον εν λόγω τομέα:

- τις δυνατότητες ανάπτυξης των συναλλαγών όσον αφορά γεωργικά και δασικά, μεταποιημένα γεωργικά και τροπικά προϊόντα καθώς και προϊόντα εκτροφών,
- τα υγειονομικά, φυτοϋγειονομικά, κτηνιατρικά και περιβαλλοντικά μέτρα, με σκοπό να αρθούν οι ενδεχόμενοι εμπορικοί φραγμοί στον τομέα αυτό.

Ομοίως, σεβόμενα τις αρχές της σταθερής και διαρκούς ανάπτυξης, τα συμβαλλόμενα μέρη θα προσπαθήσουν να φέρουν σε αίσιο πέρας τις πρωτοβουλίες για την ενθάρρυνση της συνεργασίας στους ακόλουθους τομείς:

- ανάπτυξη του γεωργικού τομέα,
- προστασία και αειφόρος ανάπτυξη των πόρων: έδαφος, ύδατα, δάση, χλωρίδα και πανίδα,
- γεωργικό και αγροτικό περιβάλλον,
- κατάρτιση του ανθρώπινου δυναμικού στους τομείς των νέων γεωργικών και δασικών τεχνικών καθώς και των νέων τεχνικών εκτροφής, και σε θέματα διαχείρισης των επιχειρήσεων,
- ανταλλαγές και επαφές μεταξύ τεχνικών, παραγωγών και οργανισμών των δύο μερών με σκοπό την ενθάρρυνση και διευκόλυνση των εμπορικών τους συναλλαγών και των επενδύσεων,
- γεωπονική έρευνα,
- ενίσχυση και διασύνδεση των τραπεζών δεδομένων και των γεωργικών και δασικών στατιστικών καθώς και των στατιστικών εκτροφής.

Άρθρο 22

Συνεργασία στον τομέα της αλιείας

Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν να ενισχύσουν και να αναπτύξουν τη συνεργασία τους στον τομέα της αλιείας, ιδίως όσον αφορά την αξιολόγηση των πόρων, την αλιεία μικρής κλίμακας και την υδατοκαλλιέργεια, με την εφαρμογή δράσεων όπως:

- κατάρτιση και εκτέλεση ειδικών προγραμμάτων και έργων, στον οικονομικό, εμπορικό, επιστημονικό και τεχνικό τομέα,
- ενθάρρυνση της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στην ανάπτυξη της αλιείας.

*Άρθρο 25***Συνεργασία για την καταπολέμηση των ναρκωτικών**

Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση, σύμφωνα με τις αντίστοιχες αρμοδιότητές τους, να συντονίσουν και να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την πρόληψη, μείωση και εξάλειψη της παράνομης παραγωγής, διακίνησης και κατανάλωσης ναρκωτικών, ψυχοτρόπων ουσιών και παραισθησιογόνων, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές εργασίες των διεθνών και περιφερειακών οργανισμών.

Η συνεργασία αυτή, η οποία στηρίζεται στους αρμόδιους φορείς στον τομέα, θα αφορά:

- προγράμματα κατάρτισης, εκπαίδευσης, θεραπείας αποτοξίνωσης και επανένταξης των τοξικομανών,
- προγράμματα για την πρόληψη της χρήσεως παράνομων ναρκωτικών,
- ερευνητικά προγράμματα,
- μέτρα για την προώθηση εναλλακτικών αναπτυξιακών επιλογών, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων, της υποκατάστασης καλλιέργειών,
- ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων μέτρων στον τομέα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες,
- προγράμματα ελέγχου της εμπορίας πρόδρομων, χημικών προϊόντων και ψυχοτρόπων ουσιών.

Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν, κατόπιν κοινής συμφωνίας, να προσθέτουν και άλλους τομείς δράσης.

*Άρθρο 26***Συνεργασία για τη βοήθεια προς πρόσφυγες, ακουσίως μετακινούμενους πληθυσμούς και επαναπατρισθέντες**

Τα μέρη επιβεβαιώνουν τη βούλησή τους να συνεχίσουν να συνεργάζονται ευρέως για την ευκολότερη επανένταξη στην παραγωγική διαδικασία των προσφύγων, ακουσίως μετακινθέντων και επαναπατριζόμενων πληθυσμών της Κεντρικής Αμερικής:

- στηρίζουν τη διαμόρφωση δράσεων συνεργασίας κατόπιν συντονισμού με τα δικαιούχα κράτη και τη διεθνή συνδιάσκεψη για τους πρόσφυγες της Κεντρικής Αμερικής (Cirefca),
- εκτελούν συγκεκριμένα έργα με εταίρους που ειδικεύονται στον τομέα αυτόν: την Ύπατη Αρμοστία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (ACNUR), κρατικούς οργανισμούς των δικαιούχων χωρών και μη κυβερνητικές οργανώσεις, αναγνωρισμένης πείρας, των δύο περιοχών.

*Άρθρο 27***Συνεργασία για την ενίσχυση της δημοκρατικής διαδικασίας στην Κεντρική Αμερική**

Τα συμβαλλόμενα μέρη αποφασίζουν να ενισχύσουν τους θεσμούς και τη δημοκρατική διαδικασία στην Κεντρική Αμερική, ιδίως όσον αφορά τη διοργάνωση και παρακολούθηση ελεύθερων και διάφανων εκλογών, την ενίσχυση

του κράτους δικαίου, το σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και τη συμμετοχή ολόκληρου του πληθυσμού, χωρίς διακρίσεις στην πολιτική και κοινωνική ζωή.

Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί, τα συμβαλλόμενα μέρη πραγματοποιούν τα ακόλουθα:

- εφαρμόζουν και εκτελούν το πολυετές πρόγραμμα προώθησης των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που εγκρίθηκε στη Λισαβόνα τον Φεβρουάριο του 1992,
- διαμορφώνουν και εφαρμόζουν άλλα ειδικά προγράμματα για την ενίσχυση των δημοκρατικών θεσμών στην Κεντρική Αμερική.

*Άρθρο 28***Συνεργασία στον τομέα της περιφερειακής ολοκλήρωσης**

Τα συμβαλλόμενα μέρη θα ενθαρρύνουν την εφαρμογή δράσεων που αποσκοπούν στην προώθηση της περιφερειακής ολοκλήρωσης της Κεντρικής Αμερικής.

Αποδίδεται, ιδιαιτέρως, προτεραιότητα στις δράσεις που αφορούν:

- την παροχή τεχνικής βοήθειας όσον αφορά τα τεχνικά θέματα και τις πρακτικές πλευρές της ολοκλήρωσης,
- την προώθηση του υποπεριφερειακού και διαπεριφερειακού εμπορίου,
- την ανάπτυξη της περιφερειακής συνεργασίας σε θέματα περιβάλλοντος,
- την ενίσχυση των περιφερειακών οργανισμών και τη στήριξη της εφαρμογής κοινών πολιτικών και δραστηριοτήτων,
- την προώθηση της ανάπτυξης των περιφερειακών επικοινωνιών.

*Άρθρο 29***Συνεργασία στον τομέα της δημόσιας διοίκησης**

Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν να συνεργασθούν σε θέματα διοίκησης και οργάνωσης μεταξύ θεσμών, συμπεριλαμβανομένου του τομέα της δικαιοσύνης.

Για την επίτευξη αυτών των στόχων, θα αναληφθούν δράσεις με στόχο ιδίως την ανταλλαγή πληροφοριών και τη διοργάνωση προγραμμάτων κατάρτισης μονίμων υπαλλήλων και δημοσίων υπαλλήλων, ώστε να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα στον τομέα της δημόσιας διοίκησης.

Η συνεργασία αυτή θα στηριχθεί στα υπάρχοντα κοινοτικά όργανα και όργανα της Κεντρικής Αμερικής.

*Άρθρο 30***Συνεργασία σε θέματα πληροφόρησης, επικοινωνίας και πολιτισμού**

Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν να αναλάβουν κοινές δράσεις στον τομέα πληροφόρησης και επικοινωνίας προκειμένου να καταστήσουν περισσότερο κατανοητούς και να

προωθήσουν τη φύση και τους στόχους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Κεντρικής Αμερικής και να ενθαρρύνουν τα κράτη μέλη της Κοινότητας και της Κεντρικής Αμερικής να ενισχύσουν τους πολιτιστικούς δεσμούς τους.

Οι δράσεις αυτές θα λάβουν, ιδίως, τις ακόλουθες μορφές:

- ανταλλαγές κατάλληλων πληροφοριών σχετικά με θέματα κοινού ενδιαφέροντος στον τομέα του πολιτισμού και της πληροφόρησης,
- ενθάρρυνση εκδηλώσεων πολιτιστικού χαρακτήρα και πολιτιστικών ανταλλαγών, ιδίως πανεπιστημιακών,
- προπαρασκευαστικές μελέτες και τεχνική βοήθεια για τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Άρθρο 31

Συνεργασία στον τομέα της κατάρτισης

Για να βελτιωθεί η κατάρτιση στην περιοχή της Κεντρικής Αμερικής, τα συμβαλλόμενα μέρη ενισχύουν τη συνεργασία τους στους τομείς αμοιβαίου ενδιαφέροντος, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές νέες τεχνολογίες στο συγκεκριμένο τομέα.

Η συνεργασία αυτή μπορεί να λάβει τη μορφή:

- δράσεων που αποσκοπούν στη βελτίωση του επιπέδου κατάρτισης των στελεχών, των τεχνικών, των επαγγελματιών και των ειδικευμένων εργατών,
- δράσεων με σημαντικά πολλαπλασιαστικά αποτελέσματα, για την κατάρτιση επιμορφωτών και στελεχών σε τεχνικούς τομείς που κατέχουν ήδη θέσεις σε δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις, στη δημόσια διοίκηση, στις δημόσιες υπηρεσίες και στις υπηρεσίες οικονομικής οργάνωσης,
- συγκεκριμένων προγραμμάτων ανταλλαγής εμπειρογνομόνων, γνώσεων και τεχνικών μεταξύ των ιδρυμάτων κατάρτισης των ευρωπαϊκών χωρών και των χωρών της Κεντρικής Αμερικής, ιδιαιτέρως στον τεχνικό, επιστημονικό και επαγγελματικό τομέα,
- προγραμμάτων για την εκμάθηση γραφής και ανάγνωσης, στα πλαίσια έργων στους τομείς της υγείας και της κοινωνικής ανάπτυξης.

Άρθρο 32

Μέσα για την πραγματοποίηση της συνεργασίας

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να διαθέσουν, εντός των ορίων των δυνατοτήτων τους και στο πλαίσιο των αντίστοιχων μηχανισμών τους, τα κατάλληλα μέσα για την επίτευξη των στόχων της συνεργασίας που προβλέπει η παρούσα συμφωνία, συμπεριλαμβανομένων των χρηματοδοτικών μέσων. Στο πλαίσιο αυτό, κάθε φορά που είναι δυνατό τα μέρη θα προβαίνουν σε πολυετή προγραμματισμό και καθορισμό των προτεραιοτήτων, λαμ-

βάνοντας υπόψη τις ανάγκες και το επίπεδο ανάπτυξης των χωρών της Κεντρικής Αμερικής.

2. Για να διευκολύνουν τη συνεργασία που προβλέπεται στην παρούσα συμφωνία, οι χώρες της Κεντρικής Αμερικής παρέχουν στους εμπειρογνώμονες της Κοινότητας τις απαραίτητες εγγυήσεις και διευκολύνσεις για την εκπλήρωση της αποστολής τους.

Άρθρο 33

Μεικτή επιτροπή

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη αποφασίζουν να διατηρήσουν την μεικτή επιτροπή που ιδρύθηκε με τη συμφωνία συνεργασίας που υπογράφηκε το 1985. Η μεικτή επιτροπή αποτελείται από εκπροσώπους της Κοινότητας και από εκπροσώπους των χωρών της Κεντρικής Αμερικής, τους οποίους επικουρούν εκπρόσωποι των οργάνων για την ολοκλήρωση της Κεντρικής Αμερικής.

2. Ο ρόλος της μεικτής επιτροπής είναι:

- να μεριμνά για την ορθή λειτουργία της παρούσας συμφωνίας,
- να συντονίζει τις δραστηριότητες, τα έργα και τις συγκεκριμένες δράσεις που αφορούν τους στόχους της παρούσας συμφωνίας και να προτείνει τα μέσα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή τους,
- να εξετάζει και να παρακολουθεί την εξέλιξη των συναλλαγών και της συνεργασίας μεταξύ των μερών,
- να υποβάλλει τις απαραίτητες συστάσεις για την επέκταση των εμπορικών συναλλαγών και την εντατικοποίηση και διαφοροποίηση της συνεργασίας,
- να αναζητεί τα κατάλληλα μέσα για την πρόληψη των δυσχερειών που ενδέχεται να παρουσιασθούν όσον αφορά την ερμηνεία και την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας.

3. Η ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων της επιτροπής καθορίζεται με κοινή συμφωνία. Η μεικτή επιτροπή θεσπίζει διατάξεις, όσον αφορά τη συχνότητα και τον τόπο των συνεδριάσεων, την προεδρία και άλλα θέματα, τα οποία είναι δυνατόν να προκύψουν. Η μεικτή επιτροπή θα αποφασίζει, ενδεχομένως, τη συγκρότηση υποεπιτροπών.

Άρθρο 34

Άλλες συμφωνίες

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των συνθηκών για την ίδρυση των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η παρούσα συμφωνία, καθώς και οποιαδήποτε δράση αναλαμβάνει στα πλαίσιά της, δεν θίγει ουδόλως τις αρμοδιότητες των κρατών μελών της Κοινότητας όσον αφορά την ανάληψη διμερών δράσεων με τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής, στα πλαίσια της οικονομικής συνεργασίας, και, ενδεχομένως, τη σύναψη νέων συμφωνιών οικονομικής συνεργασίας με τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, σχετικά με την οικονομική συνεργασία, οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας αντικαθιστούν τις διατάξεις συμφωνιών που έχουν συναφθεί μεταξύ των κρατών μελών της Κοινότητας και των χωρών της Κεντρικής Αμερικής, οι οποίες είτε δεν συμβιβάζονται είτε ταυτίζονται με τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 35

Ρήτρα εδαφικής ισχύος της συμφωνίας

Η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται, αφενός, στα εδάφη στα οποία εφαρμόζεται η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας υπό τους όρους που προβλέπει η συνθήκη αυτή και, αφετέρου, στα εδάφη των έξι κρατών της Κεντρικής Αμερικής, που είναι συμβαλλόμενα μέρη της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 36

Παραρτήματα

Τα παραρτήματα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 37

Έναρξη ισχύος και σιωπηρή ανανέωση

Η παρούσα συμφωνία αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη γνωστοποιούν αμοιβαία την ολοκλήρωση των αναγκαίων νομοθετικών διαδικασιών για

το σκοπό αυτό. Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται για περίοδο πέντε ετών. Η παρούσα συμφωνία ανανεώνεται σιωπηρώς, κάθε έτος, εφόσον κανένα από τα συμβαλλόμενα μέρη δεν την καταγγέλει γραπτώς στο άλλο μέρος, έξι μήνες πριν από την ημερομηνία λήξεως.

Εάν η καταγγελία προέλθει από μια από τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής, δεν θίγει την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας από τα υπόλοιπα συμβαλλόμενα μέρη.

Άρθρο 38

Αυθεντικά κείμενα

Η παρούσα συμφωνία συντάσσεται σε δύο αντίτυπα, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική και προτογαλική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

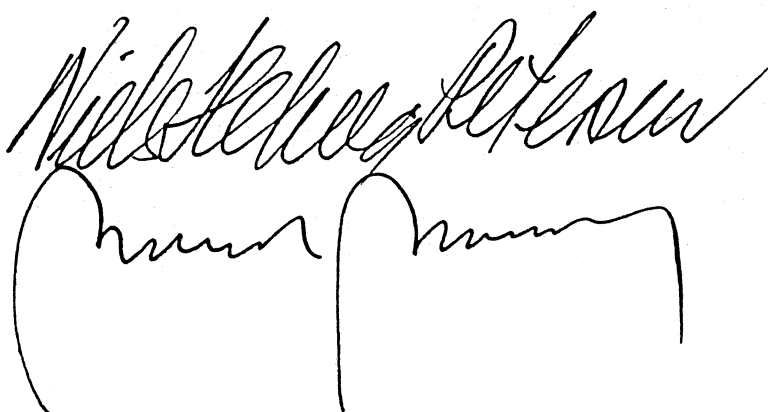
Άρθρο 39

Εξελικτική ρήτρα

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν, από κοινού, να επεκτείνουν και να βελτιώσουν την παρούσα συμφωνία με σκοπό να αυξηθεί η συνεργασία και να συμπληρωθεί με συμφωνίες που αφορούν συγκεκριμένους τομείς ή δραστηριότητες.

2. Στα πλαίσια εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας, κάθε συμβαλλόμενο μέρος έχει τη δυνατότητα να διαμορφώνει προτάσεις με στόχο τη διεύρυνση του πεδίου της αμοιβαίας συνεργασίας, αφού λάβει υπόψη την πείρα που αποκτάται κατά την εφαρμογή της.

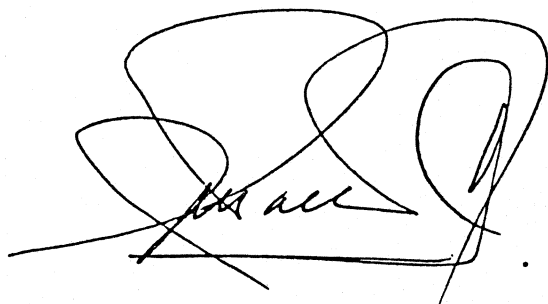
Por el Consejo de las Comunidades Europeas
For Rådet for De Europæiske Fællesskaber
Für den Rat der Europäischen Gemeinschaften
Για το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
For the Council of the European Communities
Pour le Conseil des Communautés européennes
Per il Consiglio delle Comunità europee
Voor de Raad van de Europese Gemeenschappen
Pelo Conselho das Comunidades Europeias

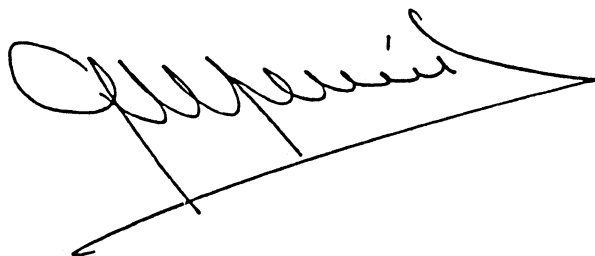
Por el Gobierno de la República de Costa Rica

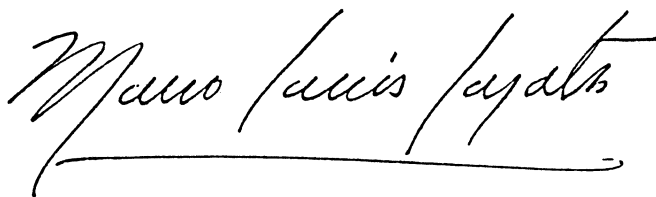
Por el Gobierno de la República de El Salvador

Por el Gobierno de la República de Guatemala

Por el Gobierno de la República de Honduras

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Mario Luis Aguado", with a long horizontal flourish extending from the end.

Por el Gobierno de la República de Nicaragua

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Daniel", with a horizontal line underneath.

Por el Gobierno de la República de Panamá

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Miguel", with a large, sweeping loop at the end.

—

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

Επιστολή αριθ. 1

Κύριε,

Θα σας ήμουν ευγνώμων αν θέλατε να μου επιβεβαιώσετε τα εξής:

Επ' ευκαιρία της υπογραφής της συμφωνίας-πλαισίου συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύτηκαν να αντιμετωπίσουν με κατάλληλο τρόπο τα θέματα σχετικά με τη λειτουργία των θαλασσίων μεταφορών και, ιδιαιτέρως, στην περίπτωση δημιουργίας εμποδίων για την ανάπτυξη των συναλλαγών. Σχετικά με το θέμα αυτό, θα αναζητηθούν αμοιβαία ικανοποιητικές λύσεις που θα τηρούν την αρχή του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού σε εμπορική βάση.

Συμφωνήθηκε επίσης ότι τα ζητήματα αυτά θα εξετασθούν κατά τις συνεδριάσεις της Μεικτής Επιτροπής.

Με τιμή,

Για το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Επιστολή αριθ. 2

Κύριε,

Έχω την τιμή να σας γνωρίσω τη λήψη της σημερινής επιστολής σας και να σας επιβεβαιώσω τα εξής:

«Επ' ευκαιρία της υπογραφής της συμφωνίας-πλαισίου συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά, τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύτηκαν να αντιμετωπίσουν με κατάλληλο τρόπο τα θέματα σχετικά με τη λειτουργία των θαλασσίων μεταφορών και, ιδιαιτέρως, στην περίπτωση δημιουργίας εμποδίων για την ανάπτυξη των συναλλαγών. Σχετικά με το θέμα αυτό, θα αναζητηθούν αμοιβαία ικανοποιητικές λύσεις που θα τηρούν την αρχή του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού σε εμπορική βάση.

Συμφωνήθηκε επίσης ότι τα ζητήματα αυτά θα εξετασθούν κατά τις συνεδριάσεις της Μεικτής Επιτροπής.»

Με τιμή,

Για την Κεντρική Αμερική

ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 8

Οι χώρες της Κεντρικής Αμερικής δηλώνουν ότι είναι διατεθειμένες να αρχίσουν συζητήσεις, μετά από σχετικό αίτημα οποιουδήποτε κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, για τη σύναψη διμερών συμφωνιών προστασίας και προώθησης των επενδύσεων.

ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 32

Η Κοινότητα επιβεβαιώνει την πρόθεσή της να προσφέρει κατά προτεραιότητα βοήθεια σε έργα περιφερειακού χαρακτήρα και δηλώνει ότι είναι διατεθειμένη να εντείνει τόσο ποσοτικά όσο και ποιοτικά τη συνεργασία αυτή. Οι χρηματοδοτικοί πόροι που θα συγκεντρωθούν για το σκοπό αυτό θα αντιστοιχούν τόσο προς τους διευρυμένους στόχους της παρούσας συμφωνίας όσο και προς τη σημαντική αύξηση των πόρων που προβλέπονται στις κατευθύνσεις για τη συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας (PVD-ALA) κατά τη δεκαετία του 1990· οι συνεισφορές αυτές θα συμπεριληφθούν στα κονδύλια του προϋπολογισμού.

ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΟΚ) αριθ. 3900/91 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 16ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991

Η Κοινότητα δηλώνει ότι είναι πρόθυμη:

- α) να μελετήσει τα αποτελέσματα των ειδικών παραχωρήσεων, που χορηγούνται στα πλαίσια του συστήματος γενικευμένων προτιμήσεων, στις χώρες της Κεντρικής Αμερικής και τις άλλες αναπτυσσόμενες χώρες·
- β) να συνεχίσει το σχετικό διάλογο με τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής·
- γ) να εξουσιοδοτήσει την Επιτροπή να πραγματοποιήσει, μετά την περίοδο ισχύος που καθορίζεται για τη χορήγηση των εν λόγω προτιμήσεων (1994), αξιολόγηση της κατάστασης, υπό το πρίσμα ιδίως της εξέλιξης των συνθηκών που ελήφθησαν υπόψη για τη χορήγηση των εν λόγω προτιμήσεων.

ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΧΟΡΗΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΟΚ) αριθ. 3900/91 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ 16ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1991

Τα συμβαλλόμενα μέρη της Κεντρικής Αμερικής υπογραμμίζουν την προτεραιότητα που αποδίδουν στο προτιμηςιακό καθεστώς το οποίο τους παραχώρησε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα στα πλαίσια του συστήματος γενικευμένων προτιμήσεων.

Το καθεστώς αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για την Κεντρική Αμερική όσον αφορά τη στήριξη της ειρηνευτικής διαδικασίας, την ενίσχυση της δημοκρατίας και την εθνική ανασυγκρότηση και για τις προσπάθειες που αντιπροσωπεύει ώστε οι ευαίσθητες οικονομίες τους, οι κοινωνίες και οι δημοκρατικοί θεσμοί τους να μην επηρεάζονται από τα προβλήματα που συνδέονται με τα ναρκωτικά.

Ενημέρωση σχετικά με την έναρξη ισχύος της συμφωνίας-πλασίου συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Δημοκρατιών της Κόστα Ρίκα, του Ελ Σαλβαδόρ, της Γουατεμάλας, της Ονδούρας, της Νικαράγουας και του Παναμά

Δεδομένου ότι η ανταλλαγή των εγγράφων κοινοποίησης της περάτωσης των αναγκαίων διαδικασιών για την έναρξη ισχύος της προαναφερθείσας συμφωνίας, η οποία υπεγράφη στο Σαν Σαλβαδόρ στις 22 Φεβρουαρίου 1993, ολοκληρώθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 1999, η εν λόγω συμφωνία θα αρχίσει να ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 37, την 1η Μαρτίου 1999.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Ιουλίου 1998

σχετικά με τις ενισχύσεις που ήδη χορηγήθηκαν και που πρόκειται να χορηγηθούν από την Ιταλία υπέρ της Keller SpA και της Keller Meccanica SpA

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2047]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/195/EK)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία σχετικά με τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα προαναφερόμενα άρθρα,

Εκτιμώντας ότι:

I

Με τις επιστολές της 12ης Απριλίου 1996 και της 2ας Μαΐου 1996, αντιστοίχως, η ιταλική κυβέρνηση κοινοποίησε στην Επιτροπή την πρόθεσή της να χορηγήσει κρατικές εγγυήσεις δάσει του άρθρου 2bis του νόμου αριθ. 95/1979 υπέρ των επιχειρήσεων Keller SpA και Keller Meccanica SpA, αμφότερες των οποίων είχαν κηρυχθεί αφερέγγυες και τεθεί υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης από το 1994.

Οι δύο εταιρείες αποτελούσαν μέρος του ομίλου επιχειρήσεων Keller, που ασκεί δραστηριότητες στον τομέα της κατασκευής τροχαίου σιδηροδρομικού υλικού. Η Keller SpA, η οποία ήταν η μητρική εταιρεία, έχει την εταιρική της έδρα στη Σικελία και απασχολεί 294 εργαζόμενους. Η εταιρεία Keller Meccanica SpA, που ελέγχεται από την Keller SpA, έχει την εταιρική της έδρα στη Σαρδηνία και απασχολεί 319 υπαλλήλους.

Κατ' εφαρμογή του νόμου αριθ. 95 του 1979, ορίσθηκε αναγκαστικός διαχειριστής με σκοπό την κατάρτιση προγραμμάτων εξυγίανσης για αμφότερες τις εταιρείες. Τα προγράμματα αυτά εγκρίθηκαν με υπουργικό διάταγμα στις 22

Δεκεμβρίου 1994 και προέβλεπαν, μεταξύ άλλων, την εκτέλεση των ήδη υπαρχουσών παραγγελιών με στόχο την εξυγίανση των δύο επιχειρήσεων ενόψει της μεταβίβασής τους σε αγοραστή ή, σε αντίθετη περίπτωση, της εκκαθάρισής τους. Η υλοποίηση των σχεδίων αυτών καθυστέρησε λόγω της δυσκολίας να εξευρεθούν τα αναγκαία κεφάλαια για χρηματοδότηση.

Στις χορηγηθείσες χρηματοδοτήσεις περιλαμβάνεται επιδοτούμενο δάνειο ύψους 33 839 εκατομμυρίων ITL από την Irfis-Mediocredito della Sicilia προς την Keller SpA και επιδοτούμενο δάνειο ύψους 6 500 εκατομμυρίων ITL από την Società Finanziaria Industriale Rinascita Sardegna-Sfirs προς την Keller Meccanica SpA. Και τα δύο δάνεια χορηγήθηκαν με επιτόκιο κατώτερο από το αντίστοιχο επιτόκιο αναφοράς για την Ιταλία (11,35 % για το 1995).

II

Στις 10 Φεβρουαρίου 1997, λόγω της ακαταλληλότητας των πληροφοριακών στοιχείων που είχαν διαβιβάσει οι ιταλικές αρχές και των σοβαρών αμφιβολιών που της προκαλούσαν τα κοινοποιηθέντα μέτρα, η Επιτροπή αποφάσισε να κινησει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 όσον αφορά:

- το επιδοτούμενο δάνειο ύψους 33 839 εκατομμυρίων ITL το οποίο χορηγήθηκε από την Irfis-Mediocredito della Sicilia SpA στην Keller SpA, με ετήσιο επιτόκιο 4 %,
- το επιδοτούμενο δάνειο ύψους 6 500 εκατομμυρίων ITL το οποίο χορηγήθηκε από την Società Finanziaria Industriale Rinascita Sardegna-Sfirs SpA στην Keller Meccanica SpA, με ετήσιο επιτόκιο 5 %,

- την πρόταση χορήγησης κρατικών εγγυήσεων δυνάμει του νόμου αριθ. 95/1979 υπέρ της Keller SpA και της Keller Meccanica SpA, οι οποίες καλύπτουν το 50 % των προαναφερόμενων επιδοτούμενων δανείων.

Η Επιτροπή δεν μπορούσε τότε να εκλάβει ως μέτρα αναδιάρθρωσης τα μέτρα που περιλαμβάνονταν στα προγράμματα εξυγίανσης, επειδή δεν τηρούνταν οι όροι που προβλέπονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁽¹⁾, ιδίως λόγω της έλλειψης ενός εφικτού, συγκροτημένου και μακρόπνοου προγράμματος για την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των εταιρειών αυτών. Εξάλλου, κατά τα φαινόμενα, τα δύο επιδοτούμενα δάνεια είχαν χορηγηθεί κατά παράβαση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, που προβλέπει την υποχρέωση κοινοποίησης στην Επιτροπή όλων των σχεδίων για τη θέσπιση ή την τροποποίηση καθεστώτων ενισχύσεων.

III

Η Επιτροπή, με επιστολή της 5ης Μαρτίου 1997, ενημέρωσε τις ιταλικές αρχές σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 κατά των εν λόγω μέτρων. Αντίγραφο της επιστολής δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 7 Μαΐου 1997⁽²⁾. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή δεν έλαβε καμία παρατήρηση από τρίτους.

Στις 19 Μαΐου 1997 οι ιταλικές αρχές απάντησαν στην κίνηση της διαδικασίας, τονίζοντας τα εξής:

- Όσον αφορά την ενίσχυση στην Keller SpA, η περιφέρεια της Σικελίας απάντησε ότι το επιδοτούμενο δάνειο ύψους 33 839 εκατομμυρίων ITL χορηγήθηκε στις 22 Απριλίου 1996 δυνάμει του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/1993, ο οποίος θεσπίζει καθεστώς ενισχύσεων που είχε προηγουμένως εγκριθεί από την Επιτροπή. Ο νόμος αυτός, που κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 14 Μαρτίου 1995, τροποποιήθηκε στη συνέχεια από τον περιφερειακό νόμο αριθ. 20/1995, ο οποίος επέκτεινε τα οφέλη του καθεστώτος του 1993 στις επιχειρήσεις που είχαν τεθεί υπό αναγκαστική διαχείριση. Κατά συνέπεια, αντίθετα με ό,τι ισχυρίζεται η Επιτροπή στο πλαίσιο της κίνησης της διαδικασίας, το δάνειο δεν είχε χορηγηθεί δυνάμει του νόμου αριθ. 20/1995, αλλά δυνάμει του προγενέστερου νόμου αριθ. 25/1993. Οι αρχές της Σικελίας είχαν επίσης ανακοινώσει την πρόθεσή τους να μην παράσχουν κρατικές εγγυήσεις στην Keller SpA.
- Όσον αφορά την ενίσχυση στην Keller Meccanica SpA, η περιφέρεια της Σαρδηνίας υποστήριξε ότι το επιδοτούμενο δάνειο ύψους 6 500 εκατομμυρίων ITL είχε χορηγηθεί κατ'εφαρμογή του περιφερειακού νόμου αριθ. 66/176, ενός άλλου δηλαδή καθεστώτος ενισχύσεων που είχε εγκριθεί από την Επιτροπή και το οποίο στη συνέχεια τροποποιήθηκε ώστε να προσαρμοσθούν τα κριτήριά του, που είχαν καθοριστεί το 1976, στις τρέχουσες οικονομικές συνθήκες. Οι αρχές της Σαρδηνίας δεν έκαναν καμία νύξη σχετικά με την κρατική εγγύηση υπέρ της Keller Meccanica SpA.

- Εξάλλου, τόσο οι ιταλικές αρχές όσο και οι αρχές της Σαρδηνίας εξήγησαν ότι τα σχέδια αναδιάρθρωσης αφορούσαν μόνο την τετραετή περίοδο που είχε προβλεφθεί δυνάμει του νόμου αριθ. 95/1979 για την συνέχιση των δραστηριοτήτων της εταιρείας. Κατά συνέπεια, στόχος των εν λόγω σχεδίων ήταν απλώς να επιτρέψουν την εκτέλεση των παραγγελιών που εκκρεμούσαν, καθώς και την πώληση των εταιρειών σε τρίτους ή την εκκαθάρισή τους μετά την πάροδο αυτής της προθεσμίας.

Στις 23 Ιουνίου 1997 πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση με τις αρχές της Σαρδηνίας, οι οποίες τόνισαν ότι δεν υπήρχαν, στην πράξη, δεσμοί μεταξύ της Keller Meccanica SpA και της Keller SpA. Όσον αφορά το επιδοτούμενο δάνειο που χορηγήθηκε δυνάμει του περιφερειακού νόμου αριθ. 66/1976 στην Keller Meccanica SpA, οι εν λόγω αρχές επανέλαβαν ότι οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή είχε εγκρίνει, το 1985, το καθεστώς ενισχύσεων του 1976 είχαν ενημερωθεί σύμφωνα με τον ορισμό των ΜΜΕ που διατυπώνει η ίδια η Επιτροπή στους «Κοινοτικούς κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις»⁽³⁾.

Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης, οι αρχές της Σαρδηνίας ανέλαβαν την υποχρέωση να κοινοποιήσουν τις τροποποιήσεις του περιφερειακού νόμου αριθ. 66/1976 και να υποβάλουν σχέδιο αναδιάρθρωσης της Keller Meccanica SpA. Εξάλλου, δήλωσαν ότι πιθανώς δεν επρόκειτο να χορηγήσουν κρατική εγγύηση στην Keller Meccanica SpA.

Στις 27 Ιανουαρίου 1998, μετά από πολλές υπομνήσεις εκ μέρους της Επιτροπής, οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τις δύο εταιρείες. Ειδικότερα, επιβεβαίωσαν ότι οι κρατικές εγγυήσεις οι οποίες είχαν κοινοποιηθεί σύμφωνα με τον νόμο αριθ. 95/1979 δεν θα χορηγηθούν, ότι και οι δύο εταιρείες εφαρμόζουν τα σχέδια εξυγίανσης που εγκρίθηκαν το 1994 και ότι, έχοντας υπόψη το γεγονός ότι η μεταβίβασή τους σε τρίτους έπρεπε να ολοκληρωθεί εντός του Ιουνίου 1998, είχε ήδη κινηθεί η διαδικασία πώλησης. Κατά συνέπεια, θεωρούσαν ότι δεν ήταν πλέον αναγκαίο να αποστείλουν τα νέα σχέδια αναδιάρθρωσης στην Επιτροπή και ανακοίνωσαν ότι απέσυραν την κοινοποίηση σχετικά με τις κρατικές εγγυήσεις που χορηγούνται δυνάμει του άρθρου 2bis του νόμου αριθ. 95/1979.

Οι ιταλικές αρχές επισύναψαν έγγραφο της περιφέρειας της Σαρδηνίας από το οποίο προέκυπτε ότι οι τροποποιήσεις του καθεστώτος ενισχύσεων του 1976 —στο πλαίσιο του οποίου είχε χορηγηθεί το επιδοτούμενο δάνειο στην Keller Meccanica SpA— επρόκειτο να κοινοποιηθούν παράλληλα με μια νέα τροποποίηση η οποία δεν έχει ακόμα εγκριθεί για πολιτικούς λόγους. Ωστόσο, οι εν λόγω αρχές τόνισαν και πάλι ότι οι τροποποιήσεις αυτές έχουν στόχο μόνο την προσαρμογή των κριτηρίων που ορίζονται στο αρχικό καθεστώς του 1976. Μέχρι σήμερα, δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ: η Επιτροπή απλώς «πληροφορήθηκε» για τις τροποποιήσεις αυτές με επιστολή της 27ης Ιανουαρίου 1998.

⁽¹⁾ ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ C 140 της 7. 5. 1997, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ C 213 της 19. 8. 1992, σ. 2.

IV

A. Η κρατική εγγύηση κατά την έννοια του νόμου 95/1979

Η πρόταση χορήγησης κρατικών εγγυήσεων στην Keller SpA και στην Keller Meccanica SpA στο πλαίσιο του νόμου αριθ. 95/1979 κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ιταλικές αρχές εκπλήρωσαν την υποχρέωση που προβλέπει το εν λόγω άρθρο.

Με επιστολή της 27ης Ιανουαρίου 1998, οι ιταλικές αρχές επιβεβαίωσαν στην Επιτροπή ότι οι κρατικές εγγυήσεις δεν θα χορηγηθούν και, ως εκ τούτου, απέσυραν την κοινοποίηση. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή έκλεισε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2, η οποία είχε κινηθεί σχετικά με τις εγγυήσεις αυτές.

B. Το επιδοτούμενο δάνειο των 33 839 εκατομμυρίων ΙΤL που χορηγήθηκε στην Keller SpA

Κατά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή δήλωσε ότι οι ίδιες οι ιταλικές αρχές είχαν προηγουμένως επιβεβαιώσει ότι το δάνειο είχε χορηγηθεί στις 22 Απριλίου 1996 σύμφωνα με τον περιφερειακό νόμο αριθ. 20/1995, με τον οποίο η περιφέρεια της Σαρδηνίας επέκτεινε τα οφέλη των άρθρων 30 και 31 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/1993 στις επιχειρήσεις που είχαν τεθεί υπό αναγκαστική διαχείριση. Τα μέτρα που προβλέπονται τα άρθρα 30 και 31 του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/1993 είχαν εγκριθεί από την Επιτροπή το 1994 (κρατική ενίσχυση C 12/92, ex NN 113/A/93 — Ιταλία). Δεδομένου ότι ο περιφερειακός νόμος αριθ. 20/1995 αποτελούσε τροποποίηση του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/1993, η Επιτροπή είχε θεωρήσει ότι αποτελούσε μέρος του αρχικού καθεστώτος το οποίο ήταν ακόμα υπό εξέταση (κρατική ενίσχυση NN 113/A/93 — Ιταλία).

Όπως ήδη αναφέρθηκε, στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν κατά την κίνηση της διαδικασίας, οι ιταλικές αρχές υποστήριξαν ότι το επιδοτούμενο δάνειο των 33 839 εκατομμυρίων ΙΤL είχε χορηγηθεί στην Keller SpA σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αριθ. 25/1993 και όχι στο πλαίσιο του νόμου αριθ. 20/1995. Στην πραγματικότητα, η συμφωνία μεταξύ του Irfis-Mediocredito della Sicilia και της εταιρείας Keller SpA, η οποία είχε ήδη τεθεί υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης, υπογράφηκε στις 30 Δεκεμβρίου 1994, ήτοι μία ημέρα πριν από τη λήξη της προθεσμίας που είχε ορίσει η Επιτροπή στην απόφασή της του 1994 σχετικά με τη διάρκεια ισχύος του καθεστώτος περιφερειακών ενισχύσεων το οποίο θεσπίστηκε βάσει του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/1993 (ο οποίος, με τη σειρά του, τροποποιούσε τον περιφερειακό νόμο αριθ. 119/1983).

Οι ιταλικές αρχές υποστηρίζουν ότι, για να εξακριβωθεί το συμβιβασίμο του εν λόγω μέτρου με το καθεστώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη η στιγμή κατά την οποία οριστικοποιήθηκε η συμφωνία για την καταβολή του ποσού και όχι η στιγμή της πραγματικής χορήγησης του επιδοτούμενου δανείου. Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής με επιστολή της 19ης Ιανουαρίου 1995. Κατά συνέπεια, εφόσον πρέπει να ληφθεί υπόψη μόνον η πρώτη από τις δύο αυτές χρονικές στιγμές, δεν στέκει ο ισχυρισμός ότι το επιδοτούμενο δάνειο χορηγήθηκε δυνάμει του νόμου

αριθ. 20/1995 ο οποίος, την εποχή εκείνη, δεν είχε ούτε καν θεσπισθεί από τις περιφερειακές αρχές.

Όσον αφορά τον περιφερειακό νόμο αριθ. 20/1995, οι ιταλικές αρχές θεωρούν ότι ο νόμος δεν προβλέπει τη χορήγηση νέων κρατικών ενισχύσεων, αλλά απλώς επιβεβαιώνει ρητά ότι οι εταιρείες που έχουν τεθεί υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης μπορούν και αυτές να επωφεληθούν από τα μέτρα που προβλέπονται στον περιφερειακό νόμο αριθ. 25/1993. Με άλλα λόγια, ο νόμος αριθ. 20/1993 απλώς διευκρινίζει τον περιφερειακό νόμο αριθ. 25/1993. Οι ιταλικές αρχές προσθέτουν ότι η ιταλική νομοθεσία παρέχει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις που έχουν τεθεί υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης να λάβουν νέα χρηματοδότηση για την τρέχουσα διαχείρισή τους. Ειδικότερα, ούτε ο περιφερειακός νόμος αριθ. 119/1983, ούτε ο περιφερειακός νόμος αριθ. 25/1993 απαγορεύουν τη χορήγηση επιδοτούμενων κεφαλαίων στις εταιρείες αυτές.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα επιχειρήματα των ιταλικών αρχών αντικρούουν τις πληροφορίες που είχαν διαβιβαστεί προηγουμένως. Με επιστολή της 20ής Σεπτεμβρίου 1996 (η οποία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ιταλίας στις 12 Δεκεμβρίου 1996), η περιφέρεια της Σικελίας έκανε γνωστό ότι ο περιφερειακός νόμος αριθ. 20/1995 επέκτεινε τα οφέλη του περιφερειακού νόμου αριθ. 25/1993 στις επιχειρήσεις που είχαν τεθεί υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης. Εξάλλου, με επιστολή της 21ης Απριλίου 1997 (η οποία διαβιβάστηκε στην Επιτροπή με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ιταλίας στις 19 Μαΐου 1997) η περιφέρεια της Σικελίας διευκρίνισε ότι ο περιφερειακός νόμος αριθ. 20/1995 σκοπό είχε να επιτρέψει την εκτέλεση μιας πράξης που είχε συμφωνηθεί προηγουμένως.

Συνεπώς, προκύπτει ότι ο περιφερειακός νόμος αριθ. 25/1993 δεν μπορούσε να εφαρμοστεί σε επιχειρήσεις που είχαν τεθεί υπό αναγκαστική διαχείριση δυνάμει του άρθρου 2bis του νόμου αριθ. 95/1979. Αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι οι ιταλικές αρχές αποφάσισαν στις 14 Μαρτίου 1995 να ενημερώσουν την Επιτροπή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με τις τροποποιήσεις που προβλέπονταν από τον περιφερειακό νόμο αριθ. 25/1993.

Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή κρίνει ότι ο περιφερειακός νόμος αριθ. 20/1995 δεν μπορούσε να εφαρμοστεί αναδρομικά. Η θέση της Επιτροπής κοινοποιήθηκε από τις υπηρεσίες της στις ιταλικές αρχές με επιστολή της 2ας Μαΐου 1996, στην οποία αναφερόταν ότι «η τροποποίηση που εισήχθη από το άρθρο 1 του περιφερειακού νόμου αριθ. 20/1995, η οποία προβλέπει επέκταση του πεδίου εφαρμογής του καθεστώτος αυτού στις επιχειρήσεις που έχουν τεθεί υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης δυνάμει του νόμου αριθ. 95/1979, συνιστά τροποποίηση υπάρχοντος καθεστώτος η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, πρέπει να κοινοποιηθεί και να εγκριθεί από την Επιτροπή. Κατά συνέπεια, η εταιρεία Keller SpA δεν μπορεί, προς το παρόν, να επωφεληθεί από το υπό εξέταση καθεστώς ενισχύσεων (περιφερειακός νόμος αριθ. 20/1995)».

Τέλος, το επιδοτούμενο δάνειο χορηγήθηκε στην Keller SpA, όταν ήδη η εταιρεία αυτή βρισκόταν υπό αναγκαστική διαχείριση, βάσει ενός καθεστώτος το οποίο δεν επέτρεπε τη χορήγηση τέτοιας ενίσχυσης. Βάσει του εν λόγω καθεστώτος είχε επιτραπεί η χορήγηση ενισχύσεων υπό μορφή επιδοτούμενων δανείων ύψους μέχρι 30 % της συνολικής συμβατικής τιμής των παραγγελιών που είχαν ήδη ληφθεί από τις επιχειρήσεις που λειτουργούσαν στη Σικελία. Δεδομένου ότι επρόκειτο για ενισχύσεις στη λειτουργία, η Επιτροπή αποφάσισε να περιορίσει την έγκρισή της στην χορήγηση ποσού 50 000 εκατομμυρίων ITL, το οποίο ήταν διαθέσιμο την εποχή εκείνη, και σε ενέργειες που έπρεπε να πραγματοποιηθούν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1994.

Εξάλλου, το επιδοτούμενο δάνειο είχε χορηγηθεί πριν από τη θέσπιση των τροποποιήσεων που καθιστούσαν δυνατή τη χορήγησή του και προτού να μπορέσει η Επιτροπή να λάβει θέση σχετικά με τις εν λόγω τροποποιήσεις. Το στοιχείο ενίσχυσης που περιέχεται στο επιδοτούμενο δάνειο πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί παράνομο εφόσον χορηγήθηκε χωρίς να πληρούνται οι όροι του εγκριθέντος καθεστώτος και κατά παράβαση της υποχρέωσης των κρατών μελών, η οποία απορρέει από το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, να ενημερώνουν εγκαίρως την Επιτροπή, ώστε να μπορεί να διατυπώνει τις παρατηρήσεις της για τα σχέδια που αποσκοπούν στη θέσπιση ή στην τροποποίηση καθεστώτων ενισχύσεων. Η Επιτροπή πρέπει συνεπώς να θεωρήσει την ενίσχυση αυτή σαν νέο ανεξάρτητο μέτρο, το οποίο δεν καλύπτεται από το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων. Δεδομένου ότι η εταιρεία αντιμετωπίζει προφανώς δυσκολίες και ότι οι ιταλικές αρχές θεώρησαν την κρατική εγγύηση που προορίζεται για την κάλυψη μέρους του δανείου ως ενίσχυση για αναδιάρθρωση, το εν λόγω δάνειο πρέπει να εξεταστεί σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων.

Γ. Το επιδοτούμενο δάνειο ύψους 6 500 εκατομμυρίων ITL που χορηγήθηκε στην Keller Meccanica SpA

Ανάλογα συμπεράσματα με αυτά που αναφέρονται στο σημείο Β ισχύουν και για το επιδοτούμενο δάνειο των 6 500 εκατομμυρίων ITL το οποίο χορηγήθηκε από την Società Finanziaria Industriale Rinascente Sardegna-Sfirs SpA στην Keller Meccanica SpA.

Κατά τη στιγμή της κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή τόνισε ότι το επιδοτούμενο δάνειο δεν πληρούσε τους όρους βάσει των οποίων η ίδια είχε εγκρίνει την ενίσχυση (κρατική ενίσχυση C 4/85 — Ιταλία), ιδίως όσον αφορά το μέγεθος των δικαιούχων επιχειρήσεων. Το καθεστώς ενισχύσεων, όπως εγκρίθηκε από την Επιτροπή, προέβλεπε ότι οι δικαιούχοι θα ήταν επιχειρήσεις των οποίων οι επενδύσεις παγίου ενεργητικού δεν υπερβαίνουν τα 7 δισεκατομμύρια ITL και οι οποίες απασχολούσαν το πολύ 100 υπαλλήλους. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαβίβασαν οι ιταλικές αρχές πριν από την κίνηση της διαδικασίας, η Keller Meccanica SpA είχε 319 υπαλλήλους και πάγιες επενδύσεις ύψους 53 466 εκατομμυρίων ITL.

Στις παρατηρήσεις τους κατά την κίνηση της διαδικασίας, οι ιταλικές αρχές δήλωσαν ότι η Επιτροπή έσφαλε όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με τον μέγιστο αριθμό των εργαζομένων. Κατά την άποψη των ιταλικών αρχών, η Επιτροπή, όταν ενέκρινε τα μέτρα που προβλέπονταν στον περιφερειακό νόμο αριθ. 66/1976, είχε πρώτα καθορίσει το μέγιστο ποσό που μπορούσε να χορηγηθεί ως ενίσχυση ανά μονάδα εργασίας (14 000 ή 18 000 Ecu) και στη συνέχεια όρισε μια βάση 100 εργαζομένων προκειμένου να καθορίσει το μέγιστο αποδεκτό ποσό ανά επιχείρηση, ανεξάρτητα από τον αριθμό των υπαλλήλων. Εξάλλου, ο αυστηρός περιορισμός των υπαλλήλων σε 100, όπως προτείνει η Επιτροπή, θα ήταν αντίθετος προς τον ορισμό που η ίδια έδωσε στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (λιγότεροι από 250 υπάλληλοι) και θα στερούσε από πολλές τέτοιες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να επωφεληθούν από τα εν λόγω επιδοτούμενα δάνεια.

Εξάλλου, οι ιταλικές αρχές υποστήριζαν ότι αυτό που η Επιτροπή θεώρησε ως μεταγενέστερες τροποποιήσεις του καθεστώτος ενισχύσεων, βάσει των οποίων κατέστη δυνατή η χορήγηση ενίσχυσης στην Keller Meccanica SpA, ήταν μόνο ενημέρωση και επακόλουθη προσαρμογή των παραμέτρων (πάγιες επενδύσεις και χρηματοδότηση ανά εργαζόμενο). Σήμερα, το αρχικό κριτήριο προσδιορισμού του μεγέθους βάσει των παγίων επενδύσεων, το οποίο είχε οριστεί σε 7 δισεκατομμύρια ITL, δεν αντιστοιχεί πλέον ούτε σε βιοτεχνία μεσαίου μεγέθους. Κατά συνέπεια, λόγω της συνεχούς μείωσης της αγοραστικής δύναμης της ιταλικής λίρας, τα κριτήρια αυτά αναπροσαρμόστηκαν προς τα άνω. Πρέπει να τονιστεί ότι η αναπροσαρμογή αυτή παραμένει κατώτερη από την υποτίμηση της ιταλικής λίρας κατά την περίοδο 1980-1992, η οποία, σύμφωνα με τους υπολογισμούς του ISTAT, ανέρχεται σε 130,6 %.

Όσον αφορά το επιδοτούμενο δάνειο υπέρ της Keller Meccanica SpA, η Επιτροπή παρατηρεί ότι τα κριτήρια επιλεξιμότητας είχαν καθοριστεί σαφώς στην απόφασή της του 1985 (κρατική ενίσχυση C 4/85 — Ιταλία). Η επιστολή που είχε αποσταλεί στις ιταλικές αρχές για να τις ενημερώσει σχετικά με την απόφαση της Επιτροπής αναφέρει ρητά ότι «η Επιτροπή έχει επίγνωση των ορίων που καθορίζονται όσον αφορά το μέγεθος των δικαιούχων επιχειρήσεων (100 υπάλληλοι και πάγιες επενδύσεις 7 δισεκατομμυρίων ITL κατ' ανώτατο όριο)». Ως εκ τούτου, το όριο των 100 υπαλλήλων πρέπει να εκληφθεί σαν κριτήριο μεγέθους και μέγιστο όριο. Ακόμα και αν υποθεθεί ότι οι ιταλικές αρχές έκριναν ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν αντικατόπτριζε την έννοια του κοινοποιηθέντος καθεστώτος, δεν προσέβαλαν την απόφαση αυτή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εντός της καθορισμένης προθεσμίας. Κατά συνέπεια, η απόφαση είναι οριστική και αμετάκλητη.

Δεδομένου ότι το εγκριθέν καθεστώς δεν προέβλεπε μηχανισμό προσαρμογής για τα κριτήρια χορήγησης των ενισχύσεων και επιλεξιμότητας των δικαιούχων, οι τροποποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν εκ των υστέρων ήταν επί της ουσίας και έπρεπε να είχαν κοινοποιηθεί στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Εφόσον δεν πραγματοποιήθηκε η κοινοποίηση αυτή, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το επιδοτούμενο δάνειο που είχε ήδη χορηγηθεί στην Keller Meccanica SpA καλύπτεται από

την έγκριση της Επιτροπής σχετικά με το προαναφερόμενο καθεστώς. Οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από τις ιταλικές αρχές δεν επιτρέπουν να μεταβληθεί η θέση την οποία εξέφρασε η Επιτροπή κατά την κίνηση της διαδικασίας. Το δάνειο δεν πληροί τους όρους βάσει των οποίων η Επιτροπή ενέκρινε το καθεστώς ενισχύσεων, ιδίως όσον αφορά το μέγεθος των ενδεχόμενων δικαιούχων.

Δεδομένου ότι δεν τηρήθηκαν οι όροι που προβλέπει το εγκεκριμένο καθεστώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι το επιδοτούμενο δάνειο των 6 500 εκατομμυρίων ITL υπέρ της Keller Meccanica SpA αποτελεί νέο ανεξάρτητο μέτρο, το οποίο δεν καλύπτεται από το εν λόγω καθεστώς. Εξάλλου, επειδή η εταιρεία αντιμετωπίζει προφανώς δυσκολίες, το δάνειο πρέπει να εξεταστεί σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων.

V

Η επιδότηση επιτοκίου για τα δάνεια που χορηγήθηκαν στην Keller SpA και την Keller Meccanica SpA αντίστοιχως, πρέπει να θεωρηθεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

Πρέπει να προστεθεί ότι, κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, οι ιταλικές αρχές δεν αμφισβήτησαν ποτέ ότι η επιδότηση επιτοκίου στα δύο αυτά δάνεια συνιστά κρατική ενίσχυση. Οι εν λόγω αρχές δεν ζήτησαν την εφαρμογή ειδικών παρεκκλίσεων και περιορίστηκαν μόνο στο να παρατηρήσουν ότι τα δύο επιδοτούμενα δάνεια είχαν χορηγηθεί δυνάμει περιφερειακών καθεστώτων ενισχύσεων, εγκεκριμένων από την Επιτροπή.

Οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, λόγω της ίδιας τους της φύσης, στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Η στρέβλωση του ανταγωνισμού και η επίπτωση στις συναλλαγές επιβεβαιώνονται και από την υπάρχουσα κατάσταση στον τομέα στον οποίο ασκούν δραστηριότητες και οι δύο εταιρείες.

Ο τομέας του τροχαίου σιδηροδρομικού υλικού περιλαμβάνει την κατασκευή εξοπλισμού για τους σιδηροδρόμους και τις αστικές μεταφορές σε ράγες⁽¹⁾. Μετά από μια περίοδο στασιμότητας κατά το δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του '80, η ζήτηση αυξήθηκε με ταχύ ρυθμό από το 1991 ως το 1994. Το 1994 σημειώθηκε μια μικρή πτώση τόσο στην παραγωγή όσο και στην κατανάλωση (4,7 % και 1,7 % αντιστοίχως) πριν καταρρεύσουν και οι δύο: η παραγωγή μειώθηκε κατά 16,5 % και η κατανάλωση κατά 13,9 % φθάνοντας σε επίπεδα κατώτερα από εκείνα του 1992.

Η ζήτηση στον τομέα αυτό επικεντρώνεται σε μικρό αριθμό πελατών: εθνικές και περιφερειακές σιδηροδρομικές εταιρείες, εταιρείες αστικών μεταφορών, ιδιωτικές εταιρείες ενοικίασης και χρηματοδοτικής μίσθωσης, καθώς και βιομηχανίες που διαθέτουν δικό τους τροχαίο σιδηροδρο-

μικό υλικό. Η ζήτηση του υλικού αυτού εξαρτάται από τις μακροπρόθεσμες πολιτικές στους τομείς της υποδομής και των μεταφορών, οι οποίες επηρεάζονται από το πολιτικό και οικονομικό κλίμα.

Δεδομένου ότι η αγορά αποτελείται από αρκετά περιορισμένο αριθμό πελατών, οι οποίοι κατά αραιά διαστήματα θέτουν σε εφαρμογή μεγάλα πολυετή σχέδια, ο ανταγωνισμός μεταξύ των προμηθευτών είναι ιδιαίτερα έντονος. Για τους κατασκευαστές τροχαίου υλικού, κάθε σύμβαση είναι κρίσιμη λόγω των παραγόντων αυτών. Η πείρα και οι οικονομίες κλίμακας που αποκτά ο κατασκευαστής μέσω της ανάθεσης πολλών συμβάσεων στην επιχείρησή του είναι καθοριστικής σημασίας για την εκτίμηση της επόμενης προσφοράς του και την ανάθεση σε αυτόν νέας σύμβασης.

Οι πολλών δεκαετιών σχέσεις αλληλεξάρτησης μεταξύ σιδηροδρομικών εταιρειών και των προμηθευτών τους οδήγησαν σε κατάσταση υπερβάλλουσας παραγωγικής ικανότητας, η οποία απορροφήθηκε μόνον εν μέρει από τις εξαγωγές προς τρίτες χώρες. Κατά το παρελθόν, οι παραγγελίες από άλλες χώρες που διαθέτουν εγχώριους κατασκευαστές τροχαίου υλικού ήταν λιγοστές, με εξαίρεση τις Κάτω Χώρες, την Ισπανία και, πιο πρόσφατα, το Ηνωμένο Βασίλειο. Η πρόσβαση ενός μεμονωμένου προμηθευτή σε νέες εθνικές αγορές ήταν συνήθως δυνατή μέσω εξαγοράς, συμμετοχής ή στο πλαίσιο κοινοπραξιών.

Η εφαρμογή της οδηγίας 90/531/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾ σχετικά με τις δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών σε προηγούμενως εξαιρούμενους τομείς, συμπεριλαμβανομένων των μεταφορών, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/22/ΕΚ⁽³⁾, δημιούργησε νέες εμπορικές δυνατότητες για τους Ευρωπαίους προμηθευτές μετά από πολλά χρόνια περιορισμένης πρόσβασης στις εθνικές αγορές. Εξάλλου, η τάση προς διασυννοριακές αγορές αναμένεται να ενισχυθεί χάρη στο σαφέστερο διαχωρισμό μεταξύ της διαχείρισης της σιδηροδρομικής υποδομής και της παροχής υπηρεσιών σιδηροδρομικής μεταφοράς που προβλέπει η οδηγία 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽⁴⁾ σχετικά με την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων.

Οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές τροχαίου υλικού⁽⁵⁾ ανήλθαν σε 1,5 δισεκατομμύρια Ecu το 1993, σε 2,6 δισεκατομμύρια Ecu το 1994, σε 1,4 δισεκατομμύρια Ecu το 1995 και σε 1,2 δισεκατομμύρια Ecu το 1996. Το ποσοστό της Ιταλίας σε σχέση με τα συνολικά αυτά στοιχεία είναι το εξής:

	(%)			
	1993	1994	1995	1996
Εισαγωγές	2,36	1,74	4,33	9,33
Εξαγωγές	14,84	4,17	6,28	10

Πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με τις δηλώσεις των ιταλικών αρχών, η Keller SpA εξήγαγε στη Γερμανία τροχαίο υλικό ποσού ύψους 7 414 εκατομμυρίων ITL το 1991, 18 968 εκατομμυρίων ITL το 1992 και 6 820 εκατομμυρίων ITL το 1993.

⁽²⁾ ΕΕ L 297 της 29. 10. 1990, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 164 της 30. 6. 1994, σ. 3.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 237 της 24. 8. 1991, σ. 25.

⁽⁵⁾ Eurostat, Intra European Union Statistics.

⁽¹⁾ Πανόραμα της βιομηχανίας της ΕΕ 1997, Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

VI

Οι ιταλικές αρχές χαρακτήρισαν ενίσχυση για αναδιάρθρωση την κρατική εγγύηση η οποία προοριζόταν για την κάλυψη μέρους των επιδοτούμενων δανείων υπέρ της Keller SpA και της Keller Meccanica SpA. Κατά συνέπεια, τα δάνεια θα πρέπει και αυτά να θεωρηθούν ενισχύσεις για αναδιάρθρωση. Ακόμα και αν τα στοιχεία ενίσχυσης που περιέχουν τα δύο επιδοτούμενα δάνεια θεωρούνταν ενισχύσεις για διάσωση, δεν θα μπορούσαν να εγκριθούν σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων. Πράγματι, τα δάνεια αυτά δεν πληρούν όλους τους όρους που περιλαμβάνονται στις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, ιδίως επειδή δεν χορηγήθηκαν για την περίοδο που ήταν αναγκαία για την εφαρμογή του σχεδίου αποκατάστασης της βιωσιμότητας. Η ισχύς του καθεστώτος για τη χορήγηση ενισχύσεων διάσωσης μπορεί να παραταθεί μόνον στην περίπτωση που η Επιτροπή, κατά τη λήξη της περιόδου χορήγησης των ενισχύσεων αυτών, δεν έχει ακόμη περατώσει την εξέταση του σχεδίου αναδιάρθρωσης· η εν λόγω παράταση μπορεί να δοθεί μέχρις ότου ολοκληρωθεί η εξέταση αυτή.

Στην προκειμένη περίπτωση, η ενίσχυση έχει στόχο να επιτρέψει στις δύο εταιρείες να εκτελέσουν τις υπάρχουσες παραγγελίες. Τόσο το προβλεπόμενο χρονοδιάγραμμα για την εκτέλεση των παραγγελιών αυτών (31 ως 39 μήνες) όσο και η διάρκεια των δανείων, υπερβαίνουν κατά πολύ την εξαμηνιαία περίοδο για την οποία χορηγείται κανονικά μια ενίσχυση διάσωσης. Εξάλλου, όπως εξηγείται παρακάτω, τα σχέδια που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή αποσκοπούν μόνο στην εκτέλεση των παραγγελιών και δεν μπορούν να θεωρηθούν σχέδια αναδιάρθρωσης ικανά να αποκαταστήσουν την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των επιχειρήσεων.

Οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων ορίζουν ότι η ενίσχυση αναδιάρθρωσης θα έπρεπε, γενικά, να χορηγείται μόνον εφόσον αποδεικνύεται ότι η έγκριση της ενίσχυσης αυτής είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας. Κατά συνέπεια, η έγκριση μπορεί να δοθεί μόνον υπό τον όρο ότι τηρούνται αυστηρά κριτήρια και λαμβάνεται πλήρως υπόψη η στρέβλωση του ανταγωνισμού που ενδέχεται να επιφέρει η ενίσχυση.

Για να εγκριθεί η ενίσχυση από την Επιτροπή, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να πληροί όλες τις ακόλουθες γενικές προϋποθέσεις, και ειδικότερα πρέπει:

- να αποκαθιστά την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και βάσει ρεαλιστικών εκτιμήσεων όσον αφορά τις μελλοντικές συνθήκες λειτουργίας. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση αναδιάρθρωσης πρέπει να συνδέεται με εφικτό πρόγραμμα αναδιάρθρωσης ή εξυγίανσης, το οποίο πρέπει να υποβληθεί στην Επιτροπή με όλες τις σχετικές λεπτομέρειες,
- να προλαμβάνει την αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού που μπορεί να επιφέρει η ενίσχυση,
- να είναι ανάλογο με το κόστος και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης,
- να εφαρμόζεται πλήρως. Εξάλλου, προβλέπεται η διαβίβαση ετήσιων λεπτομερών εκθέσεων στην Επιτροπή.

Στην προκειμένη περίπτωση, όσον αφορά την Keller SpA και την Keller Meccanica SpA, οι ιταλικές αρχές υπέβαλαν σχέδια εξυγίανσης τα οποία αποσκοπούσαν στην εκτέλεση των υπάρχουσων παραγγελιών ενόψει της αποκατάστασης της βιωσιμότητας των δύο εταιρειών. Εξάλλου, δεν αποκλειόταν να γίνουν δεκτές και νέες παραγγελίες, ανάλογα με την πορεία εκτέλεσης των ήδη υφιστάμενων παραγγελιών. Όλα τα προβλεπόμενα μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της ανανέωσης των παραγωγικών εγκαταστάσεων και του εκσυγχρονισμού των μηχανημάτων, αποσκοπούν στην επίτευξη του ίδιου στόχου. Το χρηματοοικονομικό σχέδιο που υποβλήθηκε στην Επιτροπή για την Keller SpA προβλέπει, μετά την εκτέλεση των παραγγελιών, θετικό οικονομικό αποτέλεσμα της τάξεως των 1 805 εκατομμυρίων ITL. Στην περίπτωση της Keller Meccanica SpA, το προβλεπόμενο κέρδος ανέρχεται σε 8 300 εκατομμύρια ITL.

Κατά την κίνηση της διαδικασίας, καμία από τις δύο εταιρείες δεν είχε λάβει νέες παραγγελίες. Η Επιτροπή δεν ήταν σε θέση να συμπεράνει ότι τα προβλεπόμενα σχέδια αναδιάρθρωσης θα αποκαθιστούσαν την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα και των δύο εταιρειών δεδομένου ότι, ακόμα και μετά την εκτέλεση των υπάρχουσων παραγγελιών, τα προβλεπόμενα αποτελέσματα δεν επαρκούσαν για την κάλυψη των ζημιών που είχαν σημειωθεί κατά το παρελθόν.

Στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν κατά την κίνηση της διαδικασίας, οι ιταλικές αρχές επέστησαν την προσοχή στον ιδιάζοντα χαρακτήρα των διατάξεων του νόμου αριθ. 95 του 1979, διευκρινίζοντας ότι στόχος του καθεστώτος αναγκαστικής διαχείρισης είναι να επιτρέψει τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της αφερέγγυας εταιρείας όταν φαίνεται δυνατή η εξυγίανση της ενόψει της μεταβίβασης του ενεργητικού της, το ταχύτερο δυνατόν, σε ιδιώτες ενδιαφερόμενους. Κατά συνέπεια, είναι προφανές ότι το πρόγραμμα εξυγίανσης δεν μπορεί να καλύπτει χρονική περίοδο μεγαλύτερη από αυτήν της αναγκαστικής διαχείρισης (τέσσερα χρόνια κατ' ανώτατο όριο). Όλες οι αποφάσεις σχετικά με το μέλλον των δύο εταιρειών μετά την περίοδο αυτή θα πρέπει να ληφθούν από τον ενδεχόμενο ιδιώτη αγοραστή. Εξάλλου, οι αρχές της Σαρδηνίας εξήγησαν ότι, όσον αφορά την Keller Meccanica SpA, οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει ο διαχειριστής στο πλαίσιο του καθεστώτος αναγκαστικής διαχείρισης δεν έχουν διαρθρωτικό χαρακτήρα, αλλά αποσκοπούν στην εκτέλεση των υφιστάμενων παραγγελιών.

Στην τελευταία επιστολή τους, στις 27 Ιανουαρίου 1998, οι ιταλικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι κινήθηκε η διαδικασία πώλησης των εγκαταστάσεων της Keller SpA και της Keller Meccanica SpA, και προσέθεσαν ότι λόγω του γεγονότος αυτού δεν ήταν πλέον απαραίτητο να διαβιβάζουν τα σχέδια αναδιάρθρωσης.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να τροποποιήσει τα αρχικά συμπεράσματά της βάσει των πληροφοριών που αναφέρονται ανωτέρω, δηλαδή ότι το «πρόγραμμα εξυγίανσης» που κατήρτισε ο αναγκαστικός διαχειριστής για την Keller SpA και την Keller Meccanica SpA στο πλαίσιο του νόμου αριθ. 95/1979 αποτελεί απλώς ένα σχέδιο χρηματοδότησης με στόχο την εκτέλεση των υφιστάμενων παραγγελιών κατά τη στιγμή της εφαρμογής του νόμου.

Το πρόγραμμα εξυγίανσης δεν μπορεί να θεωρηθεί σχέδιο αναδιάρθρωσης όπως ορίζεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών εταιρειών, δεδομένου ότι δεν πρόκειται για ένα εφικτό, συγκροτημένο και μακρόπνοο σχέδιο που αποσκοπεί στην αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας της επιχείρησης. Για να πληροί το κριτήριο της βιωσιμότητας, το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να επιτρέπει στην επιχείρηση να καλύψει όλα τα έξοδά της, συμπεριλαμβανομένων των αποσβέσεων και των χρηματοοικονομικών επιβαρύνσεων, και να επιτρέψει, επίσης, μια ελάχιστη απόδοση του κεφαλαίου, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι, μετά την εφαρμογή του προγράμματος αναδιάρθρωσης, η επιχείρηση δεν θα χρειάζεται περαιτέρω ενισχύσεις από το κράτος και θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό της αγοράς βασιζόμενη στις δικές της δυνάμεις.

Είναι προφανές ότι τούτο δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση. Το μέτρο αποσκοπεί στο να διατηρήσει και τις δύο εταιρείες σε λειτουργία για μια περιορισμένη μεταβατική περίοδο, έως ότου βρεθεί ιδιώτης αγοραστής. Οι ιταλικές αρχές παραδέχονται ότι κάθε πρωτοβουλία με στόχο την εξασφάλιση της χρηματοοικονομικής αποδοτικότητας των εταιρειών στο μέλλον θα πρέπει να αναληφθεί από τον ενδεχόμενο ιδιώτη αγοραστή, μετά τη λήξη του καθεστώτος αναγκαστικής διαχείρισης. Κατά συνέπεια, συνάγεται ότι το πρώτο και σημαντικότερο κριτήριο που ορίζουν οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές (ήτοι, η κατάρτιση σχεδίου αναδιάρθρωσης με στόχο την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των επιχειρήσεων) δεν τηρείται.

Εξάλλου, δεν τηρείται ούτε το κριτήριο σχετικά με την πρόληψη αδικαιολόγητης στρέβλωσης του ανταγωνισμού που απορρέει από την ενίσχυση, εφόσον κατά την μεταβατική περίοδο και οι δύο εταιρείες διατηρήθηκαν τεχνητά σε κατάσταση λειτουργίας, σε βάρος των μη επιδοτούμενων ανταγωνιστών τους του ιδίου τομέα. Εξάλλου, δεν αποκλείεται οι δύο εταιρείες να λάβουν νέες παραγγελίες.

Κατά συνέπεια, τα στοιχεία ενίσχυσης που περιλαμβάνονται στα επιδοτούμενα δάνεια (ύψους 33 839 εκατομμυρίων ITL υπέρ της Keller SpA και 6 500 εκατομμυρίων ITL υπέρ της Keller Meccanica SpA) δεν μπορούν να εωφεληθούν από την παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ), τη μόνη που μπορεί να εφαρμοστεί στις ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων. Η παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 δεν μπορεί να εφαρμοστεί επειδή η ενίσχυση δεν αποσκοπεί στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης περιοχών στις οποίες το διοικητικό επίπεδο είναι ασυνήθως χαμηλό.

Πρέπει να τονιστεί ότι, ακόμα και αν οι δύο εταιρείες είχαν ιδιωτικοποιηθεί στο τέλος της τετραετούς περιόδου αναγκαστικής διαχείρισης, η Επιτροπή θα είχε καταλήξει στα ίδια συμπεράσματα για τους λόγους που αναφέρονται ανωτέρω. Το γεγονός αυτό δεν θα είχε απαλλάξει την Επιτροπή από την υποχρέωση να λάβει θέση σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν κατά την μεταβατική περίοδο αναγκαστικής διαχείρισης, τα οποία πρέπει να εξεταστούν ξεχωριστά, ανεξάρτητα από την ενδεχόμενη μεταβίβαση.

Τα συμπεράσματα της Επιτροπής δεν επηρεάζονται ούτε και από το γεγονός ότι και οι δύο εταιρείες βρίσκονται υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης. Σε μια παλαιότερη περίπτωση κρατικής ενίσχυσης [κρατική ενίσχυση C 8/96 Ferdofin Srl ⁽¹⁾], η Επιτροπή είχε αποφανθεί ότι οι ενισχύσεις που είχαν χορηγηθεί δυνάμει του νόμου αριθ. 95/1979 στην Ferdofin αποτελούσαν κρατικές ενισχύσεις, εφόσον τα μέτρα που λαμβάνονται βάσει του νόμου αυτού δεν προορίζονται για όλες τις εταιρείες αλλά μόνο για τις μεγαλύτερες (άνω των 300 υπαλλήλων), ενώ η ίδια η διαδικασία εξαρτάται από τη διακριτική εξουσία των κρατικών αρχών. Ελλείψει πραγματικού σχεδίου αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή έκλεισε την υπόθεση διατάσσοντας την επιστροφή της ενίσχυσης που είχαν χορηγήσει οι ιταλικές αρχές στην Ferdofin. Για λόγους συνέπειας με την απόφαση αυτή, περιπτώσεις όπως η παρούσα, οι οποίες παρουσιάζουν ανάλογα χαρακτηριστικά, δεν μπορούν να έχουν σαν αποτέλεσμα τη λήψη διαφορετικής θέσης εκ μέρους της Επιτροπής.

VII

Τα στοιχεία ενίσχυσης ισοδυναμούν με τη διαφορά μεταξύ των επιτοκίων που εφαρμόστηκαν στις εταιρείες και του επιτοκίου αναφοράς που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό του ισοδυνάμου καθαρής επιχορήγησης των περιφερειακών ενισχύσεων στην Ιταλία το 1995, δηλαδή 11,35 %. Από τους υπολογισμούς προκύπτει ένα στοιχείο ενίσχυσης της τάξεως των 4 288 εκατομμυρίων ITL για το επιδοτούμενο δάνειο που χορηγήθηκε στην Keller SpA και ένα στοιχείο ενίσχυσης της τάξεως των 903 εκατομμυρίων ITL για το επιδοτούμενο δάνειο που χορηγήθηκε στην Keller Meccanica SpA.

Συνάγεται επομένως, ότι οι επιδοτήσεις επιτοκίου που ανέρχονται, αντιστοίχως, σε 4 288 εκατομμύρια ITL στην περίπτωση του επιδοτούμενου δανείου που χορηγήθηκε στην Keller SpA και σε 903 εκατομμύρια ITL για το επιδοτούμενο δάνειο που χορηγήθηκε στην Keller Meccanica SpA, πρέπει να κηρυχθούν παράνομες και μη συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

Όταν διαπιστώσει ότι μια ενίσχυση που έχει χορηγηθεί παράνομα δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή διατάσσει το σχετικό κράτος μέλος να ανακτήσει την ενίσχυση από τον δικαιούχο, όπως ορίζει το Δικαστήριο στις αποφάσεις του σχετικά με τις υποθέσεις 70/72 Επιτροπή κατά Γερμανίας ⁽²⁾, 310/85 Deufil κατά Επιτροπής ⁽³⁾ και C-5/89 Επιτροπή κατά Γερμανίας ⁽⁴⁾.

Ως εκ τούτου, οι ιταλικές αρχές καλούνται να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για να ανακτήσουν την παράνομη και μη συμβιβάσιμη ενίσχυση,

ΕΞΕΛΑΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγήθηκαν τα επιδοτούμενα δάνεια, ύψους 33 839 εκατομμυρίων ITL υπέρ της Keller SpA και 6 500 εκατομμυρίων ITL υπέρ της Keller

⁽¹⁾ ΕΕ L 306 της 11. 11. 1997, σ. 25.

⁽²⁾ Συλλογή 1972-1973, σ. 609.

⁽³⁾ Συλλογή 1987, σ. 901.

⁽⁴⁾ Συλλογή 1990, σ. I-3437.

Meccanica SpA, δεν αντιστοιχούν σε αυτές που προβλέπουν τα καθεστώτα περιφερειακών ενισχύσεων τα οποία έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή. Εξάλλου, τα εν λόγω δάνεια χορηγήθηκαν προτού η Επιτροπή διατυπώσει τις παρατηρήσεις της σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης σχετικά με τις τροποποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν εκ των υστέρων στα καθεστώτα αυτά.

Άρθρο 2

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν υπό μορφή επιδοτήσεων επιτοκίου, ύψους 4 288 εκατομμυρίων ITL υπέρ της Keller SpA και 903 εκατομμυρίων ITL υπέρ της Keller Meccanica SpA, είναι παράνομες.

Στις ενισχύσεις αυτές δεν μπορεί να εφαρμοσθεί καμία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης ή στο άρθρο 61 παράγραφοι 2 και 3 της συμφωνίας ΕΟΧ και, κατά συνέπεια, δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ.

Άρθρο 3

Η Ιταλία λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσει την επιστροφή των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν παράνομα και οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 2. Η επι-

στροφή αυτή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις που ισχύουν στην Ιταλία.

Τα ποσά που πρέπει να ανακτηθούν αποφέρουν τόκους από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης ως την στιγμή της επιστροφής τους. Οι τόκοι υπολογίζονται βάσει του επιτοκίου αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδυνάμου καθαρής επιχορήγησης των περιφερειακών ενισχύσεων το οποίο ισχύει στην Ιταλία την ημερομηνία επιστροφής.

Άρθρο 4

Η Ιταλία ανακοινώνει στην Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, τα μέτρα που έχει λάβει για να συμμορφωθεί προς αυτήν.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 1 Ιουλίου 1998.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Ιουλίου 1998

σχετικά με εγγυήσεις υπέρ της Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2369]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/196/EKAX)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και ιδίως το άρθρο 4 στοιχείο γ),

την απόφαση αριθ. 2496/96/EKAX της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 6,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους,

Έκτιμώντας ότι:

I

Με επιστολή της 12ης Αυγούστου 1997, η Επιτροπή πληροφόρησε τη Γερμανία ότι προτίθεται να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 5 της απόφασης αριθ. 2496/96/EKAX (στο εξής «ο κώδικας ενισχύσεων στον τομέα του χάλυβα») λόγω της εγγύησης καλής εκτέλεσης 80 % που χορήγησε το ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας υπέρ της Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH (στο εξής «Rötzel»).

Στις 25 Απριλίου 1995 το ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας χορήγησε εγγύηση καλής εκτέλεσης 80 % για τραπεζική πίστωση ύψους 15 εκατ. DM. Το μέτρο αυτό εντασσόταν στο πλαίσιο εγκεκριμένου προγράμματος εγγυήσεων του εν λόγω ομόσπονδου κράτους [N 155/88· επιστολή SG(88) D/6814 της 9ης Ιουνίου 1988]. Η έγκριση είχε δοθεί αποκλειστικά δυνάμει της συνθήκης ΕΚ, όχι όμως της συνθήκης ΕΚΑΧ. Εξάλλου, συνοδευόταν από ορισμένους περιορισμούς, δεδομένου ότι για ορισμένες ειδικές περιπτώσεις σε ευαίσθητους τομείς, όπως του χάλυβα, προβλεπόταν η υποχρέωση ατομικής κοινοποίησης. Στην προκειμένη περίπτωση δεν είχε γίνει κοινοποίηση.

Η πίστωση και η αντίστοιχη εγγύηση αποσκοπούσαν στη στήριξη του σχεδίου αναδιάρθρωσης της επιχείρησης. Η Rötzel παράγει ταινίες χάλυβα θερμής και ψυχρής έλασης, καθώς και μορφοχάλυβες και προϊόντα χάλυβα υψηλού βαθμού κραματοποίησης στο εργοστάσιο Nettetel. Η παραγωγική της ικανότητα για ταινίες χάλυβα θερμής έλασης ανέρχεται σε 54 000 τόνους ετησίως. Η εταιρεία παράγει συνολικά περίπου 50 000 τόνους ετησίως, εκ των οποίων οι 30 000 τόννοι είναι ταινίες θερμής έλασης και οι

20 000 τόννοι ταινίες ψυχρής έλασης. Το ήμισυ περίπου της παραγωγής προϊόντων θερμής έλασης υφίσταται επεξεργασία στο εργοστάσιο. Η Rötzel απασχολεί 170 εργαζόμενους, εκ των οποίων 95 για την παραγωγή ταινιών ψυχρής έλασης και 35 για την παραγωγή ταινιών θερμής έλασης.

Από το 1950 έως το 1993 η Rötzel διέθετε επίσης μία μονάδα παραγωγής στο Dinslaken, με παραγωγική ικανότητα θερμής έλασης ύψους 264 000 τόνων ετησίως. Λόγω της κατάστασης της αγοράς η ετήσια παραγωγή στον τομέα των ταινιών θερμής έλασης μειώθηκε αισθητά από το 1976 έως το 1994. Για το λόγο αυτό, η Rötzel επέκτεινε τη μονάδα παραγωγής ψυχρής έλασης στο Nettetel. Οι αντίστοιχες επενδύσεις ανήλθαν περίπου σε 20 εκατ. DM. Στη διάρκεια του 1990 η κατάσταση επιδεινώθηκε και η Rötzel αποφάσισε να κλείσει το εργοστάσιό της στο Dinslaken. Οι δαπάνες για το κλείσιμο της μονάδας εκτιμήθηκαν από τη Γερμανία σε 10,5 εκατ. DM. Ως αποτέλεσμα του κλεισίματος, σταμάτησε η χρησιμοποίηση παραγωγικής ικανότητας 264 000 τόνων ετησίως για προϊόντα θερμής έλασης. Η παύση ενός τόσο σημαντικού τμήματος των δραστηριοτήτων της επιχείρησης κατέστησε αναγκαία την πλήρη αναδιάρθρωσή της, πράγμα που οδήγησε στην επαναλειτουργία της μονάδας θερμής έλασης IV στο Nettetel.

Για τη χρηματοδότηση των δαπανών αναδιάρθρωσης από την παύση της λειτουργίας της μονάδας στο Dinslaken χρειάστηκε να πωληθούν ακίνητα που ανήκαν στη Rötzel και, στην τελική φάση, να χορηγηθεί η προαναφερθείσα τραπεζική πίστωση ύψους 15 εκατ. DM. Η πίστωση καλύφθηκε από εγγύηση των δύο εταιρών ύψους 5 εκατ. DM και σε ποσοστό 80 % από εγγύηση καλής εκτέλεσης που χορηγήθηκε από το ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας. Σύμφωνα με τη γερμανική κυβέρνηση, οι επενδύσεις δεν αφορούσαν τη μονάδα θερμής έλασης στο Nettetel.

Τα προϊόντα της εταιρείας Rötzel εμπίπτουν σε δύο διαφορετικές συνθήκες, δηλαδή στη συνθήκη ΕΚ και στη συνθήκη ΕΚΑΧ. Η παραγωγή προϊόντων θερμής έλασης εμπίπτει στη συνθήκη ΕΚΑΧ. Με αφορμή την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Rötzel, ως επιχείρηση παραγωγής χάλυβα, εμπίπτει στο άρθρο 80 της συνθήκης ΕΚΑΧ και τις διατάξεις σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις της ίδιας συνθήκης. Ακόμη και αν, όπως ισχυρίζεται η γερμανική κυβέρνηση, η προαναφερθείσα εγγύηση καλής εκτέλεσης χορηγήθηκε αποκλειστικά για την κάλυψη επενδυτικής πίστωσης που προοριζόταν για τη μονάδα

⁽¹⁾ ΕΕ L 338 της 28. 12. 1996, σ. 42.

ψυχρής έλασης, οι επενδύσεις συνέβαλαν στην αναδιάρθρωση της Rötzel, πράγμα που οδήγησε στην επαναλειτουργία της μονάδας θερμής έλασης. Εξάλλου, υπάρχει ο κίνδυνος λόγω της στενής διαπλοκής της παραγωγής της μονάδας ψυχρής έλασης με τις δραστηριότητες EKAX, που και οι δύο συγκεντρώνονται στην ίδια επιχείρηση, η εγγύηση να έχει επιπτώσεις και στον τομέα παραγωγής χάλυβα EKAX.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι, χορηγώντας την εγγύηση για την τραπεζική πίστωση χωρίς να απαιτήσει ασφάλιστρο κινδύνου, το ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας ανέλαβε κάποιο κίνδυνο, η Επιτροπή θεώρησε ότι το εν λόγω ομόσπονδο κράτος δεν συμπεριφέρθηκε όπως ένας ιδιώτης επενδυτής. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή θεώρησε την εγγύηση ως κρατική ενίσχυση.

Σύμφωνα με το άρθρο 4 στοιχείο γ) της συνθήκης EKAX, δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά όλες οι επιδοτήσεις ή ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη, υπό οποιαδήποτε μορφή. Οι εξαιρέσεις του εν λόγω κανόνα προσδιορίζονται στον κώδικα ενισχύσεων στον τομέα του χάλυβα που εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 95 της συνθήκης EKAX.

Με αφορμή της έναρξη της διαδικασίας, η Επιτροπή εξέφρασε σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητα των κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά, δεδομένου ότι δεν φαίνεται να ισχύει καμία από τις εξαιρέσεις του κώδικα ενισχύσεων στον τομέα του χάλυβα. Για το λόγο αυτό η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εγγύηση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 4 στοιχείο γ) της συνθήκης EKAX.

Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 5 του κώδικα ενισχύσεων στον τομέα του χάλυβα.

II

Η Επιτροπή δημοσίευσε την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία⁽¹⁾ στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, καλώντας τα άλλα κράτη μέλη και τους τρίτους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Η UK Steel Association δήλωσε στις 18 Νοεμβρίου 1997 ότι, ναι μεν διαφωνεί με την άποψη ότι το σύνολο των κρατικών ενισχύσεων προς μία επιχείρηση, η οποία αναπτύσσει δραστηριότητες τόσο εντός όσο και εκτός του τομέα EKAX, εμπίπτουν αυτομάτως και ανεξαρτήτως του σκοπού τους στις διατάξεις EKAX, συμφωνεί ωστόσο ότι στην προκειμένη περίπτωση δικαιολογείται η προσέγγιση της Επιτροπής, διότι η Rötzel αποτελεί πλήρως ενοποιημένη επιχείρηση με μία έδρα. Η Επιτροπή διαδίδασε στη γερμανική κυβέρνηση τις εν λόγω παρατηρήσεις με επιστολή της 10ης Δεκεμβρίου 1995, δίνοντάς της την ευκαιρία να διατυπώσει τις απόψεις της.

Με επιστολή της 24ης Φεβρουαρίου 1998 η γερμανική κυβέρνηση απάντησε σε σχέση με την κίνηση της διαδικασίας και τις απόψεις της UK Steel Association. Με την ευκαιρία αυτή, η γερμανική κυβέρνηση δήλωσε ότι η Rötzel στις 18 Μαΐου 1995 έλαβε εγγύηση καλής εκτέλεσης για

ποσοστό 80 % τραπεζικής πίστωσης ύψους 15 εκατ. DM, η οποία κατανέμεται ως εξής:

- α) τοκοχρεολυτικό δάνειο ύψους 2,5 εκατ. DM για επενδυτικούς σκοπούς·
- β) τοκοχρεολυτικό δάνειο ύψους 4,5 εκατ. DM για επενδυτικούς σκοπούς·
- γ) πίστωση ύψους 8 εκατ. DM για λειτουργικούς σκοπούς.

Στο μεταξύ κατέπεσε η εγγύηση, δεδομένου ότι η Rötzel κήρυξε πτώχευση. Το ομόσπονδο κράτος μπόρεσε να μειώσει εν μέρει τη ζημία του, αλλά στο παρόν στάδιο δεν είναι δυνατό να προβλεφθούν οι περαιτέρω εξελίξεις, δεδομένου ότι η διαδικασία πτώχευσης θα ολοκληρωθεί το νωρίτερο στα τέλη του 1998.

III

Σύμφωνα με το άρθρο 4 στοιχείο γ) της συνθήκης EKAX, δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά όλες οι επιδοτήσεις ή ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη, υπό οποιαδήποτε μορφή, και κατά συνέπεια πρέπει να καταργούνται και να απαγορεύονται στην Κοινότητα. Οι εξαιρέσεις από την εν λόγω απαγόρευση προσδιορίζονται στον κώδικα ενισχύσεων στον τομέα του χάλυβα και αφορούν:

- α) ενισχύσεις για την έρευνα και την ανάπτυξη·
- β) ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος·
- γ) ενισχύσεις για το κλείσιμο εγκαταστάσεων.

Η γερμανική κυβέρνηση δεν ζήτησε να ισχύει καμία από τις εν λόγω εξαιρέσεις στην προκειμένη περίπτωση.

Επιπλέον, η γερμανική κυβέρνηση δεν αμφισβήτησε το επιχείρημα που πρόβαλε η Επιτροπή στην απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία, ότι δηλαδή η εγγύηση συνιστά κρατική ενίσχυση, δεδομένου ότι το ομόσπονδο κράτος ανέλαβε κίνδυνο χωρίς να ζητήσει αντίστοιχο ασφάλιστρο κινδύνου. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το σύνολο του εγγυηθέντος ποσού συνιστά κρατική ενίσχυση. Από το κλείσιμο της εγκατάστασης στο Dinslaken και την περαιτέρω ανάγκη αναδιάρθρωσης της Rötzel στο Nettetal προκύπτει ότι η επιχείρηση, ήδη κατά τη στιγμή της χορήγησης της ενίσχυσης, αντιμετώπιζε δυσκολίες. Η πίστωση των 15 εκατ. DM ήταν απαραίτητη για την αναδιάρθρωση της Rötzel και ζωτικής σημασίας για την επιχείρηση. Λαμβάνοντας υπόψη τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε η επιχείρηση, θα ήταν εξαιρετικά απίθανο να λάβει πίστωση χωρίς τη χορήγηση κρατικής εγγύησης. Κατά συνέπεια, η κρατική ενίσχυση ανέρχεται σε 12 εκατ. DM (80 % του ποσού των 15 εκατ. DM).

Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι, λαμβάνοντας υπόψη την ολοκλήρωση των δραστηριοτήτων εντός και εκτός του τομέα EKAX, η εγγύηση πρέπει να εκτιμηθεί με βάση τις διατάξεις της συνθήκης EKAX και τον κώδικα ενισχύσεων στον τομέα του χάλυβα. Η γερμανική κυβέρνηση δεν παρείχε πληροφορίες σχετικά με την κατανομή των εξόδων ανά τομέα δραστηριότητας. Εξάλλου, η Επιτροπή διαθέτει πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες η αναδιάρθρωση

⁽¹⁾ EE C 328 της 30. 10. 1997, σ. 11.

οδήγησε στην επαναλειτουργία εργοστασίου θερμής έλασης, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της συνθήκης EKAX. Η Επιτροπή γνωρίζει ότι η τραπεζική πίστωση αφορά στην πραγματικότητα 12,5 εκατ. DM για λειτουργικούς σκοπούς και μόνο 2,5 εκατ. DM για επενδύσεις. Δεδομένου ότι τα έξοδα λειτουργίας, τα οποία αφορούν τους τομείς παραγωγής που εμπίπτουν και στις δύο συνθήκες, δεν είναι δυνατό να κατανεμηθούν σαφώς, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εξετάσει την εγγύηση στο πλαίσιο της συνθήκης EKAX. Την άποψη αυτή υποστήριξε η UK Steel Association, και η γερμανική κυβέρνηση δεν αμφισβήτησε την εν λόγω προσέγγιση κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η εγγύηση συνιστά κρατική ενίσχυση, που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της συνθήκης EKAX και συνιστά παράβαση του άρθρου 4 στοιχείο γ) της εν λόγω συνθήκης. Η προκειμένη περίπτωση δεν πληροί τους όρους για την εφαρμογή μίας των εξαιρέσεων που προβλέπονται στον κώδικα ενισχύσεων στον τομέα του χάλυβα,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση με την μορφή εγγύησης 80 % του ομόσπονδου κράτους της Βορείας Ρηνανίας-Βεστφαλίας για τραπεζική πίστωση ύψους 15 εκατ. DM υπέρ της Eisen- und Stahl-walzwerke Rötzel GmbH δεν εγκρίνεται, δεδομένου ότι δεν κοινοποιήθηκε εκ των προτέρων. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 4, στοιχείο γ) της συνθήκης EKAX η ενίσχυση δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά άνθρακα και χάλυβα.

Άρθρο 2

Η Γερμανία οφείλει να ζητήσει, σύμφωνα με τις γερμανικές διατάξεις για την είσπραξη κρατικών απαιτήσεων, την επιστροφή του εγγυημένου ποσού των 12 εκατ. DM που χορηγήθηκε υπέρ της Eisen- und Stahlwalzwerke Rötzel GmbH συν τόκους, από την ημερομηνία χορήγησής του μέχρι την ημερομηνία επιστροφής του, προκειμένου να εξουδετερωθούν οι επιπτώσεις της ενίσχυσης. Οι τόκοι υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο αναφοράς που εφαρμόζεται από την Επιτροπή για τον υπολογισμό του καθαρού ισοδύναμου επιδότησης των περιφερειακών ενισχύσεων κατά τη διάρκεια του σχετικού χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 3

Η γερμανική κυβέρνηση ενημερώνει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την έκδοση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Βρυξέλλες, 14 Ιουλίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Ιουλίου 1998

σχετικά με την κοινοποιηθείσα αύξηση κεφαλαίου της Air France

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2404]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/197/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το πρωτόκολλο 27,

Αφού ειδοποίησε, σύμφωνα με το άρθρο 93 της συνθήκης, τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους όταν κίνησε, στις 25 Μαΐου 1994, τη διαδικασία, και ενόψει αυτών των παρατηρήσεων,

Εκτιμώντας τα εξής:

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

- (1) Με την απόφαση 94/653/ΕΚ ⁽¹⁾ (στο εξής «απόφαση του 1994»), η Επιτροπή επέτρεψε στις γαλλικές αρχές να χορηγήσουν στην Compagnie Nationale Air France (στο εξής «Air France») κρατική ενίσχυση ύψους 20 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Τα δύο πρώτα άρθρα του διατακτικού της εν λόγω απόφασης έχουν ως εξής:

«Άρθρο 1

Η ενίσχυση που πρόκειται να χορηγηθεί κατά το χρονικό διάστημα 1994-1996, προς όφελος της Air France υπό μορφή αύξησης κεφαλαίου, ύψους 20 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, που πρόκειται να καταβληθεί σε τρεις δόσεις και που στοχεύει στην αναδιάρθρωσή της, σύμφωνα με το πρόγραμμα, συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά και με τη συμφωνία για τον ΕΟΧ, δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης και το άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας, υπό τον όρο ότι η Γαλλία τηρεί τις ακόλουθες δεσμεύσεις που έχει αναλάβει:

1. να καταβληθεί ολόκληρη η ενίσχυση αποκλειστικά προς όφελος της Air France. Με την επωνυμία Air France, νοείται η Compagnie Nationale Air France, καθώς και κάθε εταιρεία στην οποία έχει συμμετοχή μεγαλύτερη από 50 %, εξαιρουμένης της Air Inter. Προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε μεταφορά της ενίσχυσης προς την εταιρεία Air Inter, θα συσταθεί, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1994, μια εταιρεία χαρτοφυλακίου, η οποία θα είναι

πλειοψηφών μέτοχος στις εταιρείες Air France και Air Inter. Δεν πραγματοποιείται, μεταξύ των εταιρειών του ομίλου, ούτε πριν, ούτε μετά την ίδρυση της εταιρείας χαρτοφυλακίου, ουδεμία χρηματοοικονομική μεταφορά η οποία δεν εντάσσεται στο πλαίσιο μιας συνήθους εμπορικής σχέσης. Επομένως, όλες οι παροχές υπηρεσιών και εκχωρήσεις αγαθών μεταξύ των εταιρειών πραγματοποιούνται σε τιμές ελεύθερης αγοράς· σε καμία περίπτωση η Air France δε δύναται να εφαρμόσει ειδικές ευνοϊκές τιμές προς όφελος της Air Inter·

2. να δρομολογηθεί η διαδικασία ιδιωτικοποίησης της Air France, κατόπιν της επανόρθωσης της οικονομικής και χρηματοοικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, σύμφωνα με το πρόγραμμα, συνεκτιμώντας ομοίως την κατάσταση των χρηματοοικονομικών αγορών·
3. να προβεί η Air France στην πλήρη εφαρμογή του Projet pour l'Entreprise, όπως αυτό ανακοινώθηκε στην Επιτροπή στις 18 Μαρτίου 1994, ιδιαίτερα όσον αφορά τους ακόλουθους στόχους παραγωγικότητας, μετρούμενους σε ισοδύναμο επιβατών ή τόνων ανά χιλιόμετρο (ΕΡΚΤ)/εργαζόμενο, καθ' όλη τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος αναδιάρθρωσης·

— 1994: 1 556 200 ΕΡΚΤ/εργαζόμενο,

— 1995: 1 725 500 ΕΡΚΤ/εργαζόμενο,

— 1996: 1 829 200 ΕΡΚΤ/εργαζόμενο·

4. να έχει έναντι της Air France συνήθη συμπεριφορά μετόχου· να επιτρέπει στην εταιρεία να κάνει διαχείριση μόνο βάσει των αρχών που ισχύουν για τις εμπορικές συναλλαγές και να μην αναμειγνύεται στη διαχείρισή της για άλλους λόγους πλην εκείνων που συνδέονται με την ιδιότητά της ως μετόχου·
5. να μην χορηγήσει πλέον στην Air France, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ούτε νέα κονδύλια, ούτε άλλες ενισχύσεις, υπό οποιαδήποτε μορφή·
6. να φροντίσει ώστε, κατά τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος, η ενίσχυση να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά από την Air France, για τους σκοπούς αναδιάρθρωσης της εταιρείας, και όχι για να αποκτήσει νέες συμμετοχές σε άλλους αερομεταφορείς·

(¹) ΕΕ L 254 της 30. 9. 1994, σ. 73.

7. να μην αυξήσει κατά τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος, πέραν του 146, τον αριθμό αεροσκαφών του στόλου της Compagnie Nationale Air France που ευρίσκονται υπό την εκμετάλλευσή της·

8. να μην αυξήσει, κατά τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος, την προσφορά της Compagnie Nationale Air France άνω του επιπέδου του 1993, στα ακόλουθα δρομολόγια:

— μεταξύ Παρισιού και όλων των προορισμών εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου [7 045 εκατομμύρια προσφερόμενες θέσεις/χιλιόμετρο (SKO)],

— μεταξύ της Προδηγκίας και όλων των προορισμών εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (1 413,4 εκατομμύρια SKO).

Η προσφορά αυτή είναι δυνατόν να αυξηθεί κατά 2,7 % ετησίως, εκτός εάν ο ρυθμός ανάπτυξης κάθε αντίστοιχης αγοράς είναι χαμηλότερος.

Ωστόσο, εάν ο ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης των εν λόγω αγορών υπερβαίνει το 5 %, η προσφορά δύναται να αυξηθεί, επιπλέον του 2,7 %, κατά το ποσοστό αύξησης πέραν του 5 %.

9. να εξασφαλίσει ότι η Air France δεν ακολουθεί, κατά τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος, πρακτικές όπως να προτείνει ναύλους κατώτερους από εκείνους που ζητούν οι ανταγωνιστές της, για ισοδύναμη προσφορά, στα δρομολόγια στα οποία εκτελεί πτήσεις εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου·

10. να μην παρέχει προτιμησιακή μεταχείριση στην Air France όσον αφορά την άσκηση δικαιωμάτων μεταφορών·

11. να φροντίζει ώστε η Air France να μην εκμεταλλεύεται κατά τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος, μεταξύ της Γαλλίας και των άλλων χωρών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, μεγαλύτερο αριθμό τακτικών γραμμών από εκείνες που εκμεταλλευόταν το 1993 (89 γραμμές)·

12. να περιορίσει, κατά τη διάρκεια εφαρμογής του προγράμματος, την προσφορά της Air Charter στο επίπεδο του 1993 (3 047 θέσεις και 17 αεροπλάνα), με δυνατότητα ετήσιας αύξησης που αντιστοιχεί στο ρυθμό ανάπτυξης της αγοράς·

13. να προσφέρει την εγγύηση ότι κάθε εκχώρηση αγαθών και παροχή υπηρεσιών από πλευράς Air France προς όφελος της Air Charter θα αντικατοπτρίζει τις τιμές ελεύθερης αγοράς·

14. να φροντίζει ώστε η Air France να εκχωρήσει, υπό τους πλέον ευνοϊκούς γι' αυτήν χρηματοοικονομικούς, εμπορικούς και νομικούς όρους, και πριν από το τέλος του έτους, τη συμμετοχή της στην εταιρεία ξενοδοχείων Meridien·

15. να συνεχίσει την τροποποίηση, το συντομότερο δυνατόν, σε συνεννόηση με τον Οργανισμό Αερολιμένων Παρισιού, των κανόνων καταγωγής της κυκλοφορίας για το σύστημα αερολιμένων Παρισιού, κατά τρόπο σύμφωνο προς την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Απριλίου 1994 σχετικά με το άνοιγμα του δρομολογίου Orly-Λονδίνο·

16. να φροντίζει ώστε οι αναγκαίες εργασίες για την αναδιαμόρφωση των δύο αεροσταθμών του Orly, οι οποίες εκτελούνται από τον Οργανισμό Αερολιμένων Παρισιού, καθώς και μια ενδεχόμενη συμμόρφωση του ενός ή του άλλου από τους δύο αεροσταθμούς, να μην διαταράσσουν τους όρους ανταγωνισμού εις βάρος των εταιρειών που τους χρησιμοποιούν.

Άρθρο 2

Προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι το ποσό της ενίσχυσης παραμένει συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά, η καταβολή της δεύτερης και της τρίτης δόσης αύξησης κεφαλαίου εξαρτάται από την τήρηση των ανωτέρω δεσμεύσεων και από την πραγματική υλοποίηση του Projet pour l'Entreprise και την επίτευξη των προβλεπόμενων αποτελεσμάτων (ιδίως, όσον αφορά τα αποτελέσματα εκμετάλλευσης και τους δείκτες παραγωγικότητας, μετρούμενους σε ΕΡΚΤ/εργαζόμενο, καθώς και την πώληση των στοιχείων του ενεργητικού).

Η γαλλική κυβέρνηση υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση για την πορεία του προγράμματος αναδιάρθρωσης και για την οικονομική και χρηματοοικονομική κατάσταση της Air France. Οι εκθέσεις αυτές θα υποβάλλονται τουλάχιστον οκτώ εβδομάδες πριν από την καταβολή της δεύτερης και τρίτης ενίσχυσης, κατά το 1995 και το 1996.

Η Επιτροπή θα αναθέσει τη διεξαγωγή επαληθεύσεων, ενόψει, μεταξύ άλλων, της εξέλιξης του οικονομικού κλίματος και της αγοράς, όσον αφορά την ορθή εφαρμογή του προγράμματος, καθώς και όσον αφορά την τήρηση των όρων από τους οποίους εξαρτάται η έγκριση της ενίσχυσης, σε ανεξαρτήτους συμβούλους, τους οποίους επιλέγει η Επιτροπή σε συνεννόηση με τη γαλλική κυβέρνηση·

(2) Κατά της απόφασης του 1994 προσέφυγαν ενώπιον του Πρωτοδικείου οι εταιρείες British Airways, SAS, KLM, Air UK, Euralair και TAT, προσφεύγοντες στην υπόθεση T 371/94 αφενός και αφετέρου η εταιρεία British Midland, προσφεύγουσα στην υπόθεση T 394/94. Με την απόφαση της 25ης Ιουνίου 1998, το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε επί των δύο αυτών προσφυγών και ακύρωσε την απόφαση του 1994. Οι αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης του Πρωτοδικείου καταλήγουν ως εξής (σκέψη 454):

«Από την εξέταση του συνόλου των τυπικών και των επί της ουσίας λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν στο πλαίσιο των υπό κρίση διαφορών προέκυψε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι

ανατιολόγητη σε δύο σημεία, τα οποία αφορούν αντιστοίχως την αγορά 17 νέων αεροπλάνων αντί του ποσού των 11,5 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (βλέπε, ανωτέρω σκέψεις 84 έως 120) και την ανταγωνιστική θέση της Air France στο δίκτυο των εκτός ΕΟΕ γραμμών της μαζί με την αντίστοιχη αεροπορική συγκοινωνία τροφοδοτήσεως (βλέπε, ανωτέρω σκέψεις 238 έως 280). Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι τα δύο αυτά σημεία έχουν ουσιώδη σπουδαιότητα για τη γενική οικονομία της προσβαλλομένης απόφασεως. Κατά συνέπεια, πρέπει να ακυρωθεί η απόφαση αυτή.»

- (3) Όσον αφορά ακριβέστερα την έλλειψη αιτιολόγησης σχετικά με την αγορά των 17 νέων αεροσκαφών, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε κατ' αρχάς τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽²⁾, την οποία ανέφεραν τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της απόφασης του 1994, σύμφωνα με την οποία οι επενδύσεις με σκοπό να εξασφαλιστεί η ανανέωση ή ο εκσυγχρονισμός, κατά τρόπο συστηματικό ή συνήθη, της παραγωγικής ικανότητας μιας επιχείρησης δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν με κρατική ενίσχυση. Κατόπιν, σύμφωνα με το Πρωτοδικείο, φαίνεται ότι η απόφαση του 1994 «προφανώς δέχεται ότι η ενίσχυση χρησιμεύει στη χρηματοδότηση της επενδύσεως σε αεροσκάφη η οποία περιλαμβάνει την αγορά 17 νέων αεροπλάνων» και ότι «εν πάση περιπτώσει, η απόφαση δεν απαγορεύει την ενδεχόμενη χρησιμοποίηση της ενίσχυσης, τουλάχιστον εν μέρει, για τη χρηματοδότηση της επενδύσεως αυτής» οπότε «το μόνο αυτοτελές χρηματοδοτικό μέσο της Air France το οποίο προορίζεται να συμβάλει στη χρηματοδότηση της ενισχύσεως αυτής, δηλαδή η μεταβίβαση στοιχείων του ενεργητικού, θα αποφέρει μόνον 7 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα, ενώ το κόστος της επίμαχης επένδυσης ανέρχεται σε 11,5 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα» (σκέψη 111). Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η αγορά των 17 αεροσκαφών «συνιστά προδήλως εκσυγχρονισμό του στόλου της Air France» και ότι, στην αιτιολόγηση της απόφασης του 1994, η Επιτροπή απέφυγε να διευκρινίσει «αν ανέχθηκε, κατ' εξαίρεση, την επίμαχη χρηματοδότηση διότι θεωρούσε ότι οι εν λόγω αποφάσεις δεν ασκούν επιρροή στις ειδικές περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως ή αν αποκλίνει από αυτή καθαυτή την αρχή που έθεσε η εν λόγω νομολογία» (σκέψη 112). Παρατήρησε ότι η ίδια η πρακτική της Επιτροπής στη λήψη αποφάσεων δείχνει την εξ αρχής αντίθεσή της προς όλες τις διενεργούμενες ενισχύσεις που σκοπό έχουν να χρηματοδοτηθεί ο φυσιολογικός εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων, και καταλήγει ότι:

«Συνεπώς, από την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή πράγματι εξέτασε εάν —και σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, για ποιους λόγους— ο εκσυγχρονισμός του στόλου της Air France μπορούσε να χρηματοδοτηθεί εν μέρει από ενίσχυση προοριζόμενη για την αναδιάρθρωση της εταιρείας, τούτο δε αντίθετα προς την προαναφερ-

θείσα νομολογία και τη δική της πρακτική κατά τη λήψη αποφάσεων (σκέψη 114).»

- (4) Το Πρωτοδικείο προσέθεσε ότι οι παρατηρήσεις των υπαλλήλων της Επιτροπής κατά την ενώπιον του δικαστηρίου διαδικασία, σύμφωνα με τις οποίες η επίμαχη ενίσχυση προοριζόταν αποκλειστικά για την εξόφληση των χρεών της Air France και όχι για την αγορά 17 νέων αεροσκαφών, δεν μπορούσαν να γίνουν δεκτές εφόσον ήταν αντίθετες με την αιτιολογία της απόφασης του 1994 και εφόσον εναπόκειται αποκλειστικά στην ολομέλεια της Επιτροπής να υιοθετήσει κάθε τροποποίηση της αιτιολογίας. Έκρινε επίσης αντιφατικές τις εξηγήσεις σύμφωνα με τις οποίες το σχέδιο αναδιάρθρωσης έπρεπε να δημιουργήσει ένα ακαθάριστο περιθώριο αυτοχρηματοδότησης που θα επιτρέψει στην Air France να αντιμετωπίσει τα έξοδα εκμετάλλευσής και επένδυσης αφενός, και, αφετέρου, την αιτιολογία της απόφασης του 1994 από την οποία προκύπτει ότι η χρηματοοικονομική ισορροπία και η αποδοτικότητα της Air France θα αποκαθίσταντο περί τα τέλη του 1996 (σκέψη 119).
- (5) Όσον αφορά άλλωστε την ανταγωνιστική θέση της Air France στο δίκτυο των γραμμών της εκτός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (EOX) με την αντίστοιχη αεροπορική κυκλοφορία προσέγγισης, το Πρωτοδικείο, αφού υπενθύμισε ότι το συγκεκριμένο θέμα τέθηκε από ορισμένους προσφεύγοντες κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της έκδοσης της απόφασης του 1994, διαπιστώνει ότι, «η αιτιολογική έκθεση της προσβαλλομένης απόφασης δεν περιέχει την παραμικρή ένδειξη σχετικά με την ανταγωνιστική θέση της Air France εκτός του EOX» (σημείο 270). Υπογραμμίζει ότι δεν υφίσταται ανάλυση του διεθνούς δικτύου της Air France και ότι οι όροι που συνδέονται με την έγκριση της ενίσχυσης σε ό,τι αφορά την ποσότητα και τις προσφερόμενες τιμές αφορούν μόνο τις γραμμές εντός του EOX, ενώ η Επιτροπή, σε μια υπόθεση συνδεδεμένη με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων⁽³⁾, πρόεδρ σε ανάλυση της σχετικής αγοράς όπου εισάγει την έννοια της δυνατότητας υποκατάστασης των πτήσεων και ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης της Air France προβλέπει ρητά την ανάπτυξη των πτήσεων μεγάλων αποστάσεων. Το Πρωτοδικείο συνάγει το συμπέρασμα «ότι, ενόψει αυτής της πρακτικής λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής και λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που υπέβαλαν συναφώς οι ενδιαφερόμενοι, η Επιτροπή ήταν υποχρεωμένη να αποφανθεί επί της προβληματικής των αεροπορικών δρομολογίων εκτός EOX τα οποία εξυπηρετεί η Air France, δικαιούχος της εγκριθείσας ενισχύσεως, η οποία ανταγωνίζεται άλλες εταιρείες εγκατεστημένες εντός του EOX (σκέψη 273) και εφόσον δεν επεκτάθηκαν οι προαναφερόμενοι όροι στις εκτός EOX γραμμές που εξυπηρετεί η Air France, ήταν υποχρεωμένη να εκτιμήσει —στο πλαίσιο της εκ μέρους της εξετάσεως της σχετικής αγοράς— την ενδεχόμενη εναλλαξιμότητα των εκτός EOX

⁽²⁾ Αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Φεβρουαρίου 1987, Deufil κατά Επιτροπής, 310/85, Συλλογή 1987, σ. 901, και της 8ης Μαρτίου 1988, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 62 και 72/87, Executif Régional Wallon et SA Glaverbel κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1573.

⁽³⁾ ΕΕ L 395 της 30. 12. 1989, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21. 9. 1990, σ. 13.

πτήσεων που διενεργούνται, επί παραδείγματι, από το Παρίσι, το Λονδίνο, τη Ρώμη, τη Φρανκφούρτη, την Κοπεγχάγη, το Άμστερνταμ ή τις Βρυξέλλες και, συνεπώς, τον ενδεχόμενο ανταγωνισμό στις πτήσεις αυτές μεταξύ των αεροπορικών εταιρειών των οποίων το κεντρικό αεροδρόμιο βρίσκεται σε μια από τις πόλεις αυτές» (σκέψη 274).

ακόμη και η ανικανότητα του σχεδίου αναδιάρθρωσης να αποκαταστήσει την οικονομική βιωσιμότητα της Air France, απορρίφθηκαν ως μη βάσιμα από το Πρωτοδικείο.

II. ΝΟΜΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

(6) Το Πρωτοδικείο προσθέτει ότι η συμπεριφορά της Air France στις γραμμές εκτός EOX με αναχώρηση από τον αερολιμένα του Παρισιού-CDG μπορεί να έχει επιπτώσεις στην εναέριο κυκλοφορία προσέγγισης προς τον κόμβο αυτό, εις βάρος ενδεχομένως της εναερίου κυκλοφορίας προσέγγισης προς άλλους κόμβους, και ότι, κατά συνέπεια, η Επιτροπή έπρεπε επίσης να αποφανθεί, στην αιτιολόγηση της απόφασής της, σχετικά με την κατάσταση των μικρών αεροπορικών εταιρειών που συχνά εξαρτώνται από ορισμένες ειδικές γραμμές.

(7) Το Πρωτοδικείο σημείωσε επίσης ότι κανένας από τους επιβαλλόμενους από την Επιτροπή όρους που επισυνάπτονται στην απόφαση του 1994 δεν επανορθώνει την έλλειψη αιτιολόγησης της απόφασης αυτής σχετικά με τις γραμμές εκτός EOX. Το Πρωτοδικείο απέρριψε επίσης, επειδή δεν καλύπτεται από την αρχή της συλλογικότητας, την επιχειρηματολογία που προέβαλε η Επιτροπή και οι παρεμβαίνοντες, σύμφωνα με το οποίο οι τυχόν περιορισμοί που θα επιβληθούν στην Air France για τις συνδέσεις εκτός EOX, οι οποίες διέπονται από διμερείς συμφωνίες, θα ευνοήσουν μόνον τις εταιρείες εκτός EOX και ότι θα ήταν επομένως προφανώς αντίθετες προς το κοινό συμφέρον. Καταλήγει ότι δεν είναι σε θέση να εξετάσει κατά πόσον είναι βάσιμα τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν σχετικά με τα αποτελέσματα της ενίσχυσης στην ανταγωνιστική θέση της Air France σε ό,τι αφορά το δίκτυο των γραμμών της εκτός EOX και τη σχετική εναέρια κυκλοφορία προσέγγισης, και ότι επίσης δεν είναι σε θέση να αποφανθεί επί της επιχειρηματολογίας που αφορά τις σχετικές με τους ναύλους πρακτικές της Air France στο εκτός EOX δίκτυό της, οι οποίες φέρονται ότι χρηματοδοτήθηκαν από την ενίσχυση, ως επιχειρησιακά μέτρα (σκέψη 280).

(8) Πρέπει να σημειωθεί ότι όλα τα υπόλοιπα επιχειρήματα που εξέθεσαν οι προσφεύγοντες, τόσο σχετικά με την εσφαλμένη διεξαγωγή της διοικητικής διαδικασίας όσο και εκείνα που προέκυψαν από σφάλματα εκτίμησης και νομικά σφάλματα, ιδίως η φερόμενη παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας όσον αφορά το ύψος της ενίσχυσης, η αλλοίωση των όρων των συναλλαγών αντίθετα προς το κοινό συμφέρον ή

(9) Σύμφωνα με το άρθρο 176 της συνθήκης, «το όργανο ή τα όργανα των οποίων η πράξη εκηρύχθη άκυρη ή των οποίων η παράλειψη εκηρύχθη αντίθετη προς την παρούσα συνθήκη, οφείλουν να λαμβάνουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου».

(10) Οι διατάξεις αυτές εξεξηγήθηκαν από το Δικαστήριο ως εξής: «Το κοινοτικό όργανο, πράξη του οποίου έχει ακυρωθεί από το Δικαστήριο, προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση και να την εκτελέσει πλήρως, υποχρεούται να σεβαστεί όχι μόνο το διατακτικό της απόφασης, αλλά και το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό αυτό και που συνιστά το αναγκαίο του στήριγμα υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια αυτού που κρίθηκε με το διατακτικό. Πράγματι, με το σκεπτικό αυτό, αφενός, εντοπίζεται η ακριβής διάταξη που θεωρείται ως παράνομη και, αφετέρου, σ' αυτό εμφανίζονται οι ακριβείς λόγοι της παρανομίας που διαπιστώνεται με το διατακτικό και που το οικείο κοινοτικό όργανο πρέπει να λάβει υπόψη αντικαθιστώντας την ακυρωθείσα πράξη»⁽⁴⁾. Το Δικαστήριο υπογράμμισε επίσης ότι εναπόκειται στο κοινοτικό όργανο του οποίου ακυρώθηκε η πράξη να προσδιορίσει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση μιας απόφασης ακύρωσης⁽⁵⁾.

(11) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, για να ληφθεί δεόντως υπόψη η απόφαση του Πρωτοδικείου, εναπόκειται στην Επιτροπή να λάβει νέα απόφαση, η οποία θα περιλαμβάνει τη θεμελίωση των δύο σκέψεων στις οποίες το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι υπάρχει έλλειψη αιτιολογίας. Εξάλλου, εφόσον ακυρώθηκε η απόφαση του 1994 λόγω τυπικού ελαττώματος, το άρθρο 176 δεν επιβάλλει στην Επιτροπή να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία που οδήγησε στην εν λόγω απόφαση και να επαναλάβει τη διαδικασία στο σύνολό της πριν λάβει νέα απόφαση. Σύμφωνα όντως με την πάγια νομολογία, όταν η ακύρωση μιας πράξης βασίζεται σε τυπικό ή διαδικαστικό ελάττωμα, το οικείο όργανο μπορεί να συνεχίσει τη διαδικασία από το στάδιο στο οποίο επήλθε το ελάττωμα⁽⁶⁾. Συγκεκριμένα, ως εκ τούτου, όπως απεφάνθη το Πρωτοδικείο στην απόφασή του της 25ης

⁽⁴⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου, της 26ης Απριλίου 1988, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 97, 193, 99 και 215/86, ΑΣΤΕΡΙΣ ΑΕ και λοιποί κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 2181, σκέψη 27.

⁽⁵⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου, της 5ης Μαρτίου 1980, στην υπόθεση 76/79, εταιρεία Karl Koenecke κατά Επιτροπής, Συλλογή 1980 σ. 665, σκέψεις 13 έως 15.

⁽⁶⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1990, στην υπόθεση C-331/88, The Queen κατά Υπουργού Γεωργίας, αλιείας και τροφίμων και λοιπών, Συλλογή 1990, σ. I-4023, και απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 1991, στην υπόθεση T-26/89, de Comptie κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συλλογή 1991, σ. II-781, σκέψη 70.

Ιουνίου 1998 (σκέψη 81), η παρούσα απόφαση πρέπει να βασίζεται στα πραγματικά στοιχεία που υφίστανται κατά το χρόνο της εκδόσεώς της το 1994, ότι τα κράτη μέλη και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη είχαν ήδη την ευκαιρία να εκφράσουν τις απόψεις τους στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας που προηγήθηκε της έκδοσης της απόφασης του 1994 και ότι, κατά συνέπεια, τα διαδικαστικά δικαιώματα τηρήθηκαν, η δε Επιτροπή μπορεί να λάβει νέα απόφαση χωρίς να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης.

- (12) Όπως υπενθύμισε το Δικαστήριο στην απόφασή του της 25ης Ιουνίου 1998, από την αιτιολογία που επιβάλλει το άρθρο 190 της συνθήκης πρέπει να διαφαίνεται, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής, που εκδίδει την προσβαλλόμενη πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου για να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και στο Δικαστήριο να ασκεί τον έλεγχό του⁽⁷⁾. Εξάλλου, σύμφωνα με την πάγια νομολογία, το ερώτημα εάν η αιτιολογία μιας απόφασης πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 190 της συνθήκης πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυλώσεώς της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα⁽⁸⁾. Εν προκειμένω, έστω και αν η Επιτροπή δεν υποχρεούται να απαντά σε καθένα από τα πραγματικά και νομικά ζητήματα που εγείρουν οι ενδιαφερόμενοι κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, οφείλει ωστόσο να λαμβάνει υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση περιπτώσεως ώστε να παρέχει στο δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του επί της νομιμότητας και να καθιστά σαφές, τόσο στα κράτη μέλη όσο και στους ενδιαφερόμενους πολίτες το πώς η Επιτροπή εφάρμοσε τη συνθήκη⁽⁹⁾.

- (13) Για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που αναφέρθηκαν επί των δύο σημείων επί των οποίων το Πρωτοδικείο διαπίστωσε έλλειψη αιτιολογίας, η Επιτροπή εμμένει κατ' αρχάς στο γεγονός ότι η ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Air France αποτελεί ενίσχυση για την αναδιάρθρωση της επιχείρησης. Σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, η Επιτροπή κρίνει ότι οι ενισχύσεις για την αναδιάρθρωση των επιχειρήσεων που παρουσιάζουν δυσχέρειες μπορούν να συμβάλουν στην ανάπτυξη ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς να επηρεάσουν τις συναλλαγές αντίθετα προς το κοινό συμφέρον. Έτσι, εναπόκειται στην Επιτροπή να εξασφαλίσει, υπό τον έλεγχο του Κοινοτικού Δικαστηρίου, την απαιτούμενη πειθαρχία ούτως ώστε οι παρεμβάσεις των κρατών μελών να μην πραγματοποιούνται εις βάρος των οικονομικών δραστηριοτήτων που

είναι προς το κοινό συμφέρον. Στο θέμα αυτό, η Επιτροπή διαθέτει τη δυνατότητα εκτίμησης για να προσδιορίσει και να διευκρινίσει τους όρους υπό τους οποίους οι κρατικές παρεμβάσεις σε συγκεκριμένες επιχειρήσεις δεν θα έχουν ως αποτέλεσμα να μεταφερθούν οι δυσχέρειες ενός κράτους μέλους σε άλλο κράτος μέλος και εάν μπορούν να θεωρηθούν ότι εξυπηρετούν το κοινό συμφέρον στην ανάπτυξη των δραστηριοτήτων ενός οικονομικού κλάδου. Η πρακτική λήψης αποφάσεων της Επιτροπής στο θέμα αυτό έχει εκτεθεί από το 1978 στην 8η έκθεσή της σχετικά με την πολιτική ανταγωνισμού: οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις μπορούν να δικαιολογηθούν με βάση τη συνθήκη εφόσον συνδέονται με την υλοποίηση ενός καλά διαρθρωμένου σχεδίου αναδιάρθρωσης με σκοπό να εξυγιανθεί μόνιμα η κατάσταση και να αποκατασταθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων αυτών, και εφόσον οι ενισχύσεις μπορούν να περιοριστούν στα απολύτως αναγκαία για να εξασφαλιστεί η ισορροπία της επιχείρησης κατά τη διάρκεια της αναπόφευκτης μεταβατικής περιόδου πριν αποφέρει τους καρπούς του το σχέδιο⁽¹⁰⁾. Η προσέγγιση αυτή επιβεβαιώθηκε από την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών⁽¹¹⁾, η οποία περιλαμβάνει την πρακτική που ακολούθησε η Επιτροπή ιδίως στις αποφάσεις της 94/118/EK Aer Lingus⁽¹²⁾, 94/698/EK TAP⁽¹³⁾ και 94/696/EK Ολυμπιακή Αεροπορία⁽¹⁴⁾. Η πρακτική αυτή έχει εκτεθεί γενικότερα στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων⁽¹⁵⁾.

- (14) Στο τελευταίο αυτό έγγραφο, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι μια αναδιάρθρωση «αποτελεί μέρος ενός εφικτού, συγκροτημένου και διεξοδικού προγράμματος για την αποκατάσταση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας μιας εταιρείας. Η αναδιάρθρωση συνήθως περιλαμβάνει ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα στοιχεία: την αναδιοργάνωση και τον εξορθολογισμό των δραστηριοτήτων της εταιρείας σε μια αποτελεσματικότερη βάση που κατά κανόνα συνεπάγεται την εγκατάλειψη δραστηριοτήτων που δεν είναι πλέον βιώσιμες ή είναι ήδη ζημιωγόνες, την αναδιάρθρωση των υπόλοιπων δραστηριοτήτων που μπορούν να καταστούν εκ νέου ανταγωνιστικές και, ενδεχομένως, την ανάπτυξη ή τη διαφοροποίηση νέων βιώσιμων δραστηριοτήτων. Η φυσική αναδιάρθρωση συνήθως πρέπει να συνοδεύεται από χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση (εισφορές κεφαλαίου, μείωση του χρέους). Τα σχέδια αναδιάρθρωσης λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τις συνθήκες που προκάλεσαν τα προβλήματα της εταιρείας, τη ζήτηση και προσφορά στην αγορά για τα σχετικά προϊόντα καθώς και την αναμενόμενη

⁽⁷⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου, της 14ης Φεβρουαρίου 1990, στην υπόθεση C-350/88, Delacre ea κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-395, σκέψη 15.

⁽⁸⁾ Ο.Π., σκέψη 16. Βλέπε επίσης απόφαση του Δικαστηρίου, της 2ας Απριλίου 1998, στην υπόθεση C-367/95 P, Sytraval και Brink's France, σκέψη 63, Συλλογή 1988, σ. I-1719.

⁽⁹⁾ Αποφάσεις του Δικαστηρίου, της 24ης Οκτωβρίου 1996, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-329/93, C-62/95 και C-63/95, Bremer Vulkan Verbund AG κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-5151, σκέψη 32, και της 17ης Ιανουαρίου 1995, στην υπόθεση C-360/92 P, Publishers Association κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-23, σκέψη 39.

⁽¹⁰⁾ Βλέπε σημεία 227, 228 και 177 της 8ης έκθεσης για την πολιτική ανταγωνισμού.

⁽¹¹⁾ ΕΕ C 350 της 10. 12. 1994, σ. 5.

⁽¹²⁾ ΕΕ L 54 της 25. 2. 1994, σ. 30.

⁽¹³⁾ ΕΕ L 279 της 28. 10. 1994, σ. 29.

⁽¹⁴⁾ ΕΕ L 273 της 25. 10. 1994, σ. 22.

⁽¹⁵⁾ ΕΕ C 368 της 23. 12. 1994, σ. 12.

εξέλιξη τους και τα ειδικά αδύνατα και δυνατά σημεία της εταιρείας. Τα εν λόγω σχέδια επιτρέπουν την ομαλή μετάβαση της εταιρείας σε μια νέα διάρθρωση που θα της προσφέρει βιώσιμες μακροπρόθεσμες προοπτικές και θα της επιτρέψει να αναπτύξει τις δραστηριότητές της βασισμένη σε ίδιους πόρους χωρίς να χρειάζεται περαιτέρω κρατική βοήθεια» (σημείο 2.1). Όταν η Επιτροπή εξετάζει, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 92 της συνθήκης, μια αναδιάρθρωση που συνεπάγεται η χορήγηση κρατικής ενίσχυσης, πρέπει κατ' αρχάς να προσδιορίσει εάν η αποκατάσταση της επιχείρησης μπορεί να θεωρηθεί ως στόχος της κοινοτικής πολιτικής. Επαληθεύει στη συνέχεια, αφενός εάν η ενίσχυση επιτρέπει επιστροφή στη βιωσιμότητα, αφετέρου, ότι είναι ανάλογη του κόστους και των πλεονεκτημάτων της αναδιάρθρωσης χωρίς να επιφέρει άσκοπες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Στο θέμα αυτό, η Επιτροπή μπορεί να θέσει στην απόφαση έγκρισης της ενίσχυσης ορισμένους όρους.

- (15) Έτσι, στην υπό κρίση περίπτωση, η Επιτροπή έκρινε στην απόφαση του 1994 ότι είναι προς το συμφέρον της Κοινότητας να έχει επιτυχία η αναδιάρθρωση της Air France και να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητά της μακροπρόθεσμα, χωρίς η εκτίμηση αυτή να έχει τεθεί υπό αμφισβήτηση από το Πρωτοδικείο (σκέψη 235 της απόφασης).

Σχετικά με την αιτιολογία της χρηματοδότησης για την ανανέωση του στόλου

- (16) Στο προαναφερθέν πλαίσιο, σε ό,τι αφορά πιο συγκεκριμένα τη χρηματοδότηση της αγοράς νέων αεροσκαφών από την Air France κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η αναδιάρθρωση της εταιρείας στηρίζεται σε ένα συνολικό και αυτόνομο πρόγραμμα, έτσι ώστε η επιχείρηση να μπορέσει, μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, να καταστεί εκ νέου βιώσιμη χωρίς να της χορηγηθεί άλλη ενίσχυση⁽¹⁶⁾. Στην αναδιάρθρωση περιλαμβάνεται η αναδιοργάνωση και η ορθολογική οργάνωση των δραστηριοτήτων της Air France, μείωση των προγραμματιζόμενων εξόδων, εγκατάλειψη της εκμετάλλευσης ορισμένων ελλειμματικών συνδέσεων, βελτίωση της απόδοσης και της παραγωγικότητας, μετάδοση στοιχείων του ενεργητικού, μείωση του αξιοσημείωτου χρηματοοικονομικού θάρους που έχει επιφορτιστεί η εταιρεία, μέτρα χωρίς τα οποία η επιστροφή της εταιρείας στη βιωσιμότητα είναι καταδικασμένη να αποτύχει. Το σύνολο των εργασιών αυτών χρηματοδοτείται εν μέρει από την αύξηση κεφαλαίου της επιχείρησης, συνολικού ύψους 20 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Η χορήγηση αυτή αποτελεί επομένως απαραίτητο και αναπόσπασ-

στο στοιχείο της συνολικής αναδιάρθρωσης της εταιρείας, όπως προκύπτει από την έκθεση που συνέταξε το γραφείο Lazard Frères.

- (17) Λόγω του σφαιρικού χαρακτήρα της αναδιάρθρωσης και της ανάγκης να αυξηθεί το κεφάλαιο, το συνολικό ποσό της ενίσχυσης χρησιμοποιείται στη χρηματοδότηση όλων των μέτρων της αναδιάρθρωσης. Τα μέτρα αυτά μπορούν να είναι διαφόρων ειδών: καθαρά «διαρθρωτικά» όπως τα μέτρα αναδιοργάνωσης των δραστηριοτήτων, κοινωνικά⁽¹⁷⁾, όπως εκείνα που αφορούν τη μείωση του δυναμικού της εταιρείας (απολύσεις, αποχώρηση από την εταιρεία με πρόωρη συνταξιοδότηση, κ.λπ.), δημοσιονομικά, π.χ. παραγραφή των σωρευμένων ζημιών της επιχείρησης ή ακόμη και κάλυψη των ζημιών που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης⁽¹⁸⁾. Είναι δυνατόν επίσης να πρόκειται για μέτρα που σχετίζονται με τη συνήθη δραστηριότητα ή λειτουργία της επιχείρησης. Εντέλει, η φύση του μέτρου που χρηματοδοτείται από την ενίσχυση δεν έχει καθοριστικό χαρακτήρα εφόσον το μέτρο είναι ενταγμένο σε ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης ικανό να εξασφαλίσει στην επιστροφή της επιχείρησης στη βιωσιμότητα και εφόσον άλλωστε τηρούνται οι όροι που προαναφέρθηκαν σχετικά με την αναλογικότητα και την απουσία άσκοπων στρεβλώσεων του ανταγωνισμού⁽¹⁹⁾. Στην υπό κρίση περίπτωση, η αγορά νέων αεροσκαφών αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του σχεδίου αναδιάρθρωσης της Air France και η μη ανανέωση του στόλου θα μπορούσε να διακυβεύσει τη βιωσιμότητα της αναδιάρθρωσης, όπως παρατήρησε η Επιτροπή στην απόφαση του 1994. Το Πρωτοδικείο αναγνώρισε ότι η αιτιολόγηση της εν λόγω απόφασης στο τελευταίο αυτό σημείο ήταν επαρκής (σκέψη 102 της απόφασης). Ακόμη, η Επιτροπή είναι της άποψης ότι τίποτε δεν εμποδίζει την Air France να χρηματοδοτήσει την ανανέωση του στόλου της κάνοντας χρήση της ενίσχυσης.

- (18) Είναι αλήθεια, όπως υπενθυμίζει το Πρωτοδικείο (σκέψη 113 της απόφασης), ότι οι ενισχύσεις λειτουργίας που σκοπό έχουν να χρηματοδοτηθεί ο συνήθης εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων και να ελευθερωθεί μια επιχείρηση από το κόστος που κανονικά θα επωμιζόταν στο πλαίσιο της τρέχουσας διαχείρισής της, δεν μπορούν κατ' αρχήν να αποτελέσουν αντικείμενο παρέκκλισης από την απαγόρευση που θέτει η παράγραφος 1 του άρθρου 92, εκτός εάν τα στρεβλωτικά αποτελέσματά τους αντισταθμίζονται από έναν από τους στόχους κοινού συμφέροντος

⁽¹⁷⁾ Ο.Π.

⁽¹⁸⁾ Βλέπε σημείο 228 της 8ης έκθεσης για την πολιτική ανταγωνισμού.

⁽¹⁹⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 5ης Νοεμβρίου 1997, στην υπόθεση T-149/95, Ducros κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-2031, σκέψη 65. Βλέπε επίσης τις αποφάσεις της Επιτροπής που είναι εξ ολοκλήρου δημοσιευμένες: ABB (EE L 309 της 13. 12. 1993, σ. 21), Papelera Espanola (EE C 123 της 5. 5. 1993, σ. 7), Bull (EE L 386 της 31. 12. 1994, σ. 1), Iritecna (EE L 330 της 13. 12. 1995, σ. 23), Seda de Barcelona (EE L 298 της 21. 11. 1996, σ. 14), SEAT (EE L 88 της 5. 4. 1996 σ. 7), Compagnie Générale Maritime (EE L 5 της 9. 1. 1997, σ. 40), Aircraft Services Lemverder (EE L 306 της 11. 11. 1997, σ. 19) και τις άφθονες αποφάσεις της Επιτροπής να μην προβάλει αντιρρήσεις, που δημοσιεύτηκαν σε συνοπτική μορφή: π.χ. Bayerische Zellstoff (SG 93/D/18262), Polte [SEC(97)1055], Magdeburger Stahlbau [SEC(97)1271], Koenitz [SEC(97)546/2] κ.λπ.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε σημείωμα αριθ. 11, σημείο V.2.38.

όπως αυτοί περιλαμβάνονται στις παραγράφους 2 και 3 του ιδίου άρθρου⁽²⁰⁾. Σε αυτό το πλαίσιο τοποθετείται η παραπομπή από τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας στη νομολογία Deufil και Glaverbel. Στην παρούσα περίπτωση πάντως, ακόμη και εάν η ανανέωση του στόλου δεν αποτελεί αρχική επένδυση και δεν σχετίζεται με πρόσθετους ή νέους εξοπλισμούς⁽²¹⁾, εντάσσεται στο γενικό πλαίσιο μιας αναδιάρθρωσης που περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναλύθηκαν προηγουμένως, με τη διαφορά ότι η κατάσταση δεν είναι η ίδια στις δύο εν λόγω νομολογίες.

- (19) Επιπλέον, οι επενδύσεις στις δύο αυτές περιπτώσεις εντάσσονταν σε ένα πλαίσιο σοβαρού πλεονάσματος παραγωγικής ικανότητας στις αντίστοιχες αγορές και, στην υπόθεση Deufil, η επένδυση επέτρεψε στην επιχείρηση να διπλασιάσει την ικανότητα παραγωγής της. Στην υπό κρίση περίπτωση αντίθετα, αφενός, η αγορά των νέων αεροσκαφών δεν επιφέρει καμία αύξηση της προσφοράς θέσεων της Air France, αφετέρου δε η ευρωπαϊκή αγορά αερομεταφορών δεν γνώρισε, το 1994 διαρθρωτική κρίση πλεονασματικής μεταφορικής ικανότητας όπως αποδεικνύεται στη συνέχεια.
- (20) Άλλωστε, στην κοινοποίησή τους προς την Επιτροπή στις 18 Μαρτίου 1994 οι γαλλικές αρχές ανέφεραν ότι το χρέος της Air France είχε μειωθεί από 34 σε 15 δισεκατομμύρια φράγκα από τα τέλη του 1993 έως τα τέλη του 1996 χάρη στην εισφορά κεφαλαίου. Η έκθεση του γραφείου Lazard Freres που επισυνάπτεται στην κοινοποίηση προβλέπει άλλωστε την εξής εξέλιξη στους ιδίους πόρους και τα καθαρά χρέη της Air France κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου (σε δισεκατομμύρια φράγκα):

(δισεκ. FRF)				
	1993	1994	1995	1996
Ίδιοι πόροι	(0,4)	7,1	11,7	17,4 ⁽¹⁾
Καθαρά χρέη	34,1	25,1	20,7	15,2 ⁽¹⁾

(¹) Εξαμηνίως των κεφαλαιοποιημένων μισθωμάτων ύψους 6,9 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και των μετατρέψιμων ομολογιών (ORA) ύψους 1,25 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

Ο ανωτέρω πίνακας δείχνει ότι το καθαρό χρέος της Air France έπρεπε να μειωθεί κατά 18,9 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα από τα τέλη του 1993 έως τα τέλη του 1996. Εάν ληφθεί υπόψη η επιπλέον χρέωση της εταιρείας κατά τη διάρκεια του πρώτου εξαμήνου του 1994, η Επιτροπή κρίνει ότι όλη η ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Air France σκοπό είχε να μειωθεί το χρέος της εταιρείας, σε συσχετισμό με την αύξηση των ιδίων πόρων, και όχι να χρηματοδοτηθεί η

αγορά νέων αεροσκαφών. Όσον αφορά τα υπόλοιπα, ο πίνακας χρηματοδότησης που περιλαμβάνεται στην έκθεση του γραφείου Lazard Frères δείχνει επίσης ότι οι πόροι εκμετάλλευσης που προέρχονται από μεταβιβάσεις στοιχείων του ενεργητικού (7 δισεκατομμύρια φράγκα) και από την ικανότητα αυτοχρηματοδότησης (12,1 δισεκατομμύρια φράγκα), που περιλαμβάνει όχι μόνο τα αποτελέσματα της επιχείρησης αλλά και τα κονδύλια για τις προμήθειες και τις αποσβέσεις, επαρκούν κατά πολύ για να καλυφθούν οι ανάγκες εκμετάλλευσης (14 δισεκατομμύρια φράγκα), μεταξύ των οποίων εμφανίζονται οι αεροναυπηγικές επενδύσεις 11,5 δισεκατομμυρίων φράγκων. Πρέπει, τέλος, να επισημανθεί ότι οι καθαρές δαπάνες σε αεροναυπηγικές επενδύσεις δεν ανέρχονται σε 11,5 δισεκατομμύρια φράγκα κατά τη διάρκεια του προγράμματος αναδιάρθρωσης, αλλά σε 6,2 δισεκατομμύρια, από τα οποία 3,5 δισεκατομμύρια στις επενδύσεις για αεροσκάφη και μόνο, καθόσον στο σχέδιο που κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή προβλέπει πόρους 4,1 δισεκατομμυρίων φράγκων και 1,2 δισεκατομμυρίων φράγκων προερχόμενων αντίστοιχα από την εκχώρηση αεροσκαφών και από την πώληση αεροναυπηγικών ανταλλακτικών κατά τη διάρκεια της περιόδου 1994-1996.

Σχετικά με την αιτιολογία όσον αφορά την ανταγωνιστική θέση της Air France στις γραμμές εκτός EOX

- (21) Όσον αφορά, κατά δεύτερο λόγο, την ανταγωνιστική θέση της Air France στο δίκτυο των γραμμών της προς τρίτες χώρες του EOX, πρέπει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι οι σχετικές αγορές, όπως ορίζονται από την Επιτροπή σε υποθέσεις κρατικής ενίσχυσης, είναι πιο σφαιρικές από εκείνες στις οποίες αναφέρεται η ανάλυσή της σε υποθέσεις ανταγωνισμού, των οποίων έχει επιληφθεί, με βάση τα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης ή τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Έτσι, η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών προβλέπει ότι η γεωγραφική αγορά που πρέπει να ληφθεί υπόψη για να περιορισθούν οι συνέπειες της ενίσχυσης στον ανταγωνισμό μπορεί να είναι είτε το σύνολο του EOX είτε μια συγκεκριμένη περιφερειακή αγορά που χαρακτηρίζεται ιδιαίτερα από ανταγωνισμό⁽²²⁾, ενώ η Επιτροπή προβαίνει εν μέρει σε ανάλυση γραμμή προς γραμμή κατά την εφαρμογή των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης στις αγορές πολιτικής αεροπορίας⁽²³⁾.
- (22) Η απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1998 επικυρώνει την προσέγγιση αυτή. Όντως, στην απόφαση του 1994, η Επιτροπή δεν εξέτασε την υπόθεση

(²²) Βλέπε σημείωση αριθ. 11, σημείο V.2.38.4.

(²³) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 11ης Απριλίου 1989, Ahmed Saeed Flugreisen και Silver Line Reisedienst κατά Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs, υπόθεση 66/86, Συλλογή 1989, σ. 803, σκέψεις 40 έως 46. Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 19ης Μαΐου 1994, Air France κατά Επιτροπής, υπόθεση T-2/93, Συλλογή 1994, σ. II-323, σκέψεις 45 και 80 έως 85. Απόφαση της Επιτροπής: 92/213/ΕΟΚ, British Midland/Aer Lingus (ΕΕ L 96 της 10. 4. 1992, σ. 34) της 5ης Οκτωβρίου 1992, Air France/Sabena (ΕΕ C 272 της 21. 10. 1992) της 27ης Νοεμβρίου 1992, British Airways/TAT (ΕΕ C 326 της 11. 12. 1992) της 20ής Ιουλίου 1995, Swissair/Sabena (ΕΕ C 200 της 4. 8. 1995, σ. 10) 96/180/ΕΚ, LH/SAS (ΕΕ L 54 της 5. 3. 1996, σ. 28).

(²⁰) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 15ης Μαΐου 1997, στην υπόθεση C-278/1995, P. Siemens κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-2507, σκέψη 23, που επικυρώνει την απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-459/93, Συλλογή 1995, σ. II-1675, σκέψη 48.

(²¹) Σημειώνεται ότι η βασική ιδέα της ενίσχυσης λειτουργίας που επεκτείνεται στις επενδύσεις αντικατάστασης, η οποία περιέχεται στις νομολογίες Glaverbel και Deufil, δεν είναι κατ' ανάγκη η ίδια με εκείνη που αναπτύσσει η οικονομική θεωρία.

γραμμή προς γραμμή εντός του EOX αλλά εξέτασε σφαιρικά το θέμα της ανταγωνιστικής θέσης της Air France σε όλη την αγορά αυτή. Το Πρωτοδικείο αποδέχθηκε την προσέγγιση της Επιτροπής, τόσο ως προς την αιτιολογία (σκέψη 269) όσο και ως προς την ίδια την αρχή (σκέψη 288). Η Επιτροπή κρίνει συνεπώς ότι μπορεί να προβεί σε παρεμφερή σφαιρική ανάλυση σε ό,τι αφορά τις γραμμές εκτός EOX.

- (23) Σε ό,τι αφορά άλλωστε τους περιορισμούς που θα επιβληθούν ενδεχομένως για να περιοριστούν οι στρεβλώσεις που θα προκύψουν από την ενίσχυση ή από τις επιδράσεις που θα υπάρξουν στις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, οι κατευθύνσεις της Επιτροπής για τις κρατικές ενισχύσεις με σκοπό τη διάσωση και την αναδιάρθρωση των προβληματικών επιχειρήσεων προβλέπουν ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να περιλαμβάνει μείωση της παραγωγικής ικανότητας εφόσον υπάρχει διαρθρωτικό πλεόνασμα στη σχετική αγορά της Κοινότητας. Τα πράγματα όμως είναι διαφορετικά εφόσον δεν υπάρχει τέτοιο πλεόνασμα: «εάν, αντίθετα, δεν υπάρχει διαρθρωτικό πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό σε μια σχετική αγορά στην Κοινότητα που εξυπηρετείται από τον αποδέκτη της ενίσχυσης, η Επιτροπή κανονικά δεν απαιτεί μείωση του παραγωγικού δυναμικού σε αντάλλαγμα της ενίσχυσης. Ωστόσο, πρέπει να εξασφαλιστεί ότι η ενίσχυση θα χρησιμεύσει μόνο με σκοπό την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της εταιρείας και ότι δεν θα επιτρέψει στον αποδέκτη, κατά τη διάρκεια της εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσης, να επεκτείνει το παραγωγικό του δυναμικό παρά μόνο στο βαθμό που αυτό είναι απαραίτητο για την αποκατάσταση της βιωσιμότητάς του χωρίς ωστόσο να στρεβλώνει αδικαιολόγητα τον ανταγωνισμό⁽²⁴⁾». Η προσέγγιση αυτή επιβεβαιώθηκε από τη νομολογία, η οποία θεωρεί τη μείωση της παραγωγικής ικανότητας ως αποδεκτή επανόρθωση των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού⁽²⁵⁾. Ωστόσο, όταν πρόκειται για την αναλογικότητα των περιοριστικών μηχανισμών που θα επιβληθούν ενδεχομένως, η νομολογία δέχεται ότι δεν πρέπει να υπάρχει καμία ακριβής ποσοτική σχέση μεταξύ των ποσών της ενίσχυσης και του ύψους της παραγωγικής ικανότητας που πρέπει να εξαλειφθεί. Η εκτίμηση της Επιτροπής στο θέμα αυτό δεν περιορίζεται σε έναν έλεγχο βασισμένο μόνο σε οικονομικά κριτήρια αλλά μπορεί επίσης «να λάβει υπόψη της ευρύ φάσμα πολιτικών, οικονομικών ή κοινωνικών θεμάτων», στο πλαίσιο της άσκησης της διακριτικής ευχέρειας της Επιτροπής⁽²⁶⁾.

- (24) Στην υπό κρίση περίπτωση, για να αποφευχθεί οιαδήποτε αλλοίωση στις συναλλαγές αντίθετη προς το κοινό συμφέρον, η Επιτροπή έθεσε ως προϋπόθεση για την απόφαση έγκρισης της ενίσχυσης την τήρηση των ακόλουθων δασικών όρων: τη δέσμευση ότι η ενίσχυση θα χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά από την Air France για την αναδιάρθρωσή της τον περιορισμό των αεροσκαφών της Air France σε 146 κατά τη

διάρκεια του σχεδίου τον περιορισμό της προσφοράς της Air France όσον αφορά τα προσφερόμενα επιβατοχιλιόμετρα εντός του EOX κατά τη διάρκεια του σχεδίου την απαγόρευση στην Air France να υιοθετήσει στάση «price leader» κατά τη διάρκεια του σχεδίου εντός του EOX να μην υπάρξει προνομιακή μεταχείριση της Air France σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα κυκλοφορίας να περιοριστούν οι τακτικές γραμμές που εκμεταλλεύεται η Air France σε 89 μεταξύ της Γαλλίας και των υπολοίπων χωρών του EOX. Μεταξύ των διαφορών αυτών όρων, η μη προνομιακή μεταχείριση σε ό,τι αφορά τα δικαιώματα κυκλοφορίας και ο περιορισμός του αριθμού αεροσκαφών σε 146 ισχύει για όλες τις συνδέσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων με τρίτες χώρες. Στο πλαίσιο της γενικής δυνατότητας εκτίμησης, η Επιτροπή επέλεξε να μην επεκταθούν στις συνδέσεις εκτός EOX οι άλλοι όροι που προαναφέρθηκαν, ιδιαίτερα η απαγόρευση του «price leader» και ο περιορισμός του αριθμού προσφερόμενων επιβατοχιλιομέτρων για τους ακόλουθους τρεις λόγους:

- λόγω των ουσιαστικών εγγυήσεων σχετικά με όλες τις συνδέσεις,
- επειδή οι όροι ανταγωνισμού και οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές, το 1994, επηρεάστηκαν πολύ περισσότερο από την ανάπτυξη των συνδέσεων εντός του EOX παρά από εκείνες εκτός EOX,
- επειδή η επέκταση των προαναφερθέντων όρων στις συνδέσεις εκτός EOX θα ευνοούσε ουσιαστικά τις εταιρείες των τρίτων χωρών.

- (25) Στο πρώτο σημείο, η Επιτροπή είναι της άποψης ότι η δέσμευση να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά η ενίσχυση για την αναδιάρθρωση της Air France και ο περιορισμός του αριθμού των αεροσκαφών, που ισχύουν πλήρως για τις συνδέσεις εκτός EOX, αποτελούν ήδη ουσιαστικά ανισταθμίματα στην ενίσχυση που έλαβε η Air France. Όντως, όπως αποδείχθηκε προηγουμένως, η εισφορά κεφαλαίου ύψους 20 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων πρέπει να θεωρηθεί ότι θα χρησιμοποιηθεί μόνο για τη μείωση του χρέους, αποκλεισμένης της χρήσης που θα αποσκοπούσε για να ασκηθεί τιμολογιακή ή άλλη πρακτική ικανή να δημιουργήσει ζημιές. Επιπλέον, το σχέδιο αναδιάρθρωσης που κοινοποιήθηκε περιορίζει τον αριθμό των αεροσκαφών σε 146 κατά τη διάρκεια ισχύος του, αριθμός ο οποίος συνοδεύεται επιπλέον από ελαφρά μείωση του συνολικού αριθμού των προσφερόμενων θέσεων και στην ανακοίνωσή της σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των αερομεταφορών η Επιτροπή διευκρινίζει ότι το πρόγραμμα που χρηματοδοτείται από την κρατική ενίσχυση «δεν πρέπει να έχει ως στόχο την αύξηση της μεταφορικής ικανότητας και της προσφοράς της ενεχύμενης αεροπορικής εταιρείας εις βάρος των άμεσων ευρωπαϊκών ανταγωνιστριών» και ότι «εν πάση περιπτώσει, το πρόγραμμα δεν πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση η οποία να υπερβαίνει την ανάπτυξη της αγοράς, όσον αφορά τον αριθμό των αεροσκαφών ή τη μεταφορική ικανότητα (θέσεις) που προσφέρονται στις σχετικές αγορές.»⁽²⁷⁾.

⁽²⁴⁾ Βλέπε υποσημείωση 15.

⁽²⁵⁾ Βλέπε Ducros, υποσημείωση 19, σκέψη 67.

⁽²⁶⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 24ης Οκτωβρίου 1997, στην υπόθεση T-244/94, Wirtschaftvereinigung Stahl κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1963, σκέψη 111, αναφερόμενη στην απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Γερμανία κατά Επιτροπής, υπόθεση 214/83, Συλλογή 1985, σ. 3053, σκέψη 33.

⁽²⁷⁾ Βλέπε υποσημείωση 11, σημείο V-2.38.4.

(26) Στην απόφασή της όμως του 1994, η Επιτροπή έκρινε ότι η αγορά των ευρωπαϊκών αερομεταφορών δεν είχε πληγεί από διαρθρωτική κρίση πλεονασματικής μεταφορικής ικανότητας και ότι η κατάσταση του τομέα των αερομεταφορών δεν δικαιολογεί συνολική μείωση της μεταφορικής ικανότητας. Η συλλογιστική της Επιτροπής έγινε δεκτή σε αυτές τις δύο πυλές από το Πρωτοδικείο (σκέψεις 365 και 367 της απόφασης). Πρέπει να προστεθεί εν προκειμένω ότι η πολιτική αεροπορία έχει σημειώσει επί μια πεντηκονταετία πολύ αισθητή ανάπτυξη. Η ανάπτυξη αυτή συνεχίστηκε και κατά την περίοδο 1990-1994, κατά τη διάρκεια της οποίας οι αερομεταφορές γνώρισαν ωστόσο τη σοβαρότερη κρίση της ιστορίας τους. Όπως ανέφερε η Επιτροπή στην απόφασή της του 1994, οι προοπτικές μακροπρόθεσμης ανάπτυξης είναι της τάξεως του 6 % ετησίως. Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, η ελαφρά μείωση από την Air France του συνολικού αριθμού προσφερόμενων θέσεων καθαυτή κατά τη διάρκεια του προγράμματος, που ισοδυναμεί με πάγωμα της παραγωγικής της ικανότητας, φαίνεται ως πολύ σοβαρός περιορισμός, ιδιαίτερα επειδή δεν προβλέπεται σχέδιο συνεργασίας με άλλες μεγάλες ευρωπαϊκές εταιρείες. Οι προβλέψεις εξέλιξης της κυκλοφορίας της Air France στις συνδέσεις της εκτός EOX κατά τη διάρκεια του 1994-1996, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή τον Απρίλιο του 1994, περιλαμβάνουν άλλωστε, για καθεμία από τις μεγάλες περιφέρειες ανά τον κόσμο, αύξηση της κυκλοφορίας της Air France αισθητά κατώτερη εκείνης της συνολικής κυκλοφορίας, μετρούμενης σε μεταφερόμενα επιβατοχιλιόμετρα (π.χ. [...] ⁽²⁸⁾ έναντι [...] για την Βόρεια Αμερική, [...] έναντι [...] για τη Νότιο Αμερική, [...] έναντι [...] για την περιοχή της Ασίας/Ειρηνικού κ.λπ.), Τέλος, ο κίνδυνος να μην επωφεληθεί η Air France από την ενίσχυση για να αναπτύξει περισσότερο τις δυνατότητές της και να χρησιμοποιήσει περισσότερα αεροσκάφη σε συνδέσεις με τις τρίτες χώρες αποδεικνύεται πολύ μικρός στην πράξη εφόσον, αφενός, η μεταφορική ικανότητα που μπορεί να προσφέρει η Air France προς τις τρίτες χώρες ορίζεται στις διμερείς συμφωνίες των οποίων η μεταβολή προϋποθέτει τη συναίνεση της ενδιαφερόμενης τρίτης χώρας όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αφετέρου, υπάρχει μικρή πιθανότητα να αντικατασταθούν τα αεροσκάφη μικρών και μεσαίων απόστάσεων που χρησιμοποιούνται στις γραμμές εντός του EOX με αεροσκάφη μεγάλων αποστάσεων που χρησιμοποιούνται στις διηπειρωτικές συνδέσεις, οι οποίες αντιπροσωπεύουν πολύ μεγάλο μέρος των συνδέσεων εκτός EOX.

(27) Όσον αφορά το δεύτερο σημείο, πρέπει κατ' αρχήν να υπενθυμιστεί εν γένει ότι η Επιτροπή επικεντρώνει λογικά τους περιορισμούς που επιβάλλονται στην Air France στις συνδέσεις εντός του EOX, όπου τα αποτελέσματα της ενίσχυσης είναι πολύ πιο αισθητά, καθόσον έπρεπε να μεριμνήσει ώστε τα αποτελέσματα αυτά να μην αλλοιώσουν τους όρους των συναλλαγών αντίθετα προς το συμφέρον της Κοινότητας. Πρέπει κατόπιν να υπογραμμιστεί ότι «η

τρίτη δέσμη μέτρων για τις αερομεταφορές» που άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1993 δίνει κάθε δυνατότητα στους κοινοτικούς αερομεταφορείς να προτείνουν τις τιμές, τη συχνότητα και μεταφορική ικανότητα σε θέσεις επιβατών που επιθυμούν σε όλες τις συνδέσεις εντός του EOX. Οι όροι εκμετάλλευσης των συνδέσεων μεταξύ των διαφόρων χωρών μελών του EOX, αφενός, και εκείνων που δεν είναι μέλη του EOX, αφετέρου, υπόκεινται αντίθετα στη μεγάλη τους πλειονότητα σε διμερείς συμφωνίες οι οποίες, εκτός από ορισμένες υπερατλαντικές συνδέσεις, περιορίζουν αυστηρά την προσφερόμενη μεταφορική ικανότητα και τις δυνατότητες τιμολογιακών διακυμάνσεων. Επομένως, είναι φυσικό, ο κίνδυνος χρήσης μιας κρατικής ενίσχυσης για να χρηματοδοτηθούν πρακτικές αντίθετες προς τους κανόνες ανταγωνισμού στις συνδέσεις εντός του EOX να είναι πολύ πιο μεγάλος από ό,τι στις συνδέσεις εκτός EOX. Στην ανακοίνωσή της για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών, η Επιτροπή υπέδειξε άλλωστε ρητά, όταν πρόκειται για σχέσεις με τις τρίτες χώρες, ότι «οι όροι πρόσβασης στην αγορά και περιορισμού του ανταγωνισμού, όπως προβλέπονται στις περισσότερες συμφωνίες με τρίτες χώρες, φαίνεται να είναι από οικονομικής απόψεως πολύ πιο σημαντικές από τις ενδεχόμενες κρατικές ενισχύσεις» ⁽²⁹⁾.

(28) Έτσι, το ένα τρίτο των διμερών συμφωνιών που ίσχυαν το 1994 μεταξύ Γαλλίας και χωρών μη μελών του EOX περιλαμβάνουν ρήτρα για τον καθορισμό ενός και μόνου αερομεταφορέα από γαλλικής πλευράς. Το σύνολο σχεδόν όλων αυτών των συμφωνιών περιλαμβάνουν ρήτρες που περιορίζουν όλη ή μέρος της προσφοράς (σε ό,τι αφορά τη συχνότητα, την προσφορά θέσεων, κ.λπ.) του ή των μεταφορέων που έχουν καθοριστεί από κάθε συμβαλλόμενο μέρος. Οι διμερείς συμφωνίες που έχει υπογράψει η Γαλλία, οι οποίες δεν προβλέπουν συγκεκριμένη διάταξη για τον περιορισμό της προσφοράς, είναι πολύ μικρές στον αριθμό. Η περίπτωση των διμερών γαλλοαμερικανικών σχέσεων είναι ιδιαίτερη διότι, από το 1992 που καταγγέλθηκε η σχετική συμφωνία αερομεταφορών, η μεταφορική ικανότητα που προσφέρει η καθεμία από τις εταιρείες για κάθε αεροναυτική περίοδο έπρεπε να εγκρίνεται από κάθε ένα από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη. Όσον αφορά τις τιμές, αυτές περιορίζονται εξ ολοκλήρου από τις διμερείς συμφωνίες που έχει συνάψει η Γαλλία, εφόσον αυτές υπόκεινται σχεδόν συστηματικά στην αρχή της διπλής έγκρισης από τα ενδιαφερόμενα κράτη ⁽³⁰⁾. Τέλος, όλες αυτές οι διμερείς συμφωνίες δίνουν τη δυνατότητα να καθοριστούν μόνον εταιρείες «που ανήκουν ουσιαστικά και ελέγχονται όντως» από γάλλους υπηκόους.

(29) Στο σύνολο των συνδέσεων εκτός EOX, των οποίων η εκμετάλλευση θα μπορούσε να διγεί από την ενίσχυση που χορηγείται στην Air France, είναι αναγκαίο να γίνει διάκριση μεταξύ των απευθείας

⁽²⁸⁾ Η παρούσα διατύπωση της απόφασης εξασφαλίζει την τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου.

⁽²⁹⁾ Βλέπε υποσημείωση 11, Π. 2. 11.

⁽³⁰⁾ Βλέπε τη συλλογή κωδικοποιημένων περιλήψεων των διμερών συμφωνιών αερομεταφορών που δημοσιεύτηκε από το Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας.

πτήσεων μεταξύ της Γαλλίας και των χωρών μη μελών του EOX, αφενός, και των πτήσεων μεταξύ άλλων χωρών μελών του EOX και των χωρών μη μελών που πραγματοποιούνται με ανταπόκριση μέσω του κομβικού αεροδρομίου του Παρισιού-CDG, αφετέρου.

- (30) Στις αγορές που αποτελούνται από τις πτήσεις μεταξύ Γαλλίας και χωρών μη μελών του EOX, η Air France στην πράξη δεν υπόκειται σε άμεσο ανταγωνισμό από άλλες κοινοτικές μη γαλλικές εταιρείες λόγω των περιορισμών που επιβάλλονται από τις διμερείς συμφωνίες σε ό,τι αφορά την εθνικότητα του μεταφορέα. Η ρήτρα καθορισμού μόνον ενός αερομεταφορέα που έχει ενσωματωθεί σε πολλές συμφωνίες αντιτίθεται εξάλλου στον καθορισμό γάλλων μεταφορέων ανταγωνιστών της Air France. Ούτως ή άλλως, ακόμη και εάν παρουσιαστεί μια άλλη γαλλική εταιρεία στην αγορά χάρις ιδίως στον όρο κατά της προτιμησιακής μεταχείρισης υπέρ της Air France, οι υπόλοιποι όροι που επιβάλλονται από τις διμερείς συμφωνίες σε θέματα τιμών και προσφερόμενης μεταφορικής ικανότητας περιορίζουν πολύ σοβαρά τους όρους ανταγωνισμού. Πρέπει, ιδίως, να σημειωθεί ότι το καθεστώς της διπλής έγκρισης των τιμών αποκλείει στην πράξη κάθε κίνδυνο επιθετικής τιμολογιακής πρακτικής από έναν από τους αερομεταφορείς που θα καθοριστούν σε μια σύνδεση εκτός Κοινότητας, πράγμα που αφαιρεί κάθε σκόπιμη συνέπεια απ' την απαγόρευση του «price leadership». Ο περιορισμός της προσφερόμενης μεταφορικής ικανότητας από την Air France στις συνδέσεις εκτός Κοινότητας δεν θα παρουσίαζε επίσης καμία σκοπιμότητα καθόσον το πλαίσιο των τιμών περιορίζει το συμφέρον που θα είχε ένας αερομεταφορέας να προβεί σε σημαντική αύξηση της προσφοράς του σε θέσεις στις συνδέσεις αυτές, ακόμη και στην περίπτωση που υποτεθεί ότι διμερείς συμφωνίες επιτρέπουν την αύξηση αυτή. Στην αγορά του Βορείου Ατλαντικού ιδίως, η οποία αποτελεί την πλέον σημαντική διηπειρωτική αγορά με αναχώρηση από τη Γαλλία, ο έλεγχος που ασκείται από τις γαλλικές και αμερικανικές αρχές από το 1992 σκοπό έχει στην πράξη να περιορίσει την εξέλιξη ανόδου της προσφερόμενης μεταφορικής ικανότητας.

- (31) Στις αγορές που συνίστανται από τις πτήσεις με ανταπόκριση, μέσω του αεροδρομίου του Παρισιού-CDG, μεταξύ άλλων χωρών μελών του EOX και των χωρών μη μελών του EOX, υφίσταται κάποια μορφή ανταγωνισμού μεταξύ της Air France και των κύριων κοινοτικών ανταγωνιστών της που εκμεταλλεύονται επίσης αεροδρόμια ανταποκρίσεων. Οι όροι αυτού του ανταγωνισμού περιορίζονται ωστόσο επίσης από τις ρήτρες που περιλαμβάνονται στις διμερείς συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ των χωρών μελών και των χωρών μη μελών του EOX, των οποίων οι συνέπειες αναλύθηκαν προηγουμένως. Αυτές οι συμφωνίες δεν επιτρέπουν εν γένει σε έναν αερομεταφορέα ονομαζόμενο «έκτης ελευθερίας» να δράσει ως «price leader» σε ό,τι αφορά τις τιμές. Εξάλλου, τα συγκεκριμένα δρομολόγια μπορούν μόνον εν μέρει

να αντικατασταθούν από αυτούς εφόσον μια απευθείας σύνδεση δύσκολα μπορεί να συγκριθεί με μια πτήση με ανταπόκριση που συνεπάγεται χρόνο αναμονής κατά τη διαμετακόμιση, συχνά αλλαγή αεροσκάφους, ορισμένες φορές αλλαγή αεροσταθμού που περικλείει κινδύνους για το χειρισμό των αποσκευών. Η Επιτροπή είναι της άποψης ότι υφίσταται κάποια δυνατότητα υποκατάστασης μεταξύ του κόμβου ανταποκρίσεων που Παρισιού-CDG και άλλων κόμβων ανταποκρίσεων στην Κοινότητα στις υπό εξέταση αγορές για το τμήμα της πελατείας που ενδιαφέρεται, ιδίως, για ελκυστικές τιμές, κυρίως τους τουρίστες. Αυτή η δυνατότητα υποκατάστασης είναι αντίθετα πολύ μικρή για την πελατεία που μετακινείται για λόγους εργασίας, την οποία ενδιαφέρει κυρίως η διάρκεια του ταξιδιού, η τήρηση των ωραρίων και η ποιότητα εξυπηρέτησης. Όμως, σε αυτό το τμήμα της πελατείας που μετακινείται για λόγους εργασίας τα περιθώρια των εταιρειών είναι τα πλέον σημαντικά και οι κίνδυνοι στρέβλωσης του ανταγωνισμού από την καταχρηστική χρήση της ενίσχυσης είναι οι μεγαλύτεροι.

- (32) Πρέπει επίσης να υπενθυμιστεί ότι ο αερολιμένας του Παρισιού-CDG δεν αποτελούσε το 1994 κόμβο ανταποκρίσεων που να συνδυάζει κατά τον καλύτερο τρόπο τα κύματα αφίξεων και αναχωρήσεων των αεροσκαφών. Ο μέσος χρόνος ανταπόκρισης ήταν 2 ώρες και 48 λεπτά για τους επιβάτες της Air France το 1992 και το πρόγραμμα της εταιρείας προσφέρει κατά μέσο όρο, στις αρχές του 1994, 16 δυνατές ανταποκρίσεις ανά πτήση άφιξης (μετρούμενες σε ποσοστό καταλληλότητας) έναντι 23 για τη Luft-hansa στη Φραγκφούρτη και 29 για την KLM στο Άμστερνταμ. Επιπλέον, οι εσωτερικές γαλλικές συνδέσεις καταλήγουν κυρίως στον αερολιμένα του Paris-Orly που απέχει 40 περίπου χιλιόμετρα από εκείνον του Παρισιού-CDG με τον οποίο η συγκοινωνιακή σύνδεση είναι κακή. Αυτό το διπλό μειονέκτημα ζημιώνει τον χαρακτήρα «υποκατάστασης» του κόμβου του Παρισιού-CDG. Έτσι, ο αριθμός επιβατών της Air France σε ανταπόκριση μεταξύ των χωρών μελών του EOX (εκτός Γαλλίας) και των χωρών μη μελών του EOX αντιπροσώπευε μόνον το 4 και 5 % περίπου της κυκλοφορίας της εταιρείας αντίστοιχα το 1991 και το 1993. Από το γεγονός αυτό απορρέει ότι τα αποτελέσματα της ενίσχυσης στην εναέρια κυκλοφορία προσέγγισης προς τον κόμβο του Παρισιού-CDG μπορούν να θεωρηθούν ως πολύ μικρές. Η κατάσταση των μικρών αεροπορικών εταιρειών που χρησιμοποιούν τον αερολιμένα του Παρισιού-CDG και των υπολοίπων μεγάλων ευρωπαϊκών κόμβων ανταπόκρισης θα επηρεαστεί συνεπώς σε μικρό βαθμό.

- (33) Όσον αφορά το τρίτο σημείο, από τα προηγούμενα προκύπτει ότι, ως προς τους περιορισμούς που επιβάλλονται από τις διμερείς συμφωνίες σχετικά με τον καθορισμό των αεροπορικών εταιρειών, κάθε περιορισμός της μεταφορικής ικανότητας ή των τιμών που επιβάλλονται στην Air France για τις συνδέσεις

μεταξύ Γαλλίας και των χωρών μη μελών του ΕΟΧ θα ωφελήσει ουσιαστικά τους μεταφορείς που έχουν την έδρα τους εκτός του ΕΟΧ στην περίπτωση που οι διμερείς συμφωνίες επιτρέπουν κάποια περιθώρια χειρισμών. Στην αγορά των υπερατλαντικών γραμμών μεταξύ Γαλλίας και Ηνωμένων Πολιτειών, στην οποία η Air France γνωρίζει ήδη δυσχέρειες εδώ και πολλά έτη από τις αμερικανικές εταιρείες που είναι πιο αποδοτικές και οι οποίες καταλάμβαναν τα δύο τρίτα της αγοράς το 1993, ο περιορισμός της προσφερόμενης μεταφορικής ικανότητας από τον Γάλλο αερομεταφορέα θα ευνοούσε απευθείας τις εταιρείες από την άλλη πλευρά του Ατλαντικού εφόσον οι περιορισμοί που θα επιβάλλονταν στην Air France δεν θα μπορούσαν να μεταφερθούν από τις γαλλικές αρχές στις ίδιες αναλογίες στους αμερικανούς αερομεταφορείς. Μια κατάσταση του είδους αυτού θα ήταν κατά του κοινοτικού συμφέροντος, το οποίο απαιτεί αντίθετα την ανάπτυξη του τομέα της πολιτικής αεροπορίας στην Κοινότητα.

- (34) Εάν επιπλέον των διμερών συμφωνιών περιορισθούν οι δυνατότητες της Air France να προσαρμόσει την προσφορά της σε ό,τι αφορά τις τιμές ή τη μεταφορική ικανότητα στις διηπειρωτικές συνδέσεις με αναχώρηση από τη Γαλλία, το αποτέλεσμα θα ήταν να διακυβευθεί η επιστροφή της επιχείρησης στη βιωσιμότητα. Πρέπει όντως να υπενθυμιστεί ότι η Air France συγκαταλέγεται, μαζί με την KLM, την British Airways και τη Lufthansa, μεταξύ των τεσσάρων κοινοτικών αεροπορικών εταιρειών που διαθέτουν εκτεταμένο διεθνές δίκτυο σε όλα τα μέρη του κόσμου με αναχώρηση από την χώρα όπου έχει την έδρα της η εταιρεία. Η ύπαρξη αυτού του δικτύου και το σήμα «Air France» αποτελούν τα δύο κύρια πλεονεκτήματα του αερομεταφορέα, ο οποίος αντιμετωπίζει έναν συνεχώς αυξανόμενο ανταγωνισμό από τις εταιρείες χωρών μη μελών του ΕΟΧ, ιδίως στις υπερατλαντικές συνδέσεις.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (35) Όλα όσα προαναφέρθηκαν απαντούν στα δύο σημεία στα οποία η απόφαση του 1994 παρουσίαζε έλλειψη αιτιολογίας. Για τα υπόλοιπα σημεία, η Επιτροπή παραπέμπει στις αιτιολογικές σκέψεις του κειμένου της απόφασης του 1994, οι οποίες πρέπει να θεωρούνται αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης χωρίς να είναι αναγκαίο να επαναληφθούν αυτοδύο στο παρόν κείμενο.

- (36) Η Επιτροπή διαπιστώνει επίσης ότι η ακύρωση της απόφασης του 1994 είχε ως αποτέλεσμα να αφαιρεθεί η νομική βάση από τρεις αποφάσεις που έλαβε στις 21 Ιουνίου 1995, 24 Ιουλίου 1996 και 16 Απριλίου 1997 σχετικά με την καταβολή της δεύτερης και τρίτης δόσης της ενίσχυσης στην Air France. Υπό τους όρους αυτούς, είναι σκόπιμο να μην υπάρξει εκ νέου αντίρρηση στην καταβολή των συγκεκριμένων δόσεων. Η Επιτροπή παραπέμπει εν προκειμένω στην αιτιολογία των επιστολών που απηύθυνε στις γαλλικές αρχές στις 5 Ιουλίου 1995⁽³¹⁾, 31 Ιουλίου 1996⁽³²⁾ και 10 Ιουνίου 1997⁽³³⁾, η οποία πρέπει να θεωρείται επίσης αναπόσπαστο μέρος της παρούσας απόφασης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση που χορηγήθηκε στην Air France από τη Γαλλία κατά τη διάρκεια της περιόδου 1994-1996, υπό μορφή αύξησης κεφαλαίου ύψους 20 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων καταβαλλόμενη σε τρεις δόσεις, συμβιβάζεται με την κοινή αγορά και τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 61 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συμφωνίας ΕΟΧ λαμβανομένων υπόψη των δεσμεύσεων και των όρων που περιλαμβάνονται στα άρθρα 1 και 2 της απόφασης του 94/653/ΕΚ, η οποία περιλαμβάνεται στο μέρος I της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η Επιτροπή δεν αντιτίθεται στην καταβολή της δεύτερης και τρίτης δόσης της αύξησης κεφαλαίου της Air France που πραγματοποιήθηκε το 1995 και 1996.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 22 Ιουλίου 1998.

Για την Επιτροπή

Neil KINNOCK

Μέλος της Επιτροπής

⁽³¹⁾ ΕΕ C 295 της 10. 11. 1995, σ. 2.

⁽³²⁾ ΕΕ C 374 της 11. 12. 1996, σ. 9.

⁽³³⁾ ΕΕ C 374 της 10. 12. 1997, σ. 6 (ενσωμάτωση ποσού ύψους 1 δισεκατομμυρίου γαλλικών φράγκων στο κεφάλαιο της εταιρείας που μέχρι τώρα είχε παρεμποδιστεί).